პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК и ТК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 35-ე წელი
№ 30 (10116)

შაბათი, 5 თებერვალი, 1955 წ.

ფასი 20 კაპ.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებანი მოქმედების საბრძოლო პროგრამაა

დიდი, მნიშვნელოვანი ამბებით აღსავსე დღეებს განიცდის ჩვენი ქვეყანა. ამ დღეებში გაიმართა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმი, რომელმაც განიხილა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივნის ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენება მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდების შესახებ და მიიღო სათანადო დადგენილება. გუშინ გაიხსნა სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს სესია, რომელმაც გადაწყვიტა განიხილოს პროექტი კანონისა 1955 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ და მოხსენება საერთაშორისო მდგომარეობისა და სსრ კავშირის მთავრობის საგარეო პოლიტიკის შესახებ.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის მუშაობის შედეგები და სახელმწიფო ბიუჯეტის პროექტი იმას მოწმობენ, რომ კომუნისტური პარტია და საბჭოთა მთავრობა ყოველ ღონეს ხმარობენ სახალხო მეურნეობის შემდგომი განვითარებისა და მშრომელთა კეთილდღეობის გაუმჯობესებისათვის. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის დადგენილებაში დასახულია ჩვენი სამეურნეო მშენებლობის საარსებოდ დიდმნიშვნელოვანი ამოცანების წარმატებით გადაჭრისათვის ბრძოლის ვრცელი პროგრამა.

„კომუნისტურ პარტიას, — ნათქვამია საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის დადგენილებაში, — **რომელიც ხელმძღვანელობს დიდი ლენინის მოძღვრებით ჩვენი ქვეყნის მსხვილი მანქანური მრეწველობისა და ელექტროფიკაციის ყოველი ღონისძიებით განვითარების შესახებ, ისევე როგორც წინათ, თავის მთავარ ამოცანად მიაჩნია შემდგომი აღმავლობა ძმიმე ინდუსტრიისა, რომელიც შეადგენს ჩვენი სამშობლოს მთელი სახალხო მეურნეობისა და ურყევი თავდაცვისუნარიანობის მტკიცე საფუძველს, საბჭოთა ხალხის კეთილდღეობის განუხრელი გაუმჯობესების წყაროს. ჩვენს ქვეყანაში წლითიწლობით დიდდება ლითონის, მანქანებისა და ელექტროენერგიის წარმოება, მატულობს ქვანახშირისა და ნავთობის ამოღება. ძმიმე ინდუსტრიის განუწყვეტელი ზრდის ბაზაზე ვითარდება მსუბუქი, კვებისა და მრეწველობის სხვა დარგები, ძმიმე ინდუსტრიის ბაზაზე ვითარდება ჩვენი მსხვილი სოციალისტური სოფლის მეურნეობა“.**

როგორც ცნობილია, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ისტორიულმა პლენუმმა, რომელიც 1953 წლის სექტემბერში გაიმართა, აღნიშნა, რომ ყველაზე საარსებო და უმნიშვნელოვანესი სახალხო-სამეურნეო ამოცანა ამ ეტაპზე ის არის, რომ კვლავაც ყოველი ღონისძიებით განვავითაროთ ძმიმე ინდუსტრია და ამავე დროს მივაღწიოთ სოფლის მეურნეობის ყველა დარგის მკვეთრ აღმავლობას.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სექტემბრის პლენუმის შემდეგ ცოტა ხანმა განვლო, ხოლო სოფლის მეურნეობაში დიდი ცვლილებები მოხდა. გადიდდა მტს-ების, საბჭოთა მეურნეობებისა და კოლმეურნეობების ტექნიკური აღჭურვილობა, განმტკიცდნენ და უფრო მრავალრიცხოვანი გახდნენ სოფლის მეურნეობის კადრები, გადიდდა სასოფლო-სამეურნეო წარმოების პროდუქტიულობა.

კოლმეურნეობებს, საბჭოთა მეურნეობებსა და მტს-ებს უდიდესი დახმარება გაუწიეს სამრეწველო საწარმოებმა. მუშათა კლასმა არა თუ უზრუნველყო სოფლის მეურნეობის მომარაგება თანამედროვე ტექნიკით, არამედ მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებს დახმარებაც გაუწია ინჟინერ-ტექნიკური კადრებით განმტკიცებაში. ამით გამოიხატა მუშათა კლასისა და კოლმეურნე გლეხობის ურღვევი კავშირი, რომელიც საბჭოთა წყობილების ძლიერების საფუძველია.

ქალაქისა და სოფლის მშრომელთა ერთობლივმა ბრძოლამ სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობისათვის პირველი დადებითი შედეგები გამოიღო. შესრულებულია დიდი მუშაობა ყამირი და ნაყანები მიწების ასათვისებლად. მიუხედავად იმისა, რომ გვალვამ გამოიწვია სოფლის მეურნეობის პროდუქტების საერთო მოსავლის მკვეთრი შემცირება სამხრეთ უკრაინასა და ვოლგისპირეთის რაიონებში, ჩვეხმა ქვეყანამ 1954 წელს მიიღო მეტი პური, კარტოფილი, ბოსტნეული, ხორცი, ერბო-კარაქი და სხვა პროდუქტები, ვიდრე 1953 წელს. ამან საშუალება მოგვცა გაგვედიდებინა სოფლის მეურნეობის პროდუქტების სახელმწიფო დამზადებისა და შესყიდვის მოცულობა. გადაჭარბებით შესრულდა საშემოდგომო კულტურების თესვის გეგმა. 1953 წელთან შედარებით მზრალად ნახნავის ფართობი კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში 12 მილიონი ჰექტარითა და კიდევ მეტით გადიდდა.

სახალხო მეურნეობისა და მშრომელთა კეთილდღეობის განუხრელი აღმავლობის ინტერესები მტკიცედ მოითხოვენ მარცვლეულის, კარტოფილის, ბოსტნეულის, ტექნიკური კულტურებისა და მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდებას.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა განსაზღვრა მარცვლეულის წარმოების, როგორც მეცხოველეობის აღმავლობის გადამწყვეტი პირობის, შემდგომი გადიდების გზები. მთლიანად რომ დავაკმაყოფილოთ ჩვენი ქვეყნის ყველა მოთხოვნილება მარცვლეულზე, საჭიროა უახლოეს ხუთ-ექვს წელიწადში მარცვლეულის ყოველწლიური საერთო მოსავალი ავიყვანოთ სულ ცოტა 10 მილიარდ ფუთამდე. ეს დიდი, საყოველთაო-სახალხო ამოცანაა.

პლენუმის გადაწყვეტილებებში მოცემულია მარცვლეულის მოსავლის 10 მილიარდ ფუთამდე გადიდების წყაროები. მოსავლიანობის გადიდება ყველა ფართობზე, დანაკარგების შემცირება მოსავლის აღების დროს, ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისება, სიმინდის ნათესების გაფართოება — აი რა არის საჭირო იმისათვის, რომ მთლიანად დავაკმაყოფილოთ ჩვენი ქვეყნის მოთხოვნილება მარცვლეულზე. ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მივაქციოთ სიმინდს, რომლის ფართობი 1960 წელს უნდა ავიყვანოთ სულ ცოტა 28 მილიონ ჰექტარამდე. გაადიდებს რა მარცვლეულის წარმოებას 10 მილიარდ ფუთამდე, ჩვენი ქვეყანა, პურზე მოსახლეობის მოთხოვნილების სრულ დაკმაყოფილებასთან ერთად, შეძლებს შექმნას უფრო მძლავრი რეზერვები, გააფართოოს ვაჭრობა უცხოეთის ქვეყნებთან და გამოჰყოს მეცხოველეობისათვის 4 მილიარდ ფუთზე მეტი მარცვლეული.

კომუნისტური პარტია და საბჭოთა მთავრობა ამოცანად ისახავენ უახლოესი წლების განმავლობაში მიაღწიონ მეცხოველეობის განვითარების ისეთ დონეს, რომელიც საშუალებას მოგვცემს უზრუნველყოთ ქვების პროდუქტებზე მოსახლეობისა და ნედლეულზე მრეწველობის მზარდი მოთხოვნილების დაკმაყოფილება. ამ ამოცანის გადასაწყვეტად უახლოეს ხუთ-ექვს წელიწადში საჭიროა ორჯერ და უფრო მეტად გავადიდოთ მეცხოველეობის ძირითადი პროდუქტების წარმოება.

განსაზღვრა რა მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების ზრდის პროგრამა, საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა დასახა კონკრეტული ღონისძიებანი, რომლებმაც უნდა უზრუნველყონ მისი წარმატებით განხორციელება. პლენუმის გადაწყვეტილებებში გათვალისწინებულია საზოგადოებრივი მეცხოველეობის მძლავრი აღმავლობა, საკვების წარმოების მნიშვნელოვანი გაფართოება, მეცხოველეობაში შრომატევადი პროცესების ფართო მექანიზაცია, სასილოსე ნაგებობათა და მეცხოველეობის სადგომების მშენებლობა. პლენუმმა საჭიროდ მიიჩნია გადაესინჯოს მეცხოველეობის დაგეგმვის წესი და გეგმას საფუძვლად დაედოს 100 ჰექტარ მიწის საავარგულებზე პროდუქტების წარმოების დავალებანი.

სოფლის მეურნეობის პროდუქტებზე ჩვენი ქვეყნის მოთხოვნილების დაკმაყოფილებაში მნიშვნელოვანი როლი უნდა შეასრულონ საბჭოთა მეურნეობებმა. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა სერიოზული ნაკლოვანებანი აღნიშნა საბჭოთა მეურნეობებისადმი ხელმძღვანელობაში და ამოცანად დასახა მკვეთრად გადადდეს მარცვლეულის, ხორცის, რძისა და სხვა პროდუქტების წარმოება საბჭოთა მეურნეობებში.

თანამედროვე პირობებში მოსახლეობის მომარაგებისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს სოფლის მეურნეობის პროდუქტების დამზადებისა და განაწილების სწორ ორგანიზაციას. პროდუქტებით მოსახლეობის ცენტრალიზებული მომარაგების სისტემამ, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში ხორციელდება, დაამტკიცა თავისი ცხოველუნარიანობა. სოციალისტური წყობილების პირობებში მეურნეობის გეგმიანი წარმოება საშუალებას აძლევს სახელმწიფოს აქტიური ზეგავლენა მოახდინოს პროდუქტების წარმოებასა და განაწილებაზე, მოახდინოს სურსათისა და ნედლეული რესურსების მანევრირება ეკონომიკის განვითარებისა და ხალხის კეთილდღეობის გაუმჯობესების ინტერესებისათვის.

მაგრამ ცენტრალიზებული მომარაგების პრაქტიკაში დაშვებულია დიდი ნაკლოვანებანი. დღემდე ცენტრალიზებული მომარაგება ხორციელდება ამა თუ იმ რესპუბლიკაში პროდუქტების წარმოებისა და დამზადების დონის მიუხედავად, იმის გაუთვალისწინებლად თუ როგორ არის გამოყენებული არსებული საწარმოო შესაძლებლობანი.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმს მიაჩნია, რომ ცენტრალიზებული მომარაგების პირობებში განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ენიჭება იმას, რომ ყოველი ღონისძიებით განვითარდეს ადგილობრივი ორგანოების ინიციატივა და გაძლიერდეს მათი პასუხისმგებლობა სოფლის მეურნეობის პროდუქტების წარმოების გადიდების საქმეში არსებულ შესაძლებლობათა მაქსიმალური გამოყენებისათვის.

კოლმეურნეობების, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების წინაშე დასახული პასუხსაგები ამოცანების შესრულება მოითხოვს, რომ სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროებმა, ადგილობრივმა პარტიულმა და საბჭოთა ორგანიზაციებმა გააუმჯობესონ ხელმძღვანელობა სოფლის მეურნეობისადმი, გააძლიერონ პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობა სოფლად. მეცხოველეობის ჩამორჩენა რომ დავძლიოთ და მის მკვეთრ აღმავლობას მივაღწიოთ, საჭიროა მეურნეობის ამ დარგს მივაპყროთ მთელი პარტიის, მთელი ჩვენი ქვეყნის ყურადღება. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა აღნიშნა, რომ განვლილ წელს პარტიულმა ორგანიზაციებმა, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანოებმა გარკვეული მუშაობა გასწიეს, რათა დაერაზმათ მასები სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარების ამოცანების შესასრულებლად. ამასთანავე პლენუმმა გამოაშკარავა სოფლის მეურნეობისადმი ხელმძღვანელობის დიდი ნაკლოვანებანი და დასახა ამოცანა, რომ პარტიულმა, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანოებმა მნიშვნელოვნად აამაღლონ კოლმეურნეობების, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობებისადმი ხელმძღვანელობის დონე, უფრო კვალიფიციური, კონკრეტული და ოპერატიული გახადონ ეს ხელმძღვანელობა. პლენუმმა დაავალა პარტიულ, პროფკავშირულ და კომკავშირულ ორგანიზაციებს სისტემატურად და მტკიცედ აუმჯობესონ მასობრივ-პოლიტიკური მუშაობა სოფლად. მასებში კომუნისტების, კომკავშირელებისა და უპარტიო აგიტატორთა ორგანიზატორულმა მუშაობამ ადამიანებს უნდა აღუძრას მისწრაფება — იმუშაონ რაც შეიძლება უკეთ, განუვითაროს მათ შემოქმედებითი ინიციატივა და აქტივობა, ხელი შეუწყოს შრომის ორგანიზაციის შემდგომ გაუმჯობესებას, შრომის დისციპლინის განმტკიცებას, სოციალისტური შეჯიბრების ფართოდ გაჩაღებას.

საბჭოთა ხალხი მხურვალედ იწონებს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის დადგენილებას. განიხილავენ რა პლენუმის დადგენილებას, საბჭოთა ადამიანები ერთსულოვნად აცხადებენ, რომ თავიანთი თავდადებული შრომით უზრუნველყოფენ სოფლის მეურნეობის წინაშე დასახული გრანდიოზული ამოცანების შესრულებას.

„პრავდის“ 4-II მოწინავე.

ცალკე ბროშურად გამოიცა კ. ე. ვოროშილოვის სტატია „სოციალიზმის სახელოვანი გზით“

პოლიტიკური ლიტერატურის სახელმწიფო გამომცემლობამ ცალკე ბროშურად გამოსცა კ. ე. ვოროშილოვის სტატია „სოციალიზმის სახელოვანი გზით“. თავდაპირველად ეს სტატია გამოქვეყნდა 1955 წლის 1 იანვარს ჩინეთის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ორგანოში გაზეთ „ჟენმინჟიბაოში“.

ბროშურა გამოიცა მასობრივი ტირაჟით. (საკდესი).

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს მეორე სესია

გუშინ კრემლში

კავშირის საბჭოში

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გუშინ, 4 თებერვალს, მოსკოვში, კრემლის დიდ სასახლეში მუშაობას განაგრძობდა სსრ კავშირის მეოთხე მოწვევის უმაღლესი საბჭოს მეორე სესია.

დილის 10 საათზე გაიხსნა კავშირის საბჭოს მეორე სხდომა.

თავმჯდომარის მაგიდას უსხედან — კავშირის საბჭოს თავმჯდომარე და მისი მოადგილენი. მთავრობის ლოჟებში არიან პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელები, მინისტრები.

თავმჯდომარე — დეპუტატი ა. პ. ვოლკოვი თანამოხსენებისათვის სიტყვას აძლევს საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარეს დეპუტატ **ი. ს. სენინს.** ბიუჯეტის ყოველი მუხლი, ყოველი ციფრი, ამბობს ამხ. სენინი, იმის ახალი დამამტკიცებელი საბუთია, რომ პარტია და მთავრობა დაუცხრომლად ზრუნავენ სოციალისტური წარმოების გაფართოებისათვის, ჩვენი ხალხის მატერიალური კეთილდღეობის და კულტურული დონის განუხრელად ამაღლებისათვის.

საბიუჯეტო კომისიის მიაჩნია, რომ სსრ კავშირის 1955 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტი შედგენილია სწორად, სახალხო-სამეურნეო გეგმის სრული შესაბამისობით და წინადადება შემოაქვს დამტკიცდეს იგი შემდეგი შესწორებებით. კომისიის წინადადებაა ბიუჯეტის შემოსავალი გადიდდეს 629,4 მილიონი მანეთით, ხოლო გასავლის ნაწილში შემცირდეს სსრ კავშირის ნავთობის მრეწველობის სამინისტროს კაპიტალდაბანდებათა დაფინანსება 23,2 მილიონი მანეთით, ნავთობის გადამამუშავებელთა საექსპლოატაციო ბურღვის საშუალო სიჩქარის გადიდებასთან დაკავშირებით. საბიუჯეტო კომისიას შესაძლოდ მიაჩნია აგრეთვე 100 მილიონი მანეთით გადიდდეს სკოლების კაპიტალური შეკეთებისა და მოწყობის ხარჯები.

დასასრულ დეპუტატი სენინი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ სახელმწიფო ბიუჯეტის წარმატებით შესრულება ბევრად დამოკიდებულია სსრ კავშირის ფინანსთა სამინისტროს ზუსტ და ოპერატიულ მუშაობაზე. საჭიროა სსრ კავშირის ფინანსთა სამინისტრომ და ადგილობრივმა საფინანსო ორგანოებმა გააძლიერონ ოპერატიულობა თავიანთი აპარატის მუშაობაში, უფრო ღრმად შეისწავლონ საწარმოთა, მშენებლობათა, სატრანსპორტო და სავაჭრო ორგანიზაციათა ეკონომიკა, გამოავლინონ და გამოიყენონ შინარეზერვები, რომლებიც არის ჩვენი სახალხო მეურნეობის ყველა დარგში.

შემდეგ კავშირის საბჭომ დაიწყო განხილვა მოხსენებისა სსრ კავშირის 1955 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ და სსრ კავშირის 1953 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულების შესახებ. სიტყვა ეძლევა დეპუტატ **ლ. ი. ბრეჟნევს** (უაზახეთის სსრ). იგი ამბობს, რომ 1955 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის პროექტი ასახავს საბჭოთა სახელმწიფოს შემოქმედებითი ძალების განვითარებას და გაზრდილ ძლიერებას, სავსებით შეესაბამება კომუნისტური პარტიის პოლიტიკას,

ეხება რა უაზახეთის რესპუბლიკის ბიუჯეტს, რომელიც ზარშინდელთან შედარებით თითქმის ერთიორად დიდდება, ამხ. ბრეჟნევი დაწვრილებით ლაპარაკობს ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების ამოცანებზე. ნათესმა ფართობმა უაზახეთში მომავალ წელს უნდა მიაღწიოს 27 მილიონ ჰექტარს, აქედან მარცვლეულ კულტურებს დაკავებული ექნება 23 მილიონი ჰექტარი. წელს დამატებით იქმნება მსხვილი მარცვლეულის 250 საბჭოთა მეურნეობა. სერიოზული ამოცანებია დასახული რესპუბლიკის წინაშე მეცხოველეობის დარგში. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის იანვრის პლენუმის გადაწყვეტილებათა შესაბამისად რესპუბლიკის კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა 1960 წლისათვის მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის სულადობა უნდა გაადიდონ საშუალოდ 175-180 პროცენტით. ეს იმას ნიშნავს, რომ რესპუბლიკას უნდა ჰყავდეს 6 მილიონ სულზე მეტი მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვი. უაზახეთში, სადაც უმდიდრესი მიწის საავარგულები და საძოვრებია, ყამირი და ნასვენი მიწების მნიშვნელოვნად ათვისებისას, ხაზგასმით აღნიშნავს ორატორი, ყოველგვარი შესაძლებლობა მოიძებნება პირუტყვის სულადობის ასეთი გამრავლებისა და მისი პროდუქტიულობის გადიდებისათვის.

ამხ. ბრეჟნევი აკრიტიკებს სსრ კავშირის კულტურის სამინისტროს, რომელმაც ჯერ კიდევ ცოტა გააკეთა ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების რაიონებში კულტურული მუშაობის მოსაწყობად.

დეპუტატი **ვ. ი. კოზლოვი** (ბელორუსიის სსრ) ამბობს, რომ ახორციელებენ რა პარტიის XIX ყრილობის გადაწყვეტილებებს, ბელორუსიის პარტიულმა და საბჭოთა ორგანოებმა დიდი მუშაობა შეასრულეს რესპუბლიკის შემდგომი ინდუსტრიალიზაციისათვის. აიგო და შენდება მანქანათმშენებლობის საწარმოები, ფართოვდება სათბობის ბაზა, იზრდება სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოება. 1954 წელს ბელორუსიის მრეწველობამ გადალმეტებით შეასრულა საერთო პროდუქციის გაწმოშვების სახელმწიფო გეგმა.

ამხ. კოზლოვი ეხება სოფლის მეურნეობის განვითარების საკითხებს. აღნიშნავს რა ჩამორჩენის სოზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარებაში, იგი ამბობს, რომ რესპუბლიკაში ჯეროვანი ყურადღება არ ექცევა საკვების ბაზის გაფართოებას, შრომატევადი სამუშაოების მექანიზაციას ფერმებში, დიდი ნაკლოვანებებია პირუტყვის მოვლაში. სოფლის მეურნეობის მშრომელებს, აცხადებს დეპუტატი, ყოველგვარი შესაძლებლობა აქვთ იმისათვის, რომ მიაღწიონ არა მარტო პირუტყვის სულადობის ზრდას, არამედ აგრეთვე მისი პროდუქტიულობის მკვეთრად გადიდებასაც.

დასასრულ დეპუტატი კოზლოვი სსრ კავშირის სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტისა და სსრ კავშირის ხე-ტყის მრეწველობის სამინისტროს წინაშე აყენებს საკითხს იმის შესახებ, რომ მოწესრიგდეს რესპუბლიკაში ხე-ტყისა და დასახერხი მასალის შეზიდვისა და რესპუბლიკიდან გაზიდვის დაგეგმვა.

სიტყვა ეძლევა დეპუტატ **მ. ხ. გრეჩუხას** (უკრაინის სსრ). იგი ლაპარაკობს იმაზე, თუ როგორ ხორციელდება რესპუბლიკაში ძმიმე ინდუსტრიის ყოველი ღონისძიებით განვითარების ამოცანები, რომლებიც პარტიამ და მთავრობამ დასახეს. უკრაინის მრეწველობამ წარშან გეგმა შეასრულა 103 პროცენტით და გეგმის გადაჭარბებით გამოუშვა მნიშვნელოვანი რაოდენობით პროდუქცია. მეტალურგიულმა მრეწველობამ 1950 წელთან შედარებით თუჯის გამოშვება გაადიდა 60 პროცენტით, ფოლადისა — 83 პროცენტით, ნაგლინისა — 75 პროცენტით, ძმიმე მრეწველობის აღმავლობის ბაზაზე ვითარდება სახალხო მეურნეობის სხვა დარგებიც. მაგალითად, ნამზეულის მრეწველობამ პროდუქციის გამოშვება გაადიდა 2,3-ჯერ, შალის ქსოვილების წარმოება გადიდდა 72 პროცენტით, ტყავის ფეხსაცმლისა — 42 პროცენტით.

დეპუტატი აღნიშნავს, რომ რესპუბლიკის მრეწველობას შეეძლო ჰქონოდა უკეთესი შედეგები, სერიოზული ნაკლოვანებანი რომ არ ყოფილიყო მრეწველობის ხელმძღვანელობის საქმეში. ზოგიერთ სამინისტროსა და უწყებას ჯერ კიდევ არ გარდაუქმნია თავისი მუშაობა ისე, როგორც ამას მოითხოვენ პარტია და მთავრობა, განაგრძობს ძველებურად ხელმძღვანელობას, არ ეცნობა თვითეულ ცალკე საწარმოს, არ უწევს მას დროულ დახმარებას. ამის შედეგად მთელი რიგი საწარმოები ვერ ასრულებენ საწარმოო პროგრამას, დაბალი ხარისხის პროდუქციას უშვებენ.

შემდეგ ამხ. გრეჩუხა ეხება კაპიტალური მშენებლობის საკითხებს. იგი აკრიტიკებს სსრ კავშირის მეტალურგიული და ქიმიური მრეწველობის საწარმოთა მშენებლობის სამინისტროს, რომლის მიზეზით შარშან რესპუბლიკაში არ ამუშავებულა თუჯის, კოქსისა და ნაგლინის წარმოების ყველა სიმძლავრე.

დასასრულ ორატორი მხარს უჭერს იმას, რომ დამტკიცდეს სსრ კავშირის 1955 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტი საბიუჯეტო კომისიის შესწორებებით.

დეპუტატმა **ა. პ. ლობანოვმა** (რუსეთის სფსრ) თავისი გამოსვლის მნიშვნელოვანი ნაწილი მიუძღვნა რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობის განვითარების საკითხებს. სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობის გადიდებასთან ერთად, ამბობს იგი, პირველხარისხოვანი მნიშვნელობა აქვს მარცვლეული კულტურების დათესილ ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების სამეურნეოთა შემდგომ გაფართოებას. უკვე მიმდინარე წელს ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების გზით რუსეთის სფსრ კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში დაითესება 10 მილიონამდე ჰექტარი, ხოლო 1956 წელს ნათესების ფართობი სულ ცოტა 14 მილიონ ჰექტარს შეადგენს.

სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოების გადიდების დიდი ამოცანების შესრულება, ხაზგასმით აღნიშნავს დეპუტატი ლობანოვი, ბევრად დამოკიდებულია მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების მუშაობის გაუმჯობესებაზე. მტს-ების მუშაობის ძირითადი ნაკლი ის არის, რომ მათ ხელმძღვანელებსა და სპეციალისტებს ჯერ კიდევ არა აქვთ დაკისრებული სრული პასუხისმგებლობა მათი მუშაობის საბოლოო შედეგებისათვის, მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობის პროდუქციის მაღალი გამოსავლიანობისათვის საზოგადოებრივი მიწების თვითეულ ჰექტარზე. მანქანების არადამაკმაყოფილებელი ტექნიკური მომსახურების შედეგად ტრაქტორისტთა და კომბაინერთა მნიშვნელოვანი ნაწილი ვერ ასრულებს გამომუშავების ცვლის ნორმებს. გამოსანაცვლოებლად გვიჭირდებს — შარშან რომ კომბაინის გამომუშავების ცვლის ნორმები გაგვედიდებინა დაახლოებით 15 ჰექტარამდე, როგორც ამას მიაღწიეს სტავროპოლის მხარის მექანიზატორებმა, მარტო ამ გზით შეგვეძლო დამატებით აგვეღო ერთ მილიონ ჰექტარზე მეტი მარცვლეული კულტურები. ეს საშუალებას მოგვცემდა მოსავლის აღების ვადები შეგვეცირებინა და ადამიანებით ერთიმეორეზე და თავიდან აგვეცილებინა მილიონობით ფუთი მარცვლის დანაკარგი.

ამხ. ლობანოვიც მხარს უჭერს წინადადებას სახელმწიფო ბიუჯეტის დამტკიცების შესახებ.

დეპუტატმა **გ. დ. ჯავახიშვილმა** (საქართველოს სსრ) აღნიშნა, რომ რესპუბლიკის სახალხო მეურნეობისა და კულტურული მშენებლობის ყველა დარგში წარმატებებთან ერთად არის არსებითი ნაკლოვანებებიც. ზოგიერთმა საწარმომ და მრეწველობის ცალკეულმა დარგებმა გასულ წელს ვერ შეასრულეს საწარმოო გეგმები, მთლიანად ვერ გამოიყენეს შრომის ნაყოფიერების გადიდების, პროდუქციის თვითღირებულების შემცირების არსებული ფიდაარეზერვები. სამშენებლო სამუშაოთა ჩამორჩენის ერთ-ერთი მიზეზია მათი არადამაკმაყოფილებელი ორგანიზაცია, სუსტი მექანიზაცია.

კაპიტალური მშენებლობის გეგმების შესრულებაში, აღნიშნავს ორატორი, რესპუბლიკას შეიძლება უკეთესი მაჩვენებლები ჰქონოდა, სსრ კავშირის ხე-ტყის მრეწველობის სამინისტროსა და გზათა სამინისტროს რომ უზრუნველეყოთ საშენ მასალათა მოწოდება ფონდების მიხედვით. სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პირველ სესიაზე სსრ კავშირის ხე-ტყის მრეწველობის მინისტრი ამხ. ორლოვი შეგვპირდა, რომ ყოველ დონეს იხმარს, რათა აღმოფხვრას ჩამორჩენა ხე-ტყის მრეწველობაში. მაგრამ მან ვერ შეასრულა თავისი დაპირება.

დეპუტატი **ა. ხუერკულოვი,** ახასიათებს რა წარმატებებს, რომლებსაც ყირგიზეთის სსრ რესპუბლიკის მშრომელებმა მიაღწიეს ეკონომიკისა და კულტურის განვითარებაში, აღნიშნავს, რომ რესპუბლიკაში ჯერ კიდევ ბევრი გამოუყენებელი რეზერვებია შრომის ნაყოფიერების გადიდებისა და პროდუქციის თვითღირებულების შემცირების საქმეში, ბუნებრივ სიმდიდრეთა გამოყენებაში. ორატორი აღნიშნავს, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის იანვრის პლენუმის დადგენილებას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა აქვს ყირგიზეთისათვის, სადაც მეცხოველეობა სოფლის მეურნეობის მთავარი დარგია.

ორატორი მხარს უჭერს სხვა დეპუტატების წინადადებას იმის შესახებ, რომ დამტკიცდეს სსრ კავშირის სახელმწიფო ბიუჯეტი საბიუჯეტო კომისიის შესწორებებით.

დილის სხდომაზე გამოვიდნენ აგრეთვე დეპუტატები **ი. ტ. გრიშინი** (სტალინგრადის ოლქი) და **ს. ბაბაევი** (თურქმენეთის სსრ).

კავშირის საბჭოს შემდეგი სხდომა შედგება 5 თებერვალს ნაშუადღევის 4 საათზე.

კომუნისტური პარტიის უდიდესი ზრუნვის პასუხად

გარეუბნის რაიონი. („კომუნისტის“ კორ.). მარტყოფის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრები 2 თებერვალს, როცა გაზეთებში გამოქვეყნდა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის იანვრის პლენუმის დადგენილება „მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდების შესახებ“, დილაადრიან გასულიყვნენ სამუშაოდ. საადილო შესვენების დროს მათ აგიტატორმა მ. მჟედლიშვილმა გააცნო ამ დადგენილების ტექსტი.

აგიტატორის საუბრის შემდეგ პირველი სიტყვა მემინდვრეობის ბრიგადის ბრიგადირმა ამხ. მ. კირეულიშვილმა აიღო. მან განაცხადა: სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობისათვის პარტიისა და მთავრობის ამ დაუცხრომელ ზრუნვას კოლმეურნეები ახალი შრომითი საქმეებით ვუპასუხებთ. ჩემი ბრიგადის წევრთა სახელით ვალდებულებას ვკისრულობ მიმდინარე წელს მთელი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე მოვიყვანოთ საგეგმო დავალებაზე ორი ცენტნერით მეტი პური და ექვსი ცენტნერით მეტი სიმინდი.

სატრაქტორო ბრიგადის ბრიგადირმა ამხ. ტ. ომაყმაშვილმა თქვა: სატრაქტორო ბრიგადის მექანიზატორები პირობას ვდებთ განვახორციელოთ სათანადო ღონისძიებანი ყველა სასოფლო-სამეურნეო კულტურის მოსავლიანობის ამაღლებისათვის და მოსავალიც მოკლე ვადებში ავიღოთ. ეს საშუალებას მოგვცემს მნიშვნელოვნად გავადიდოთ მარცვლეულის ფაქტიური მოსავალი და ამით მტკიცე საფუძველი შევუქმნათ მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდებასაც.

პატრიოტული სიტყვებით გამოვიდნენ აგრეთვე მერგოლური გ. ბერიძიშვილი, კოლმეურნე ნ. კახაბრიშვილი და სხვები.

სოფელ მარტყოფის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობა. აგიტატორი მ. მჟედლიშვილი კოლმეურნეებს აცნობს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის იანვრის პლენუმის დადგენილებას „მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდების შესახებ“.

ფოტო ვ. გინზბურგისა.

მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გაზრდის შესახებ

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენება საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე 1955 წლის 25 იანვარს

გავაფართოოთ საკვების წარმოება

ამხანაგებო! იმისათვის, რომ გავადიდოთ მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოება, საჭიროა მთელი ენერგიით მოვკიდოთ ხელი მტკიცე საკვები ბაზის შექმნას. უნდა ვაღიაროთ, რომ მდგომარეობა საკვების მხრივ მრავალი წლის მანძილზე სრულიად არადამაკმაყოფილებელი იყო. ძირეული ცვლილება არც გასულ წელს მომხდარა. მართალია, კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა გაადიდეს ერთწლიანი ბალახების, სასილოსე სიმინდისა და ზოგიერთი სხვა კულტურის ნათესი ფართობები და 1953 წელთან შედარებით 5,5 მილიონი ტონით მეტი სილოსი ჩადეს. მაგრამ თუ გავითვალისწინებთ, რომ განვლილი პერიოდის მანძილზე პირუტყვის სულადობა გადიდდა, საკვებით ფაქტიური უზრუნველყოფა ერთ სულზე გაანგარიშებით არ გაუმჯობესებულა, ხოლო მთელ რიგ რაიონებში კიდევაც გაუარესდა.

მეცხოველეობის საკვები ბაზის საკითხი პირველად როდი ისმება. რატომ არის, რომ მაინც ვერ ვიღებთ საჭირო შედეგს? ეს იმიტომ ხდება, რომ ჩვენ ადგილებზე ჯერ კიდევ ვერ მივაღწიეთ გარდატეხას ბევრი ხელმძღვანელის შეგნებაში, რომლებიც შეცდომით ფიქრობდნენ, რომ მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდების მიღწევა შეიძლება ისე, რომ პირუტყვი უხვად არ ვკვებთ სხვადასხვა და მაღალი ხარისხის საკვებით. უბედურება ის არის, რომ ბევრი ხელმძღვანელი კმაყოფილდება საკვებზე სიტყვის წარმოთქმით და რეზოლუციების შედგენით და კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში არ აჩაღებს მედგარ ბრძოლას საკვების წარმოების გადიდებისათვის.

უკვე აღვნიშნე, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენს ქვეყანაში მარცვლეულის წარმოების გადიდებას საზოგადოებრივი მეცხოველეობის აღმავლობისათვის. პირუტყვის სულადობისა და მისი პროდუქტიულობის გადიდების დასახული ზრდა მოითხოვს მნიშვნელოვნად გადიდდეს არა მარტო მარცვლეულის, არამედ აგრეთვე სილოსის, საკვები ძირხვენების, კარტოფილისა და სხვა საკვების წარმოება.

1960 წელს კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში უნდა გავადიდოთ საკვების წარმოება, როგორც მინიმუმი, შემდეგ ოდენობამდე:

კონცენტრირებული საკვებისა — 65 მილიონ ტონამდე ნაცვლად 1953 წლის 12 მილიონი ტონისა, ესე იგი ხუთჯერ და უფრო მეტად.

სილოსისა — 176 მილიონ ტონამდე ნაცვლად 1953 წლის 32 მილიონი ტონისა, ესე იგი ხუთნახევარჯერ და უფრო მეტად.

ძირხვენების, საკვები და ბაღჩეული კულტურებისა — 38 მილიონ ტონამდე ნაცვლად 1953 წლის 9 მილიონი ტონისა, ესე იგი ოთხჯერ და უფრო მეტად.

კარტოფილისა — 25 მილიონ ტონამდე ნაცვლად 1953 წლის 5 მილიონი ტონისა, ესე იგი ხუთჯერ და უფრო მეტად.

უხეში საკვებისა — 178 მილიონ ტონამდე ნაცვლად 1953 წლის 129 მილიონი ტონისა, ესე იგი თითქმის ერთნახევარჯერ.

მთავარი ის არის, რომ საკვები კულტურების ნათესები გვქონდეს თვითეულ კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში იმ ოდენობით, რაც საკვებით უზრუნველყოფს ყველა სახეობის პირუტყვს საჭირო რაოდენობითა და ასორტიმენტით. მუშაობის სწორი ორგანიზაციის დროს ეს ამოცანა შეიძლება გადავწყვიტოთ ყოველ ზონაში არა 1960 წელს, არამედ უახლოეს ორსამ წელიწადში. ტენიან ზოლში კი შეიძლება მივაღწიოთ არსებითს შედეგებს ერთი წლის განმავლობაშიც.

ამასთან დაკავშირებით მინდა ერთხელ კიდევ მივაქციო ყურადღება სიმინდს, რომელიც მეცხოველეობის აღმავლობის დაუშრეტელ შესაძლებლობას შეიცავს. სიმინდს თავისი პოტენციური შესაძლებლობებით პირუტყვის პროდუქტიულობის გადიდებაში ბადალი თითქმის არ მოეპოვება.

მიუხედავად ამისა, ჯერ კიდევ ბევრი მუშაკი მხოლოდ ლაპარაკობს სიმინდის სარგებლობაზე და არ ეწევა ნამდვილ ორგანიზატორულ მუშაობას კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში ისე, რომ უზრუნველყოს უხვი მოსავლის მიღება.

აქ უნდა ითქვას მოსკოვის ოლქის შესახებ. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სექტემბრის პლენუმის დროს ბევრი თქვენგანი გაემგზავრა მოსკოვის ოლქის მოწინავე კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში, რომლებმაც სასილოსე სიმინდის კარგი მოსავალი მოიყვანეს. უნდა გვეგვარაუდნა, რომ ამ კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების გამოცდილებას გამოიყენებდნენ და ოლქი მთლიანად უხვ მოსავალს მიიღებდა. მაგრამ ეს არ მოხდა. შარშან ოლქის კოლმეურნეობებში მწვანე მასის საშუალო მოსავალი მიღებულია ჰექტარზე 135 ცენტნერი, ამასთან 35 კოლმეურნეობამ თვითეულ ჰექტარზე აიღო 300-500 ცენტნერი, 54 კოლმეურნეობამ — 200-300 ცენტნერი, ხოლო არიან ისეთებიც, რომლებმაც ჰექტარზე 50 ცენტნერი აიღეს. ცალკეულ კოლმეურნეობებს არაფერი არ მიუღიათ.

რით აიხსნება ეს? რატომ არის, რომ ისეთმა კოლმეურნეობამ, როგორიც არის რამენსკოეს რაიონის კოლმეურნეობა „წინ კომუნიზმისაკენ“, გაადიდა რა სიმინდის ნათესის ფართობი 40 ჰექტარამდე, ჰექტარზე მიიღო 520 ცენტნერი მოსავალი, სერებრიანიე პრუდის რაიონის კუიბიშევის სახელობის კოლმეურნეობამ 20 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე მიიღო 425 ცენტნერი, ხოლო ბევრმა სხვამ ეს ვერ გააკეთა? იქნებ ამ კოლმეურნეობებს უკეთესი პირობები ჰქონდათ? სრულიადაც არა.

ეს ფაქტები იმას მოწმობენ, რომ კოლმეურნეობებს, საბჭოთა მეურნეობებსა და მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებს ოპერატიულად არ ხელმძღვანელობდნენ. გამოდიოდა ასე: იმ კოლმეურნეობაში, სადაც თავმჯდომარეს საქმე ესმის, სადაც კარგად მუშაობს პირველადი პარტიული ორგანიზაცია, იქ წარმატებით წყდება დასახული ამოცანები; იქ კი, სადაც კოლმეურნეობის თავმჯდომარე სუსტია, თვითონ ვერ გაუგია, თუ რა უნდა გააკეთოს, ხოლო პარტიის რაიკომმა და საოლქო კომიტეტმა არ გაუწიეს საჭირო დახმარება, სიმინდის საქმე ჩაიფუშა და კოლმეურნეობამ პირუტყვის საჭირო საკვებიც ვერ მიიღო. პარტიის მოსკოვის საოლქო კომიტეტმა და საოლქო საბჭოს აღმასკომმა ისე ვერ მოაწყეს მუშაობა, რომ მოწინავეთა გამოცდილება ყველა კოლმეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობის კუთვნილება გამხდარიყო. მათ არ მიუღიათ საჭირო ღონისძიებანი იმისათვის, რომ ჩამორჩენილი კოლმეურნეობები მოწინავეთა დონემდე აეყვანათ.

სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ცნობებით, ჩვენი ქვეყნის მთელ რიგ ოლქებში სიმინდის მოყვანის საქმე კიდევ უფრო ცუდად არის, ვიდრე მოსკოვის ოლქში. ეს იმას მოწმობს, რომ სიმინდის დანერგვა, ისევე როგორც ყოველგვარი სხვა სამუშაო, არ შეიძლება თვითდინებას მივანდოთ. თვითეულ კოლმეურნეობაში, თვითეულ საბჭოთა მეურნეობაში საჭიროა დიდი ორგანიზატორული მუშაობა.

სიმინდის ფართოდ დანერგვის დროს თვითეულ კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობას მოკლე ვადაში შეუძლია შექმნას კარგი საკვები ბაზა და უზრუნველყოს მეცხოველეობის პროდუქტიულობის ზრდა.

სიმინდის საუკეთესო თვისებებს მჭევრმეტყველურად მოწმობენ მონაცემები საკვები ერთეულების მიხედვით სხვა კულტურებთან შედარებით. აი ზოგიერთი მონაცემი:

	ჰექტარის მოსავალი ცენტნერობით	საკვები ერთეულები ერთ ჰექტარზე
1. შაქრის ჭარხალი		
ა) ძირი	200	5000
ბ) ფოჩი	100	2000
სულ		7000
2. სასილოსე სიმინდი		
ა) ცალცალკე დასილოსებისას: მარცვალი ტაროდ ცვილისებრი სიმწიფის დასაწყისში	90	3600
ღერო, ფოთოლი	210	3150
სულ		6750
ბ) სასილოსე სიმინდი (ღერო ტაროიანად რძისებრი სიმწიფის სტადიაში)	275	5775
გ) მარცვალი სიმინდი ტაროდ 18 პროცენტი ტენიანობის დროს	30	3600
სიმინდის ხმელი ღერო	60	1800
სულ		5400
დ) სიმინდი მწვანე საკვებად	200	3600
3. კარტოფილი	175	5250
4. საკვები ჭარხალი		
ა) ძირი	300	4200
ბ) ფოჩი	100	1000
სულ		5200
5. სასილოსე მზესუმზირა	200	3200
6. მარცვალი — შვრია	16	1600
ნამჯა	24	720
სულ		2320
7. ტურნეპსი	250	2250

ამ ცხრილიდან ჩანს, რომ მარტო შაქრის ჭარხალს აქვს უპირატესობა სიმინდთან შედარებით. მაგრამ უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ერთი ჰექტარი შაქრის ჭარხლის მოყვანას 5-ჯერ მეტი კაცდღე სჭირდება და ერთი ჰექტარი კარტოფილის მოყვანას ერთიორად და უფრო მეტი კაცდღე, ვიდრე ერთი ჰექტარი სიმინდის მოყვანასა და დასილოსებას.

ეს, რა თქმა უნდა, იმას როდი ნიშნავს, რომ სიმინდმა ყველა სხვა კულტურა უნდა გააძევოს. არა. ნაირნაირი საკვები თუ არ გვექნა, მეცხოველეობას ვერ ავამაღლებთ. ამიტომ ჩვენ მკვეთრად უნდა გავადიდოთ საკვები კარტოფილის, შაქრის ჭარხლისა და საკვები ჭარხლის, საკვები კომბოსტოს, სუდანურას, სამყურის, იონჯის, ცერცველა-შვრიის ნარევისა და ბევრი სხვა კულტურის წარმოება. მაგრამ ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს სიმინდს, რომელიც განსაკუთრებით უხვ მოსავალს იძლევა და რომელიც საშუალებას გვაძლევს გადაეწყვიტოთ პრობლემა პირუტყვის უხვად კვებისა წვნიანი და მნიშვნელოვანწილად კონცენტრირებული საკვებით — მარცვლისა და დაკონსერვებული მოუმწიფებელი ტაროს სახით.

მეორე კულტურა, რომელიც აგრეთვე დიდი ყურადღების ღირსია, არის კარტოფილი. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წინა პლენუმებზე უკვე ბევრი ითქვა კარტოფილის შესახებ, მოჰყავდათ გაანგარიშება, რომელიც მოწმობს მის დიდ საკვებ თვისებებს. რაც საშუალებას გვაძლევს მკვეთრად გავადიდოთ მერძეული მეცხოველეობის, აგრეთვე მეღორეობის პროდუქტიულობა. სამწუხაროდ, შარშანაც სრულიად არასაკმაო ყურადღება ექცეოდა პირუტყვის საკვებად კარტოფილის მოყვანას.

უნდა ითქვას, რომ ბევრ კოლმეურნეობაში დამკვიდრდა წესი, როცა არასწორად ეკიდებიან პირუტყვის საკვებად კარტოფილის შენახვას. კოლმეურნეობები საკვებად კარტოფილს ინახავენ იმ რაოდენობიდან, რომელიც რჩება პროდუქციის რეალიზაციის შემდეგ. ხოლო რადგან ეს ნაჭარხი ყოველთვის როდია ხოლმე დიდი, საზოგადოებრივი პირუტყვი და უწინარეს ყოვლისა ღორები ხშირად უკარტოფილოდ რჩებიან. შეიძლება ითქვას, რომ მიზანშეწონილი იქნებოდა იმ რაიონებში, სადაც კარტოფილის კარგი მოსავალი მოდის, გამოიყოს ფართობები პირუტყვის საკვები კარტოფილის დასათესად.

წინათ ბევრ რაიონში კარტოფილის წარმოებას ეფერხებოდა კარტოფილის ნათესების დასამუშავებელი მანქანების უქონლობა. ახლა, როცა ასეთი მანქანები გვაქვს, შეიძლება ყოველი ღონისძიებით გავაფართოოთ და კიდევაც უნდა გავაფართოოთ კარტოფილის წარმოება. მარცვლეულთან შეხამებათ ეს უზრუნველყოფს ხორცის წარმოების მკვეთრად გადიდებას.

საკვების წარმოების გადიდების ინტერესები მოითხოვს ნათესი ფართობების სტრუქტურაში ცვლილებათა შეტანას და კულტურების სწორად შერჩევას მეურნეობის მოთხოვნათა მიხედვით და არსებული სავარგულების გათვალისწინებით. მაგალითისათვის მოვიყვან მოსკოვის ოლქის კუნცევოს რაიონის კოლმეურნეობა „ახალი ცხოვრების გზას“. რამდენიმე წლის მანძილზე ეს კოლმეურნეობა ეკონომიურად სუსტი იყო, როგორც წესი, აქ არ ჰყოფნიდათ საკუთარი საკვები პირუტყვისათვის. შემოსავლის მნიშვნელოვანი ნაწილი უხეში და კონცენტრირებული საკვების შეძენაზე იხარჯებოდა.

1952 წელს ეს კოლმეურნეობა თესავდა 150 ჰექტარ საკვებ კულტურებს, აქედან 20 ჰექტარ სასილოსე მზესუმზირას. ეს ვერ უზრუნველყოფდა საკვებზე კოლმეურნეობის მოთხოვნილების დაკმაყოფილებას.

1954 წლის გაზაფხულზე საწარმოო გეგმის განხილვისას გამოირკვა, რომ საჭირო იქნება კვლავ გამოიყოს 400 ათასამდე მანეთი საკვების შესაძენად. გამგეობა აპირებდა 20 ჰექტარი სიმინდის დათესვას სასილოსედ, მაგრამ შემდეგ, მოეთათბირა რა კოლმეურნეებს, გადაწყვიტა სიმინდის ნათესები გაედიდებინა 40 ჰექტარამდე, ამასთან შეემცირებინა შვრიისა და ზოგიერთი სხვა კულტურის ნათესები. სიმინდის მწვანე მასის მოსავალი ტაროიანად მიიღეს 330 ცენტნერი ჰექტარზე და ამან საშუალება მისცა კოლმეურნეობას საკვებით უზრუნველეყო საზოგადოებრივი მეცხოველეობა. კოლმეურნეობამ დასილოსა ათასი ტონა სიმინდი, ათ-ათი ტონა ძროხაზე, 300 ტონა გამოიყენა მწვანე საკვებად. გარდა ამისა, კოლმეურნეობამ შერჩევით მიიღო 670 ცენტნერი ტარო, აქედან 370 ცენტნერი გაყიდა და მიიღო 42 ათასი მანეთი. დანარჩენი 300 ცენტნერი ტარო დასილოსა ღორების გასასუქებლად.

შვრიისა და მზესუმზირას ნაცვლად სიმინდის ნათესი ფართობის გადიდებამ კოლმეურნეობას საშუალება მისცა ჭარბად უზრუნველეყო თავისი პირუტყვი საკვებით და, გარდა ამისა, შეეძინა 15 ძროხა. თითო ძროხის წველადობა კოლმეურნეობაში გადიდდა 3.409 კილოგრამამდე ანუ გაიზარდა 1.022 კილოგრამით 1953 წელთან შედარებით.

მეცხოველეობაში კარგი შედეგების მიღწევამ საშუალება მისცა კოლმეურნეობას მნიშვნელოვნად განმტკიცებინა თავისი ეკონომიური მდგომარეობა. კოლმეურნეობის საერთო შემოსავალი გასულ წელს შეადგენდა 1,7 მილიონ მანეთს და წლის განმავლობაში გადიდდა 550 ათასი მანეთით.

შეაჯამა რა წლის შედეგები, კოლმეურნეობის გამგეობა მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ საჭიროა 1955 წელს გაადიდოს სიმინდის ნათესები 90 ჰექტარამდე იმ ვარაუდით, რომ ჭარბად უზრუნველყოს საკვებით კოლმეურნეობის საზოგადოებრივი პირუტყვი და კოლმეურნეთა პირუტყვი.

შეიძლება თქვან, რომ ეს კოლმეურნეობა არ არის ტიპიური, რომ მას მიწის მცირე ფართობი აქვს. დიახ, მართლაც მას აქვს სულ 822 ჰექტარი მიწა, აქედან 426 ჰექტარი სახნავი. მაგრამ მნიშვნელოვანია ის, რომ მას 1954 წელს უკვე ჰყავდა 100 ჰექტარ სავარგულებზე 35 სული მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვი, აქედან 22 ძროხა, და 100 ჰექტარ სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებზე მიიღო 668 ცენტნერი რძე.

ეს მაგალითი მოწმობს, რომ თუ მეურნეობის წარმოებას დაკვირვებით მივუდგებით, შეგვიძლია მოკლე ვადაში დიდ წარმატებებს მივაღწიოთ.

საჭიროა, რომ კოლმეურნეობები თვითონ წყვეტდნენ იმ საკვები კულტურების შერჩევის საკითხს, რომლებიც კონკრეტულ პირობებში სრულფასოვანი საკვების მაქსიმალურ რაოდენობას იძლევიან ფართობის ერთეულზე.

ჩვენი ქვეყნის ყველა რაიონში მდინარეთა ხრობებში არის ნოღის მდელოები, რომელთა ფართობი მილიონობით ჰექტარს შეადგენს. საჭიროა მაქსიმალურად გამოვიყენოთ ეს შესანიშნავი ბუნებრივი საკვები სავარგულები.

ბევრ კოლმეურნეობაში მდელოები მივიწყებულია და თივის მცირე მოსავალს იძლევა. საჭიროა სერიოზულად მოვკიდოთ ხელი ნოღის მდელოებსა და ბუნებრივ სათიბებს და მოკლე ვადაში გადავაქციოთ ისინი მაღალკულტურულ საკვებ სავარგულებად, რომლებზეც შეგვიძლია ვაწარმოოთ ბალახის მექანიზებული აღება.

მინდა რამდენიმე სიტყვა ვთქვა ბუნებრივი სათიბების გამოყენების არასწორ პრაქტიკაზე, რის შედეგადაც წლითიწლობით რჩება დიდ ფართობებზე აუღებელი ბალახი. რატომ ხდება ეს? როცა დგება ბალახის თიბვის დრო, კოლმეურნეობებში ხშირად არა ჰყოფნით მუშახელი, რომ თივა აიღონ, და განსაკუთრებით იქ, სადაც ხელით უნდა მოთიბონ ბალახი.

საჭიროა ვიფიქროთ ამ საკითხზე. თივის მექანიზებული აღებისათვის უვარგის ფართობებზე, და განსაკუთრებით იმ კოლმეურნეობებში, სადაც არ ჰყოფნით მუშახელი, როგორც ჩანს, უნდა მოვაწყოთ საკოლმეურნეო პირუტყვის ძოვება, შევქმნათ ნაკვეთმორიგეობის სისტემა, თივის დახაკლისი რაოდენობა ავანაზღაუროთ ნათესი ბალახებით, როგორიც არის ცერცველა-შვრიის ნარევი, სამყურა და სხვ.

ჩვენში აშკარად არახელსაყრელი მდგომარეობა შექმნა ბალახების, ძირხვენებისა და ზოგიერთი სხვა საკვები კულტურის თესლის მხრივ. მაგალითისათვის ავიღოთ ცერცველა. იგი მეტად ძვირფასი კულტურაა მთელი არაშავნიდაგიანი ზოლისა და ბევრი ტყე-ველიანი რაიონისათვის. მაგრამ უკანასკნელ წლებში ცერცველის მეთესლეობა იმდენად თავმინებებულია, რომ ბევრი კოლმეურნეობა, რომლებსაც არა აქვთ ცერცველის თესლი, მწვანე საკვებად და თივისათვის თესავს შვრიასა და ფეტვსაც კი. სულ ცოტა ხნის წინათ კურსკის, ვორონეჟის, ორიოლის, ხარკოვის, პოლტავისა და სხვა ოლქების კოლმეურნეობებს დიდი რაოდენობით მოჰყავდათ ცერცველის თესლი, რომლითაც ამარაგებდნენ ბევრ სხვა რაიონს. ახლა კი ამ ოლქებში ცერცველის თესლი საკუთარ ნათესებსაც არ ჰყოფნის.

საჭიროა უმოკლეს ვადაში აღვადგინოთ ბალახების, ძირხვენებისა და სხვა საკვები კულტურების სასაქონლო მეთესლეობა, რომ კოლმეურნეობებს საკმაო რაოდენობით ჰქონდეთ ეს თესლი თავიანთი საჭიროებისათვის და შეეძლოთ მისი გაყიდვა.

მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების და განსაკუთრებით რძის, ღორის ხორცისა და კვერცხის წარმოების გადიდებისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს სპეციალიზებულ კომბინირებულ საკვებს. მეცხოველეობის საკვების დამატებითი წყარო უნდა გახდეს კვების მრეწველობის ნარჩენები — დურდო, თხლე, ღღლაბი, ლუდის ნალექი და სხვა ნარჩენები. ყოველწლიურად ჩვენი ქვეყნის კვების მრეწველობა ნარჩენების სახით იძლევა 25 მილიონ ტონა დურდოსა და თხლეს. თუ გონივრულად გამოვიყენებთ ამ ნარჩენებს მარტო პირუტყვის გასასუქებლად, მივიღებთ სულ ცოტა 300 ათას ტონა ხორცს.

საჭიროა ვიფიქროთ აგრეთვე იმაზე, რომ მიზანშეწონილია თუ არა კოპტონის, ქატოსა და სხვა კონცენტრირებული საკვების გაყიდვა საზღვარგარეთ.

საზოგადოებრივი მეცხოველეობის საკვებით უზრუნველყოფის საკითხის გადაჭრისას უნდა ვიზრუნოთ იმისათვის, რომ კოლმეურნეობებში იყოს საკვები იმ კოლმეურნეებისათვის შრომადღეებზე მისაცემადაც, რომლებსაც პირად საკუთრებაში ჰყავთ პირუტყვი. ეს ხელს შეუწყობს იმას, რომ გადიდდეს კოლმეურნეთა დაინტერესება კოლმეურნეობების საკვები ბაზის შექმნით და შრომის დისციპლინის განმტკიცებით.

საკვების წარმოების მკვეთრი გადიდება დიდი სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის საქმეა. ყველა პარტიული, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანო, კოლმეურნეობა, მტს-ი და საბჭოთა მეურნეობა ყოველდღიურად და კონკრეტულად უნდა მუშაობდეს საზოგადოებრივი მეცხოველეობის მტკიცე საკვები ბაზის შექმნის საკითხებზე.

მეცხოველეობაში მშენებლობისა და შრომის მექანიზაციის საკითხები

მტკიცე საკვები ბაზის შექმნის ამოცანა არ შეიძლება წარმატებით გადაიჭრას, თუ კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს არ ექნებათ საჭირო ნაგებობანი საკვების შესანახავად და მოსამზადებლად. ამიტომ საჭიროა ფართოდ გავაჩაღოთ სასილოსე კოშკებისა და ტრანშეების, აგრეთვე საკვებსაამქროების მშენებლობა, რომლებიც მოწყობილი იქნება სხვადასხვა საკვების მექანიზებული მომზადებისათვის.

მაღალპროდუქტიული საზოგადოებრივი მეცხოველეობის განვითარება დაბეჯითებით მოითხოვს პირუტყვის მოვლა-შენახვის მნიშვნელოვნად გაუმჯობესებას. ამისათვის სათანადო წესრიგზე უნდა მოვიყვანოთ მეცხოველეობის არსებული სადგომები, გავაჩაღოთ ახალი სადგომების მშენებლობა და ამასთან გავითვალისწინოთ პირუტყვის სულადობის ზრდა უახლოეს წლებში.

როგორ არის სასილოსე კოშკებისა და ტრანშეების მშენებლობის საქმე? ძალიან ცუდად. საკმარისია ითქვას, რომ უკანასკნელი ექვსი წლის მანძილზე კოლმეურნეობებში აშენდა სასილოსე ნაგებობანი, რომელთა საერთო ტევადობაა მხოლოდ 10 მილიონი ტონა. ბევრ ოლქსა და რაიონში სასილოსე ნაგებობანი სრულებით არ შენდება. ასეთი მდგომარეობა სავსებით შეუწყნარებელია.

უახლოეს ექვს წელიწადში კოლმეურნეობებში უნდა აშენდეს სულ ცოტა 45 მილიონი ტონა საერთო ტევადობის კაპიტალური სასილოსე ნაგებობანი. ამ გადაუდებელი ამოცანის გადასაწყვეტად უნდა წარიმართოს კოლმეურნეობებისა და მტს-ების ღონისძიებანი. ადგილობრივი და სატყეო მრეწველობის საწარმოებმა უნდა გააჩაღონ ასაწყობი სასილოსე კოშკების წარმოება კოლმეურნეობებისათვის მისაყიდად.

დიდი ნაკლოვანებებია მეცხოველეობის სადგომთა მშენებლობაშიც. მკვიდრად აშენებული და კარგად მოწყობილი სადგომებით კოლმეურნეობებში უზრუნველყოფილია პირუტყვის მხოლოდ მცირე ნაწილი.

საზოგადოებრივი პირუტყვის სულადობის ზრდის დასახული ტემპების შესაბამისად სამუშაოთა დიდი მოცულობა უნდა შესრულდეს მეცხოველეობის სადგომთა მშენებლობაში. მეცხოველეობის სადგომებისა და სხვა საკოლმეურნეო ნაგებობათა მშენებლობას დიდი მნიშვნელობა აქვს.

სოფლის მეურნეობის აღმავლობის იმ ღონისძიებათა შედეგად, რომლებიც პარტიამ და მთავრობამ მიიღეს, მნიშვნელოვნად იზრდება კოლმეურნეობათა და კოლმეურნეთა შემოსავალი. სულ ერთ წელიწადში ბევრი კოლმეურნეობის შემოსავალი რამდენჯერმე გადიდდა. ახლა კოლმეურნეობებს, უფრო მეტად ვიდრე ოდესმე წინათ, შესაძლებლობა აქვთ გამოჰყონ სახსრები თავიანთი წარმოების გაფართოებისათვის, კერძოდ მეცხოველეობის სადგომთა მშენებლობისათვის. კაპიტალდაბანდებანი კოლმეურნეობებში უწინარეს ყოვლისა იმას უნდა მოხმარდეს, რომ ავამაღლოთ კოლმეურნეობის მეურნეობა, მატერიალურ-მოსავლიანი გავხადოთ იგი. მაგრამ იქ, სადაც სახსრებია, უნდა ვაშენოთ კლუბებიც, საცხოვრებელი სახლებიც. ზოგს ჰგონია, რომ კლუბების მშენებლობა ზედმეტი ხელგაშლილობაა, მაგრამ მასებში მუშაობა თუ არ ვაწარმოეთ, ისე ხომ არ შეიძლება იყოს მტკიცე კოლმეურნეობა. ახლა კოლმეურნეობანი გამსხვილებულნი არიან და კლუბები ესაჭიროებათ. უნდა ვაშენოთ აგრეთვე საბავშვო ბაღები, ბავშვები, სამშობიარო სახლები. ამავე დროს უნდა ვეხმარებოდეთ კოლმეურნეებს აშენონ თავიანთი სახლებიც. უნდა გადაიჭრას სასოფლო მშენებლობის ეს მომწიფებული საკითხები.

როცა საქმე იხება კოლმეურნეობებში საწარმოო სათავსების მშენებლობას, ზოგიერთი ამხანაგი გვეკითხება: ხომ არ შეიძლება ისე მოეწყოს, რომ ამ სათავსებს სახელმწიფო აშენებდეს, რომ იგი გამოჰყოთოდეს საშენ მასალებს, უზრუნველყოფდეს მშენებლობებს მექანიზმებითა და მუშახელით, ხოლო კოლმეურნეობებს ყოველივე ამისათვის განსაზღვრული ფასი შეჰქონდეთო? არა, ეს არ შეიძლება. ამჟამად სახელმწიფო ვერ იკისრებს ვალდებულებას აშენოს მეცხოველეობისა და სხვა საწარმოო სათავსები კოლმეურნეობებში. ამ საქმეს კოლმეურნეობები საკუთარი ძალებით უნდა ასრულებდნენ.

სახელმწიფოს შეუძლია დახმარების გაწევა საშენი მასალებს წარმოების განვითარებაში. საჭიროა გამოიყოს მეტი ცემენტი, ლითონი და მანქანები სასოფლო მშენებლობისათვის. მაგრამ საჭიროა, რომ კოლმეურნეობები ამ საშენ მასალებს, მანქანებსა და მოწყობილობას და თავიანთი სახსრებით ეწეოდნენ მშენებლობას. სწორი არ იქნებოდა კოლმეურნეობებში მშენებლობა გვეწარმოებინა მხოლოდ სახელმწიფო კრედიტებით. სახელმწიფო ასიგნობანი უმთავრესად უნდა ხმარდებოდეს მძიმე ინდუსტრიის შემდგომ აღმავლობას, სახალხო მეურნეობის ყველა დარგის განვითარებას, რათაც საარსებოდ დაინტერესებული არიან როგორც მუშები, ისე კოლმეურნეები.

უკეთ უნდა გამოვიყენოთ კოლმეურნეობათა მთელი ძალები და სახსრები, რომ წარმატებით გადაეწყვიტოთ სასოფლო მშენებლობის დიდი ამოცანები. სახელმწიფო ვერ გამოჰყოფს მუშახელსა და სამშენებლო ორგანიზაციებს კოლმეურნეობებში მშენებლობისათვის. საჭიროა კოლმეურნეობებმა იყოლიონ თავიანთი სამშენებლო ბრიგადები. სასოფლო მშენებლობა შეიძლება წარმატებით განვითარდეს, თუ სწორად იქნება გამოყენებული თვითეული კოლმეურნეობის შრომითი რეზერვები. შრომის უფრო გონივრული ორგანიზაციით და მშენებლობაში კოლმეურნეთა ფართოდ ჩაბმით იმ პერიოდში, როცა მინდვრის სამუშაოებში დაძაბულობა არ არის. მიზანშეწონილია, რომ იქ, სადაც მშენებლობის მოცულობა დიდია, შეიქმნას საპაიო საწყისებზე საკოლმეურნეობათაშორისო სამშენებლო ორგანიზაციები, მაგალითად, აგურის, ცემენტ-სილის ბლოკების, კრამიტის წარმოებისათვის, საკოლმეურნეობათაშორისო ჰიდროელექტროსადგურებისა და სხვა დიდ ნაგებობათა მშენებლობისათვის.

ამჟამად ბევრი კოლმეურნეობა და რაიონული საბჭოთა და პარტიული ორგანიზაციების ხელმძღვანელები თითქმის არ მუშაობენ ამაზე, ნაკლებად სწვდებიან კოლმეურნეობებში მშენებლობის კონკრეტულ საჭიროებებს, არ იჩენენ ინიციატივას ადგილობრივი საშენი მასალების გამოყენებაში. ხომ ფაქტია, რომ ესა თუ ის საშენი მასალა ყოველ რაიონში მოიპოვება. ხშირად ეს მასალები თვალწინ აქვთ, მაგრამ მათ არ იყენებენ. ასეა საქმე, კერძოდ, ლელის, ნიყარაქვისა და სხვა ადგილობრივი საშენი მასალების გამოყენებაში, რაზეც ლაპარაკობდნენ მშენებელთა სრულიად საკავშირო თათბირზე, რომელიც ამ ცოტა ხნის წინათ შედგა. ადგილობრივი საშენი მასალების გამოყენებისადმი უყურათო დამოკიდებულება მშენებლობის ჩვენი მასშტაბების დროს კვალიფიცირებულ უნდა იქნას, მხოლოდ როგორც ზედმეტი ხელგაშლილობა.

რესპუბლიკების, მხარეებისა და ოლქების პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციები ვალდებულნი არიან ყოველმხრივ შეისწავლონ ადგილობრივი რესურსებით მშენებლობის გაჩაღების შესაძლებლობანი. საქალაქო და სასოფლო მშენებლობის სამინისტროებმა მოკლე ვადაში უნდა უზრუნველყოს კოლმეურნეობანი კარგი ტიპური პროექტებით, აგრეთვე გაუწიოს მათ დახმარება საშენ მასალების, ასაწყობი კონსტრუქციებისა და დეტალების წარმოებაში.

(გაგრძელება მე-3 გვერდზე)

დასასრული. დასაწყისი იხ. „კომუნისტი“ № 29.

ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒ Ნ. Ს. ᲮᲠᲣᲨᲩᲝᲕᲘᲡ ᲛᲝᲮᲡᲔᲜᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲒᲠᲫᲔᲚᲔᲑᲐ

საჭიროა აგრეთვე გავაძლიეროთ მტს-ების დახმარება კოლმეურნეობებისადმი სამშენებლო სამუშაოთა შესრულებაში. ამ მხრივ საგულისხმოა გამოცდილება სტავროპოლის მხარის პეტროვსკოესა და ნადეჟდინსკის მტს-ებისა, სადაც ზამთრის პერიოდში იქმნება დროებითი სამშენებლო ბრიგადები. ბრიგადების შემადგენლობაში შეჰყავთ მუდმივი მუშები —ტრაქტორისტები, კომბაინერები და სხვები, რომლებიც თავისუფალი არიან ტრაქტორების შეკეთებისაგან. თუ ყოველი მტს-ი აქტიურად დაეხმარება კოლმეურნეობებს მეცხოველეობის სათავსების მშენებლობა ბევრად დაჩქარდება.

უკანასკნელ წლებში კოლმეურნეობებში მეცხოველეობის შრომატევადი პროცესების მექანიზაციის დარგში გაწეულია ერთგვარი მუშაობა. მაგრამ ამ დარგის მექანიზაციის დონე დღემდე სრულიად არასაკმარისია, რაც საზოგადოებრივი მეცხოველეობის ხანგრძლივი ჩამორჩენის ერთ-ერთი ძირითადი მიზეზია. ასეთი მდგომარეობა შეიქმნა იმიტომ, რომ ჩვენს სასოფლო-სამეურნეო სამინისტროებს, აგრეთვე საავტომობილო, სატრაქტორო და სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის სამინისტროს ამ საქმეში არასწორი პოზიცია ეჭავთ, წლების განმავლობაში ვერ წყვეტდნენ მეცხოველეობის მექანიზაციის საარსებოდ მნიშვნელოვან საკითხებს. ამ სამინისტროთა მოუქნელი მუშაობის შედეგად ჩვენ დღემდე არა გვაქვს მანქანების კომპლექსი, რომლებიც უზრუნველყოფენ მეცხოველეობის სხვადასხვა დარგში შრომის ძირითადი პროცესების მექანიზაციას.

მოწინავე მეურნეობებში, სადაც შრომის პროცესები მექანიზებულია, მეცხოველეობის პროდუქციის წარმოებაზე რამდენჯერმე უფრო ნაკლები შრომა იხარჯება, ვიდრე იმ ფერმებში, რომლებიც მექანიზებული არ არის. მაგალითად, ლენინგრადის ოლქის ღორის გასასუქებელ საგარეუბნო საბჭოთა მეურნეობა „ვიბორგსკში“, სადაც მექანიზებულია საკვების მიწოდება, ავტორწყურლება და ნაკელის გაზიდვა, ერთ მეღორეზე მოდის 250-მდე ღორი ნაცვლად ნორმით გათვალისწინებული 100 ღორისა.

სასოფლო-სამეურნეო სამინისტროების მუშაკები ღრმად არ სწვდებიან ეკონომიკის საკითხებს და არ ზრუნავენ იმისათვის, რომ შეამცირონ ყოველი ცენტნერი ხორცის, კილოგრამი რძის, მატყლისა და მეცხოველეობის სხვა პროდუქტების წარმოებაზე შრომისა და სახსრების ხარჯები მექანიზაციისა და ამ საფუძველზე შრომის ნაყოფიერების გადიდების გზით.

სრულიად არასწორია ის მდგომარეობა, რომ სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების ყურადღება არ მიაპყრო მეცხოველეობაში შრომატევადი პროცესების მექანიზაციას და შეურიგდა იმას, რომ მეტი წილი მტს-ები განზე უდგანან ამ დიდმნიშვნელოვან საქმეს.

მეცხოველეობაში შრომის მექანიზაციის ჩამორჩენაში მნიშვნელოვანწილად მიუძღვის ბრალი საავტომობილო, სატრაქტორო და სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის სამინისტროს, რომელმაც ვერც 1954 წელს უზრუნველყო მეცხოველეობისათვის მანქანებისა და მექანიზმების წარმოების გეგმის შესრულება.

პირდაპირ უნდა ითქვას, რომ უკანასკნელი წლების მანძილზე თავი იჩინა ჩამორჩენამ სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობაში. სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის ხელმძღვანელ მუშაკებს ალბათ ავიწყდებათ, რომ ტექნიკა ერთ ადგილზე ვერ იდგება, რომ იგი განუწყვეტლივ უნდა უმჯობესდებოდეს. ძველი ტექნიკა უნდა იცვლებოდეს ახლით, ხოლო ახალი უახლესით. უამისოდ წარმოუდგენელია სოციალისტური მიწათმოქმედების განვითარების წინსვლა.

აღარ შეიძლება ვურიგდებოდეთ იმას, რომ საავტომობილო, სატრაქტორო და სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის სამინისტროს ხელმძღვანელების უპასუხისმგებლობისა და, მე ვიტყოდი, უძრაობის გამო ჩვენი ქვეყნის მტს-ები და საბჭოთა მეურნეობები იძულებული არიან მთელ რიგ შემთხვევებში გამოიყენონ მოძველებული, მცირე წარმადობის მანქანები, რაც ზიანს აყენებს სოფლის მეურნეობას. ამ სამინისტროს ბევრ საწარმოში ჩამორჩენილია საკონსტრუქტორო მუშაობა, მანქანებს ქმნიან მრავალი წლის განმავლობაში, შეუწყნარებლად ნელა აწარმოებენ ახალი მანქანების გამოცდას.

მაგალითად, ვლადიმირის სატრაქტორო ქარხანა უშვებს ტრაქტორ „უნივერსალს“, რომელიც კეთდება მოძველებული მოდელის მიხედვით. ამ ტრაქტორს ბარგი მოქმედების დაბალი კოეფიციენტი აქვს. თუმცა მისი ძრავა 22 ცხენძალის სიმძლავრისაა. წევითი ძალა კაკვზე მას თითქმის ისეთივე აქვს, როგორიც „ხტზ-7“ ტრაქტორს, რომელსაც 12 ცხენძალის სიმძლავრის ძრავა აქვს. ტრაქტორი მუშაობს ძვირადღირებული სათბობით — ნავთით. ექვსი წელიწადია წარმოებს მუშაობა დიზელის ძრავიანი ახალი ტრაქტორის შესაქმნელად. ამაზე სამმილიონნახევრამდე მანეთი დაიხარჯა, ტრაქტორი კი ჯერ არსად ჩანს.

სერიოზული ტექნიკური ნაკლოვანებები აქვს აგრეთვე ზოგიერთ სხვა სასოფლო-სამეურნეო მანქანას.

ძალიან ცოტა რამ კეთდება საკიდი იარაღების წარმოებისათვის. ჩვენში ჯერ კიდევ არ მზადდება წნეხ-ამკრეფები და ნამჯის დასაქუცმაცებელი მანქანები, რომლებიც საშუალებას მოგვცემენ დროზე ავიღოთ ნამჯა, მოხერხებულად გადავზიდოთ იგი. ასეთი მანქანები უაღრესად საჭიროა, და ისინი კიდევაც უნდა გავაკეთოთ.

ეს ფაქტები მოწმობენ, რომ საავტომობილო, სატრაქტორო და სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის სამინისტროს ხელმძღვანელები — მინისტრი ამხ. აკოფოვი, სამინისტროს მუშაკები ამხ. მოისეევი, ეფიმოვი, პაშინი შეურიგდნენ რუტინასა და ჩამორჩენილობას, დაკარგეს დაკისრებული საქმისათვის პასუხისმგებლობის გრძნობა. ამხ. აკოფოვი, დამტკბარი საკუთარი სიტყვებით სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის წარმატებათა შესახებ, მოსწყდა სინამდვილეს, ვერ ამჩნევს ან არა სურს შეამჩნიოს ჩამორჩენა, რომელიც დაშვებულია სამინისტროს მიზეზით. დრო ბოლო მოეღოს კონსერვატიზმს სასოფლო-სამეურნეო მანქანათმშენებლობის მრეწველობაში.

ყველა სამრეწველო სამინისტრომ ფართოდ უნდა გაიჩაღოს ბრძოლა ჩამორჩენილობის, რუტინისა და კონსერვატიზმის წინააღმდეგ.

ჩვენმა სამინისტროებმა და უწყებებმა, აგრეთვე მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებმა არა სიტყვით, არამედ საქმით უნდა მოჰკიდონ ხელი მეცხოველეობის მექანიზაციას. სრულყოფილი მანქანების გამოშვების გადიდებასთან ერთად მეცხოველეობაში შრომატევად სამუშაოთა მექანიზაციისათვის საჭიროა განსაკუთრებული ყურადღება მიექცეს შემდეგი საკითხების გადაჭრას:

საკვების წარმოების კომპლექსური მექანიზაცია. ამოცანა ის არის, რომ შევქმნათ საკვების წარმოებისათვის საჭირო მანქანების სისტემა ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა რაიონის ბუნებრივი და სამეურნეო პირობების გათვალისწინებით. საჭიროა აგრეთვე ვიზრუნოთ ყველა მანქანისა და მექანიზმის მაღალნაყოფიერი გამოყენებისათვის. არის შემთხვევები, როცა მტს-ი მოთიბავს ბალახს კოლმეურნეობებში, ანგარიშს ჩაბარებს თიბვის გეგმის შესრულების შესახებ, მტს-ის მუშაკები პრემიასაც კი მიიღებენ ამისათვის, მაგრამ თივა კოლმეურნეობებში აუღებელი რჩება, რადგან არ მოუფოცხავთ და არ დაუზვინავთ. საჭიროა მანქანები გამოვიყენოთ კომპლექსურად, რათა განვახორციელოთ საკვების წარმოების ძირითად სამუშაოთა მექანიზაცია.

დასილოსების სამუშაოთა მექანიზაცია. სასილოსე კულტურებისა და უწინარეს ყოვლისა სიმინდის წარმოების გაფართოებასთან დაკავშირებით ამ საკითხს დიდი მნიშვნელობა ენიჭება. შარშან ჩვენმა მრეწველობამ დაიწყო სასილოსე კომბაინების გამოშვება. საჭიროა გავუმჯობესოთ ამ კომბაინების ხარისხი, გავადიდოთ მათი გამოშვება, რათა მივაწოდოთ ისინი მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებს. საჭიროა შევქმნათ აგრეთვე ისეთი კომბაინები, რომლებიც აიღებენ და სასილოსედ დააქუცმაცებენ ცალკე სიმინდის ტაროსა და ცალკე ღეროს.

წყალმომარაგებისა და საკვების მომზადების მექანიზაცია. ჩვენი მრეწველობა საკვების მექანიზებული მომზადებისათვის უშვებს 34 სახეობის მანქანებს, მაგრამ თვითეული მათგანის დანიშნულებაა მხოლოდ ცალკეული ოპერაციების შესრულება. მანქანებს არა აქვთ სატრანსპორტო მოწყობილობა, რის შედეგადაც საკვები ერთი მანქანიდან მეორეში ხელით უნდა გადაიტანონ. მაშასადამე, უნდა შეიქმნას მოწყობილობის ისეთი კომპლექსი, რომელშიც ყველა მანქანა ურთიერთდაკავშირებული იქნება. აქ უნდა იყოს დასორთქლებლები, კარტოფილისა და სხვა საკვების სახარშავი ქვაბები.

ფერმების შრომატევად სამუშაოთა ელექტროფიკაცია. ახლა საწარმოო საჭიროებისათვის ელექტროენერგიას იყენებს 21 ათასი კოლმეურნეობა, აქედან მხოლოდ მეოთხედი ნაწილი ხმარობს ელექტროენერგიას ფერმების საწარმოო პროცესების მექანიზაციისათვის. საჭიროა ფართოდ გამოვიყენოთ ელექტროენერგია ძროხის წველის, ცხვრის პარსვის, საკვების მომზადების მექანიზაციისათვის. უახლოეს ხანში ამუშავდება ახალი დიდი ჰიდროელექტროსადგურები. ამასთან დაკავშირებით მეტი ელექტროენერგია გამოიყოფა სასოფლო-სამეურნეო მიზნებისათვის. ამ პირობებში ელექტროძრავა შეიძლება გახდეს და კიდევაც უნდა გახდეს ენერგიის უმნიშვნელოვანესი წყარო კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მეცხოველეობის ფერმებში.

მეცხოველეობის შრომატევად სამუშაოთა მექანიზაცია ბევრი კოლმეურნეობის, მტს-ისა და საბჭოთა მეურნეობისათვის ახალი საქმეა, რომელიც ბეჯითად და მტკიცედ უნდა ავითვისოთ, ვასწავლოთ მექანიზატორთა მრავალრიცხოვან კადრებს. მიზანშეწონილი იქნება, რომ კოლმეურნეობებისათვის დახმარების გასაწევად მტს-ებმა იყოლიონ გამსვლელი ინსტრუქტორ-მექანიკოსები, რომლებიც დაეხმარებიან კოლმეურნეობებს მექანიზმების დადგმაში და შეასწავლიან ადამიანებს, თუ როგორ გამოიყენონ ეს მექანიზმები, გაუწევენ კონტროლს, თუ რამდენად სწორად იყენებენ ტექნიკას.

მეცხოველეობის დარგში კომპლექსური მექანიზაცია მხოლოდ მაშინ შეიძლება განხორციელდეს, თუ ძირეულად გაუმჯობესდება მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების მუშაობა. პარტიული და საბჭოთა ორგანოების ამოცანა ის არის, რომ უახლოეს ხანში, ისევე როგორც მემინდვრეობაში, მტს-ები გადამწყვეტი ძალა გახდნენ მეცხოველეობაში.

სასოფლო-სამეურნეო წარმოების ფართო მექანიზაცია საშუალებას იძლევა შევუმსუბუქოთ სოფლის მეურნეობის მუშაკებს შრომა, გავადიდოთ მისი ნაყოფიერება, შევამციროთ პროდუქციის თვითღირებულება. ამასთანავე ეს საშუალებას მისცემს კოლმეურნეობებს, მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებს უკეთ მოაწყონ იმ ადამიანთა მუშაობა, რომელთა მნიშვნელოვანი ნაწილი ახლა ნაკლებად ნაყოფიერ ხელით შრომას ეწევა. ფართო მექანიზაციის დროს შემცირდება შრომისა და სახსრების ხარჯვა პროდუქციის ერთეულზე, გადიდდება შრომის ანაზღაურება, მაშასადამე, გაუმჯობესდება სოფლის მშრომელთა მატერიალური მდგომარეობა.

გავადიდოთ მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოება საბჭოთა მეურნეობებში

როგორც ცნობილია, საბჭოთა მეურნეობებს დიდმნიშვნელოვანი ადგილი უკავიათ ჩვენს სასოფლო-სამეურნეო წარმოებაში. მათი, როგორც სოფლის მეურნეობის სანიმუშო საჩვენებელი სახელმწიფო საწარმოების შექმნა დაიწყო დიდი ლენინის ზრუნვით.

ბევრი საბჭოთა მეურნეობა ნამდვილად არის მოწინავე სოციალისტური საწარმო, დიდ როლს ასრულებს სოფლის მეურნეობის აღმავლობაში. შეიძლებოდა დაგვესახელებინა საკმაოდ ბევრი საბჭოთა მეურნეობა, რომლებმაც უკვე ბევრად გადააჭარბეს ყოველ 100 ჰექტარ მიწაზე სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოების დონეს, რომელიც საჭიროა ჩვენი ქვეყნისათვის.

საბჭოთა მეურნეობებმა ახალი ძალით ცხადყვეს თავიანთი სიცოცხლისუნარიანობა და თავიანთი უდიდესი ეკონომიური შესაძლებლობანი უკანასკნელ ხანს, როცა დიდი სამუშაოები დაიწყო ყამირი და ნასვენი მიწების ასათვისებლად. გასული წლის გაზაფხულზე ჩვენი ქვეყნის აღმოსავლეთ რაიონებში მოეწყო მარცვლეულის 124 დიდი საბჭოთა მეურნეობა. საბჭოთა პატრიოტებმა, რომლებიც პარტიის მოწოდებით ახალ მიწებზე ჩავიდნენ, ალტაისა და ციმბირის, ყაზახეთისა და ურალის ახალი რაიონების თვალუწვდენ ველებზე შექმნეს მარცვლეულის მძლავრი მეურნეობები, მოხნეს მილიონობით ჰექტარი ყამირი და ნასვენი მიწები და ჩვენს ქვეყანას მისცეს დიდძალი პური. ამჟამად ახლად იქმნება 280-300 საბჭოთა მეურნეობა. ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების პირველი წლის გამოცდილებამ ცხადყო, რომ საბჭოთა მეურნეობებს დიდი მომავალი აქვთ მარცვლეულის წარმოების გადიდებაში. საუკეთესო საბჭოთა მეურნეობების გამოცდილება მეცხოველეობის განვითარების დარგში იმას მოწმობს, რომ საბჭოთა მეურნეობებს შეუძლიათ მნიშვნელოვანი ადგილი დაიკავონ და კიდევაც უნდა დაიკავონ ჩვენს ქვეყანაში მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდებაში.

საბჭოთა მეურნეობებს მიწის უმდიდრესი სავარგულები აქვთ, ისინი აღჭურვილი არიან მოწინავე ტექნიკით და ჰყავთ კვალიფიციური კადრები. ამოცანა ის არის, რომ სწორად გამოვიყენოთ ყველა ეს შესაძლებლობა საბჭოთა მეურნეობების წარმოების მძლავრი აღმავლობის მისაღწევად სახელმწიფოს ინტერესებისათვის. მაგრამ ბევრი საბჭოთა მეურნეობის მუშაობის დონე ამჟამად არ შეესაბამება გაზრდილ მოთხოვნებს. ამას მოწმობს მეცხოველეობის განვითარების მდგომარეობა სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს საბჭოთა მეურნეობებში. მოვიყვან 1954 წლის ზოგიერთ ცნობას.

შარშან საბჭოთა მეურნეობებს არ შეუსრულებიათ მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის ჯოგისა და ცხვრის ფარის ზრდის გეგმა, რომელიც მათთვის იყო დაწესებული. ნელა იზრდება ძროხის სულადობა, მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის ჯოგში საერთო სულადობის ხვედრითი წონა მხოლოდ 34 პროცენტს შეადგენს.

სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს საბჭოთა მეურნეობებს შარშან არ შეუსრულებიათ აგრეთვე დავალებანი პირუტყვის პროდუქტიულობის გადიდების დარგში. თვითეული ძროხის წველადობა წლის განმავლობაში გეგმით გათვალისწინებული 220 კილოგრამის ნაცვლად გადიდდა მხოლოდ 12 კილოგრამით. გასასუქებელი ღორის წონის მატება და ცხვრის ნაპარსი ბეგრი ოლქის საბჭოთა მეურნეობებში 1953 წელთან შედარებით კიდევაც შემცირდა. მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოება სასოფლო-სამეურნეო სავარგულების 100 ჰექტარზე ბევრ საბჭოთა მეურნეობაში კვლავ დაბალია.

ეს დიდი ნაკლოვანებანი იმას მოწმობენ, რომ სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს ხელმძღვანელობას ჯეროვანი დასკვნები არ გამოუტანია სამინისტროს მუშაობის კრიტიკიდან საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წინანდელ პლენუმებზე.

საბჭოთა მეურნეობებში ძლიერ ცუდი მდგომარეობაა პირუტყვის საკვების მხრივ. სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს არ შეუსრულებია საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და მთავრობის მითითებანი იმის შესახებ, რომ სიმინდისა და მთელი რიგი სხვა კულტურების სასილოსედ თესვის გაფართოებით მკვეთრად გაედიდებინათ პირუტყვის უზრუნველყოფა წვნიანი საკვებით. სამინისტროს საბჭოთა მეურნეობებში საჭირო იყო სასილოსე სიმინდის ნათესები აეყვანათ 238 ათას ჰექტარამდე. ფორმალურად ეს დავალება შეასრულეს — საბჭოთა მეურნეობებმა გასულ წელს დათესეს დაახლოებით 245 ათასი ჰექტარი სიმინდი სასილოსედ და მწვანე საკვებად. მაგრამ სიმინდი, როგორც წესი, დათესეს ცუდ მიწებზე. ბევრ საბჭოთა მეურნეობაში ამ სიმინდს არ მოუარეს. ამის შედეგად მწვანე მასის საშუალო მოსავალმა საბჭოთა მეურნეობებში ჰექტარზე შეადგინა მხოლოდ 80 ცენტნერი. რა არის ეს, თუ არა დიდმნიშვნელოვანი საქმის დისკრედიტაცია! ხომ ფაქტია, რომ იმ საბჭოთა მეურნეობებში, სადაც სიმინდის ნათესებს ჯეროვნად მოუარეს, მწვანე მასის მოსავალი თვითეულ ჰექტარზე 800-1.000 ცენტნერს შეადგენდა.

ისეთი უძვირფასესი საკვები კულტურის გამოყენებისადმი, როგორიც სიმინდია, საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს ხელმძღვანელობის უპასუხისმგებლო მიდგომის შედეგად, ხელიდან გაუშვეს იმის რეალური შესაძლებლობა, რომ განემტკიცებინათ საკვები ბაზა საბჭოთა მეურნეობებში, უზრუნველეყოთ პირუტყვი საკვებით.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის თებერვალ-მარტის პლენუმზე აღინიშნა მიწების არადამაკმაყოფილებელი გამოყენება საბჭოთა მეურნეობებში და განსაკუთრებით ცხენსაშენებში. ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის გადაწყვეტილებაში წინადადება ეძლეოდა საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს ერთი თვის ვადაში განეხილა და დაემტკიცებინა თვითეული ცხენსაშენისათვის მარცვლეული კულტურების ნათესების გაფართოებისა და პროდუქტიული მეცხოველეობის განვითარების დავალება, რისთვისაც მხედველობაში მიეღო ყველა იმ მიწის უფრო სრული გამოყენება, რომლებიც ცხენსაშენებს აქვთ.

როგორ მიუდგნენ სამინისტროს ხელმძღვანელები ამ მითითების შესრულებას? საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს კოლეგიამ ორჯერ განიხილა ეს საკითხი, მაგრამ ჯერაც არ დაუმტკიცებია ცხენსაშენებში მიწების გამოყენების გაუმჯობესების კონკრეტული ღონისძიებანი. აგრეთვე დადასტურებულია, რომ ნასვენი მიწების მოხვნას დავალებანი, რომლებიც სამინისტროს მუშაკთაგან გამომდინარეობდნენ, ბევრ შემთხვევაში შემცირებული იყო. მაგალითად, როსტოვის ოლქის № 166 ცხენსაშენს დავალება მიეცა მოეხნა ათასი ჰექტარი, ფაქტიურად მოხნულია 9.350 ჰექტარი; № 167 ცხენსაშენმა მოხნა 13.238 ჰექტარი, მაშინ როცა დავალება ითვალისწინებდა ერთი ათასი ჰექტარის მოხვნას. სრულიად არ მოუხნავს ყამირი მიწები 45 ცხენსაშენს, რომლებსაც მიწის დიდი სავარგულები აქვთ. ეს ფაქტები ცხადყოფენ, რომ სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს ხელმძღვანელობა და უწინარეს ყოვლისა მინისტრი ამხ. კოზლოვი პრაქტიკაში ისეთ ხაზს ახორციელებენ, რომელიც ეწინააღმდეგება პარტიის მითითებებს საბჭოთა მეურნეობების მიწების სწორად გამოყენების შესახებ.

აგრეთვე უნდა ითქვას, რომ საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს არ შეუცვლია საბჭოთა მეურნეობებისადმი თავისი ხელმძღვანელობის მეთოდები და ცოცხალ ორგანიზატორულ მუშაობას კვლავ სასხდომო ფუსფუსთა და კანცელარიული მიმოწერით ცვლის. გასულ წელს გაიმართა სამინისტროს კოლეგიის 108 სხდომა. სექტემბერში, როცა აღმოსავლეთში პურის აღება იყო გაჩაღებული, კოლეგიამ სხდომა გამართა 19-ჯერ, ნოემბერში — 20-ჯერ, დეკემბერში — 17-ჯერ. 1 ნოემბრიდან 6 ნოემბრამდე კოლეგიას ყოველდღე ჰქონდა სხდომა. ოქტომბრის დღესასწაულებზე შესვენების შემდეგ კოლეგიამ განაახლა თავისი სასხდომო მოღვაწეობა და 9 ნოემბრიდან 17 ნოემბრამდე ყოველდღე ჰქონდა სხდომა, გარდა გამოსასვლელი დღისა. ცხადია, ასეთ სასხდომო ფუსფუსში სამინისტროს ხელმძღვანელ მუშაკებს იმისათვის არა სცალიათ, რომ კონკრეტულ საქმეებს მოჰკიდონ ხელი. ასეთ პირობებში საბჭოთა მეურნეობების დირექტორებს, სპეციალისტებს ღრმად ჩასწვდნენ საქმის მდგომარეობას ადგილებზე, გაერკვიონ საბჭოთა მეურნეობების წარმოების მთელი რიგი ისეთი უმნიშვნელოვანესი დარგების ჩამორჩენის მიზეზებში, როგორიც არის, მაგალითად, მეცხოველეობა.

საბჭოთა მეურნეობების წინაშე დიდი და პასუხსაგები ამოცანებია მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდების საქმეში. უახლოეს ხუთ-ექვს წელიწადში სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს საბჭოთა მეურნეობებმა ხორცის წარმოება უნდა გაადიდონ 1,8-ჯერ, რძისა — 2,8-ჯერ, მატყლისა — 2,2-ჯერ, კვერცხისა — 4-ჯერ 1954 წელთან შედარებით.

საჭიროა ისე მოვაწყოთ საქმე, რომ საბჭოთა მეურნეობებმა კოლმეურნეობებთან შედარებით უზრუნველყონ მეცხოველეობის პროდუქტების გაცილებით მეტი გამოსავლიანობა სასოფლო-სამეურნეო სავარგულების 100 ჰექტარზე. საჭიროა გავადიდოთ პირუტყვის პროდუქტიულობა და ავიყვანოთ საბჭოთა მეურნეობებში ძროხების საშუალო წველადობა 3.100 კილოგრამამდე, მატყლის ნაპარსი ერთ ცხვარზე 4,2 კილოგრამამდე, სახორცე პირუტყვის საშუალო წონა: მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვისა 325 კილოგრამამდე, ღორისა — 112 კილოგრამამდე და ცხვრისა — 44 კილოგრამამდე. სასურსათო საქონლის მრეწველობის სამინისტროს საბჭოთა მეურნეობებში ძროხების საშუალო წველადობა უნდა ავიყვანოთ 3.700 კილოგრამამდე გასული წლის 3.036 კილოგრამის ნაცვლად.

პირუტყვის სულადობისა და მისი პროდუქტიულობის დასახული ზრდა რომ უზრუნველყოთ, საჭიროა გავადიდოთ საბჭოთა მეურნეობებში საკვების დამზადება 1960 წელს 1953 წელთან შედარებით შემდეგი ოდენობით: უხეში საკვებისა — ერთიორად, წვნიანი საკვებისა — 4-ჯერ, კარტოფილისა — თითქმის 10-ჯერ, საკუთარი წარმოების საფურაჟე მარცვლეულისა — 3,4-ჯერ. საკვების წარმოების ასეთი გადიდება საბჭოთა მეურნეობებს შეუძლიათ უმთავრესად მოსავლიანობის გადიდებით, აგრეთვე ნათესი ფართობების სტრუქტურის გაუმჯობესებით.

საბჭოთა მეურნეობების მუშაობის ერთ-ერთი უდიდესი ნაკლია მეცხოველეობის სუსტი მექანიზაცია. ამ მიზნით გამოყოფილი მანქანები და მოწყობილობა ბევრ საბჭოთა მეურნეობაში გამოყენებული არ არის, საწყობებში, ან ღია ცისქვეშ ყრია. ამას წინათ სახელმწიფო კონტროლის სამინისტრომ შეამოწმა, თუ როგორ იყენებენ საბჭოთა მეურნეობები მანქანებსა და მოწყობილობას. გამოვლინდა ყოვლად უხეში ნაკლოვანებანი ამ საქმეში: კიდული გზები საკვების მიზიდვისა და ნაკელის გატანისათვის, საწველავი აგრეგატები, საკვებდასაორთქლებლები, ძირხვენსაჭრელები, ინკუბატორები დადგმული არ არის ან მათ დიდი ხანია არ იყენებენ. დროა ბოლო მოვუღოთ ასეთ უგულებელმყოფელ დამოკიდებულებას წარმოებაში ტექნიკის დანერგვისადმი, საქმით უზრუნველვყოთ მეცხოველეობის მექანიზაციის დონის მნიშვნელოვანი ამაღლება საბჭოთა მეურნეობებში.

საბჭოთა მეურნეობების როლის გადიდების ამჟამად დასახული ამოცანები მარცვლეულისა და მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების გადიდებაში მოითხოვენ საბჭოთა მეურნეობებისადმი ხელმძღვანელობის მნიშვნელოვან გაუმჯობესებას როგორც სამინისტროს, ისე ადგილობრივი პარტიული და საბჭოთა ორგანოების მხრივ. საბჭოთა მეურნეობების სამინისტრომ ხელი უნდა აიღოს ხელმძღვანელობის კანცელარიულ-ბიუროკრატულ მეთოდებზე, უფრო ღრმად უნდა ჩასწვდეს საქმის მდგომარეობას საბჭოთა მეურნეობებში და ცდილობდეს მიაღწიოს იმას, რომ თვითეული საბჭოთა მეურნეობა სანიმუშო და რენტაბელური მეურნეობა იყოს. მეურნეობის სწორი გაძღოლისას არ შეიძლება იყოს ზარალიანი საწარმო, მით უფრო საბჭოთა მეურნეობა. ასეთ საბჭოთა მეურნეობას არა აქვს არსებობის უფლება.

ვუყენებთ რა მოთხოვნებს საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს ხელმძღვანელობას, საჭიროა აგრეთვე გავაძლიეროთ ადგილობრივი პარტიული ორგანიზაციების პასუხისმგებლობა საბჭოთა მეურნეობების მუშაობისათვის. უნდა ვაღიაროთ, რომ მოკავშირე რესპუბლიკათა კომპარტიების ცენტრალური კომიტეტები, პარტიის სამხარეო და საოლქო კომიტეტები უკანასკნელ დრომდე ნაკლებ ყურადღებას აქცევდნენ საბჭოთა მეურნეობების მუშაობას, მიაჩნდათ, რომ ამისათვის პასუხს აგებს მხოლოდ სამინისტრო. ეს მართალი არ არის. საბჭოთა მეურნეობები სახელმწიფო საწარმოებია და მათი მუშაობისათვის პასუხი უნდა აგონ არა მარტო საბჭოთა მეურნეობების სამინისტრომ, არამედ ადგილობრივმა პარტიულმა ორგანიზაციებმაც.

სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების დამზადების შესახებ

ამხანაგებო! ვსახავთ რა ხორცის, რძის, კვერცხის, მატყლის წარმოების შემდგომი გადიდების გზებს, ჩვენ აგრეთვე უნდა მივიღოთ ღონისძიებანი სოფლის მეურნეობის პროდუქტების და, კერძოდ, მეცხოველეობის პროდუქტების დამზადების ორგანიზაციისა და ამ პროდუქტებით მოსახლეობის მომარაგების გასაუმჯობესებლად.

დამზადების სისტემას მხედველობაში აქვს ყველა სახის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების, როგორც სასურსათო, ისე ნედლეული პროდუქტების დაგროვება მოსახლეობისა და მრეწველობის მოთხოვნილების დასაკმაყოფილებლად.

მრავალი წლის პრაქტიკის საფუძველზე თვითეული რესპუბლიკისათვის, ოლქისა თუ რაიონისათვის დამყარდა ამა თუ იმ პროდუქტის ჩაბარების თავისი ნორმები. დამზადებით მიღებული მთელი პროდუქცია შედის ცენტრალიზებულ ფონდში. სასურსათო პროდუქცია ამა თუ იმ სისტემაშია, რომელიც მას ინახავს, ხოლო შემდეგ სავაჭრო ქსელის მეშვეობით გზავნის მშრომელების საჭიროებათა დასაკმაყოფილებლად. სოციალისტური წყობილების პირობებში მეურნეობის გეგმიანი გაძღოლა სახელმწიფოს შესაძლებლობას აძლევს აქტიური ზემოქმედება მოახდინოს პროდუქტების წარმოებასა და განაწილებაზე, მოახდინოს სასურსათო და ნედლეული რესურსების მანევრირება ეკონომიკის განვითარებისა და სახალხო კეთილდღეობის აღმავლობის ინტერესებისათვის.

მაგრამ საქმე ის არის, რომ ცენტრალიზებული მომარაგების პრაქტიკაში უშვებენ სერიოზულ ნაკლოვანებებს, რომლებიც ზიანს აყენებენ პროდუქტების წარმოებასა და განაწილებას. ნაკლი ის არის, რომ მომარაგება ხორციელდება ამა თუ იმ რესპუბლიკასა და ოლქში პროდუქტების წარმოებისა და დამზადებისაგან დამოუკიდებლად. თუ რომელიმე რესპუბლიკა ან ოლქი ადიდებს პროდუქტების წარმოებას, ეს კიდევ არ ნიშნავს მისი მოსახლეობის მომარაგების გაუმჯობესებას, რადგან ვაჭრობისათვის პროდუქტების განაწილებისას მხედველობაში არ იღებენ ამა თუ იმ რაიონში დამზადებული პროდუქციის რაოდენობასა და ხარისხს. ითვალისწინებენ მხოლოდ მოცემული რაიონის საჭიროებას პროდუქტებზე. შედეგად გამოდის რაღაც გათანაბრება სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების განაწილებაში.

ასეთი პრაქტიკა ხელს არ უწყობს ადგილობრივი ორგანოების ინიციატივის გაძლიერებას სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოების გაფართოებაში, წარმოშობს სხვის ხარჯზე ყოფნის განწყობილებას. უფრო მეტიც, იგი ბევრი მუშაკის ღონისძიებებს წარმართავს არა იქითკენ, რომ გადიდდეს იმ პროდუქტების წარმოება და დამზადება, რომლებიც ესაჭიროება ჩვენს ქვეყანას, რესპუბლიკას, ოლქს, რაიონს, არამედ იქითკენ, რომ რაც შეიძლება მეტი პროდუქტები მიიღონ ცენტრალიზებული ფონდიდან. ეს გასაგებიც არის, რამდენადაც ამჟამად მდგომარეობა მომარაგების დარგში დამოკიდებულია არა იმაზე, თუ რა მდგომარეობაშია წარმოება მოცემულ რაიონში, არამედ იმაზე, თუ რამდენი პროდუქტი იქნება მიღებული ცენტრალიზებული ფონდიდან. ასეთ პირობებში ადგილობრივ საწარმოო შესაძლებლობებს მხედველობაში არ იღებენ და ისინი თითქოს კარგავენ თავიანთ მნიშვნელობას. საქმეს ხშირად წყვეტს მუშაკის უნარი — დაამტკიცოს, თუ რამდენი და რა ხარისხის საქონელი ესაჭიროება ამა თუ იმ ქალაქსა და რაიონს. განაწილების არსებული პრინციპი ადგილობრივი ხელმძღვანელების ყურადღებას მიაქცევს არა წარმოების გადიდებასა და არსებულ შესაძლებლობათა მაქსიმალურად გამოყენებას, არამედ მთლიანად ჩვენს ქვეყანაში დამზადებული პროდუქტების გადანაწილებას.

ეკონომიური კეთილდღეობის საფუძველია მატერიალური დოვლათის წარმოება. ჯერ უნდა შეიქმნას ფასეულობანი, ხოლო შემდეგ მოხდეს მათი განაწილება. მომარაგების არსებული სისტემა კი ჩვენი კადრების ნაწილს ყურადღებას რამდენადმე აშორებს მთავარს, ესე იგი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოების გადიდებას. ამიტომ პრაქტიკაში შ

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენების გაგრძელება

რომ მათი მინისტრი ან სოფლის მეურნეობის სამმართველოს უფროსი სუსტია, და ამის გამო ზარალობს წარმოება. ისინი იმისათვის უფრო ზრუნავენ, რომ შეარჩონ მარჯვე, ენერგიული ვაჭრობის მინისტრი ან საოლქო სავაჭრო განყოფილების გამგე, რომელსაც უნარი შესწევს სახელმწიფო ცენტრალიზებული ფონდებიდან მიიღოს სახალხო მოხმარების რაც შეიძლება მეტი საჭირო საქონელი.

ამიტომ ზოგჯერ პრაქტიკაში ხდება, რომ რესპუბლიკა ან ოლქი, სადაც ცუდად არის, ვთქვათ, მერძეული პირუტყვის პროდუქტიულობის საქმე, საერთო ფონდიდან იღებს მეტ ერბო-კარაქს, ვიდრე ოლქი, რომელმაც უზრუნველყო პირუტყვის დიდი პროდუქტიულობა და შეასრულა დამზადების გეგმა, თუმცა ამ და იმ ოლქში მეცხოველეობის განვითარების თანაბარი ხელსაყრელი პირობებია.

მომარაგების არსებული პრაქტიკა ამცირებს ადგილობრივ ხელმძღვანელთა პასუხისმგებლობას არა მარტო სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოებისათვის, არამედ ამ პროდუქტებზე ადგილობრივი მოსახლეობის მოთხოვნილების დაკმაყოფილებისთვისაც. თუ რაიონში, ოლქში, რესპუბლიკაში საკმაო რაოდენობით არ არის ესა თუ ის პროდუქტი, ადგილობრივ ხელმძღვანელებს შეუძლიათ ცენტრალურ დაწესებულებებს დააბრალონ ეს. ყოველ, მთლად დაუდევარ მუშაკსაც კი შეუძლია თითქოს სპეტაკი სინდისით განაცხადოს: „ჩვენ ვერაფერს ვერ ვიზამთ, საკმაო ფონდები არ გვმოგვიყვესო“.

მაშ რა უნდა გავაკეთოთ იმისათვის, რომ ბოლომდე აღმოვფხვრათ ასეთი გამათანაბრებელი მიდგომა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების განაწილებისადმი, როცა არ ითვალისწინებენ იმას, თუ როგორ იყენებს რესპუბლიკა ან ოლქი ამ პროდუქტების ადგილზე წარმოების შესაძლებლობებს და როგორ ასრულებს იგი თავის ვალდებულებებს სახელმწიფოს წინაშე? უნდა გავაძლიეროთ ადგილობრივი ორგანოების ინიციატივა და პასუხისმგებლობა პროდუქტების წარმოების გადიდებისა და მოსახლეობის მომარაგების გაუმჯობესებისათვის. ამისათვის, ჩემი აზრით, საჭიროა გავაკეთოთ შემდეგი. უნდა შევინარჩუნოთ ცენტრალიზაცია და ამასთან ერთად ამა თუ იმ ოლქისათვის გამოყოფილი ფონდების ოდენობა დავაწესოთ იმის მიხედვით, თუ როგორ იყენებს იგი ადგილობრივ შესაძლებლობებს, რა შრომითი წვლილი შეაქვს პროდუქტების წარმოების გაფართოებაში და, მაშასადამე, ცენტრალიზებული ფონდის გადიდებაშიც. განაწილების ასეთი წესი სავსებით შეესაბამება სოციალიზმის პრინციპებს, შრომის მიხედვით განაწილების პრინციპებს.

საკოლმეურნეო წარმოების პირველ ეტაპზე შემოსავალი მჭამელთა რიცხვის მიხედვით ნაწილდებოდა. ცხოვრებამ ცხადყო ასეთი განაწილების უვარგისობა. კოლმეურნეობებმა უარი თქვეს ასეთ განაწილებაზე და გადავიდნენ შემოსავლის განაწილებაზე შრომის მიხედვით. ვფიქრობ, რომ სწორი იქნება, თუ მომარაგების დარგსაც საფუძვლად დავუდებთ საწარმოო პრინციპს, ესე იგი გავითვალისწინებთ, რა ღონისძიებებს იღებს ჩვენი ქვეყნის თვითეული რაიონი მის განკარგულებაში არსებულ საწარმოო შესაძლებლობათა უფრო სრული გამოყენებისათვის. დამზადების წესით სახელმწიფოს მიერ მიღებული პროდუქცია უნდა ნაწილდებოდეს სახალხო მეურნეობის განვითარებისა და მშრომელთა კეთილდღეობის შემდგომი გაუმჯობესების მოთხოვნების შესაბამისად.

სახელმწიფო ცენტრალიზებული ფონდის გარკვეული ნაწილი უნდა ხმარდებოდეს უდიდესი ქალაქებისა და სამრეწველო ცენტრების საჭიროების დაკმაყოფილებას, რომელებსაც არ შეუძლიათ უზრუნველყონ თავიანთი თავი პროდუქტებით მოსაზღვრე რაიონების ხარჯზე, აგრეთვე არმიის, საგარეო ვაჭრობისა და სახელმწიფო რეზერვების მოთხოვნილების დაკმაყოფილებას.

რაც შეეხება ცენტრალიზებული ფონდის დანარჩენ ნაწილს, იგი უნდა ნაწილდებოდეს ჩვენი ქვეყნის სხვა ქალაქებსა და რაიონებს შორის იმის გათვალისწინებით, თუ როგორია მათი ნამდვილი მოთხოვნილებანი პროდუქტებზე არსებულ საწარმოო შესაძლებლობათა პირობებში.

აქედან გამომდინარეობს საჭიროება გამოანგარიშებულ იქნას თვითეული რესპუბლიკის, მხარისა და ოლქის შესაძლებლობანი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოებისა ცენტრალიზებული ფონდისათვის და ადგილობრივი მოსახლეობის საჭიროებათა დასაკმაყოფილებლად. შემდეგ გამოანგარიშებულ უნდა იქნას რაიონის, ოლქის, რესპუბლიკის მოთხოვნილება სხვადასხვა პროდუქტებზე და განისაზღვროს, რა წყაროებიდან უნდა დაიფაროს ეს მოთხოვნილება. თუ აღმოჩნდება, რომ რესპუბლიკას ან ოლქს, რომელსაც მოჰყავს, მაგალითად, უმთავრესად ბამბა ან სხვა ტექნიკური კულტურები, მიუხედავად იმისა, რომ მან შეასრულა დავალებანი სხვადასხვა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოებისა და დამზადების დარგში, მაინც არ შეუძლია სავსებით უზრუნველყოს ამ პროდუქტებით თავისი მოსახლეობა, მაშინ პროდუქციის იმ ნაწილს, რომელიც მას აკლია, სახელმწიფო გამოუყოფს საერთო ფონდიდან.

საჭიროა შევიმუშაოთ იმ რესპუბლიკების, ოლქების, რაიონების წახალისების ღონისძიებანი, რომლებიც გადაჭარბებით ასრულებენ დავალებებს და უზრუნველყოფენ პროდუქტების რესურსების გადიდების შესაძლებლობათა გამონახვას. ასეთ წახალისებად ადგილობრივი პირობების, მოსახლეობის რაოდენობისა და მრეწველობის განვითარების დონის მიხედვით საჭირო იქნებოდა ადგილობრივი ორგანოების განკარგულებაში დაგვეტოვებინა იმ პროდუქტების დაახლოებით 50 და 70 პროცენტიც კი, რომლებიც მიღებულია დამზადების გეგმის გადამეტებით. აქ უნდა გვქონდეს მტკიცე წესი: თუ რაიონმა გეგმის გადამეტებით დაამზადა პროდუქტების ესა თუ ის რაოდენობა, მაშინ მის განკარგულებაში უნდა დარჩეს ამ პროდუქტების ესა თუ ის ნაწილი.

ზოგიერთი პროდუქტის ცენტრალიზებული ფონდი ჩვენ ახლა არა გვყოფნის მოსახლეობის მოთხოვნილებათა სრული დაკმაყოფილებისათვის. მაშასადამე, უნდა მივიღოთ ყველა ღონისძიება, რომ გავადიდოთ ცენტრალიზებულ ფონდში პროდუქტების შემოსვლა. ამასთან პროდუქტების რესურსების განაწილების დარგში საკავშირო, საერთოსახელმწიფოებრივი ცენტრალიზმი უნდა შევახამოთ მოკავშირე რესპუბლიკების დამოუკიდებლობასთან, ხოლო მხარეებსა და ოლქებს უნდა მივცეთ, თუ შეიძლება ასე ითქვას, ერთგვარი ავტონომიური უფლებები ამ საქმეში. ერთი მხრივ, თვითეულ რაიონს არსებულ შესაძლებლობათა და წარმოების დონის გათვალისწინების საფუძველზე შეუძლია მიიღოს პროდუქტების გარკვეული რაოდენობა ცენტრალიზებული ფონდიდან. მეორე მხრივ თვითეულ რაიონს ეძლევა ყველა შესაძლებლობა იმისათვის, რომ გაადიდოს პროდუქტების წარმოება, გააუმჯობესოს ადგილობრივი მოსახლეობის მომარაგება და განავითაროს ამ საქმეში ფართო ინიციატივა. და თუ რაიონმა, თავის შესაძლებლობათა ცუდი გამოყენების გამო, მთლიანად ვერ მიიღო პროდუქტების განსაზღვრული რაოდენობა, რომელიც დაგეგმილი იყო მის შესაძლებლობათა გათვალისწინებისას, ამისათვის პასუხს აგებს ადგილობრივი ხელმძღვანელობა. თუ პროდუქტები არ კმარა, მაშასადამე, ადგილობრივი ხელმძღვანელები ცუდად მუშაობდნენ, ცუდად ეძიებდნენ დამატებითს რეზერვებს იმისათვის, რომ უფრო სრულად დაეკმაყოფილებინათ მოსახლეობის მოთხოვნილება ხორცზე, ერბო-კარაქზე, რძეზე, კარტოფილზე, ბოსტნეულზე, ხილზე და ადგილობრივი წარმოების სხვა პროდუქტებზე.

ასეთ შემთხვევაში ადგილობრივი ხელმძღვანელები ველარ მოიმიზეზებენ იმას, რომ საკავშირო ორგანოებმა ფონდები არ გამოუყვეს.

თუ ასეთ პრინციპს შემოვიღებთ, ეს სავსებით უეჭველად დაგვეხმარება იმაში, რომ ცენტრალიზაციის შენარჩუნებისას გავაძლიეროთ ადგილობრივი ინიციატივა, დავაგროვოთ სურსათის მძლავრი რესურსები მოსახლეობისათვის და ნედლეულისა მრეწველობისათვის.

სოფლის მეურნეობის პროდუქტებით. მომარაგების გაუმჯობესების დასახული ღონისძიებანი არ ნიშნავენ იმას, რომ იცვლებოდეს დამზადების სისტემა, რომელიც დამყარებულია ჰექტარობრივ პრინციპზე. დამზადების ეს პრინციპი, რომლითაც სწორად გამოიხატება სახელმწიფოს ეკონომიური ურთიერთობა კოლმეურნეგლეხობასთან და რომელშიც სწორად არის შეხამებული საყოველთაო-სახალხო ინტერესები კოლმეურნეობათა ინტერესებთან, განუხრელად უნდა ხორციელდებოდეს.

ჰექტარობრივი პრინციპი ითვალისწინებს კოლმეურნეობათა თანაბარ ვალდებულებებს სახელმწიფოს წინაშე, ჰავისა და ნიადაგის პირობების, აგრეთვე განსაზღვრული სასოფლო-სამეურნეო ზონების ეკონომიურ შესაძლებლობათა მიხედვით. ხორცის, რძის, მატყლისა და მეცხოველეობის სხვა პროდუქტების და ნედლეულის სავალდებულო ჩაბარების ჰექტარობრივი ნორმები სწორია, საჭიროა მტკიცედ დავიცვათ ისინი. ეს პრინციპი უნდა დავიცვათ არა მარტო სოფლის მეურნეობის პროდუქციის სავალდებულო ჩაბარების გამოანგარიშებისას, არამედ ამდენადვე სახელმწიფო შესყიდვის ოდენობის განსაზღვრისასაც, რაც განსაკუთრებით დიდმნიშვნელოვანია, რადგან ახლა მეცხოველეობის პროდუქტების შესყიდვის ხვედრითი წონა დამზადების საერთო გეგმაში მნიშვნელოვნად გაიზარდა.

მეცხოველეობის პროდუქტების დამზადებისა და შესყიდვის საქმე ისე უნდა დავაყენოთ, რომ თვითეული კოლმეურნეობა დაინტერესებული იყოს თავისი სასაქონლო პროდუქციის მკვეთრი გადიდებით. თვალყური უნდა ვადევნოთ, რომ შესყიდვის გეგმები ძალღონის შესაფერი იყოს, რომ მოწინავე კოლმეურნეობებს გაზვიადებული გეგმები არ ეძლეოდეთ, რომ ეს კოლმეურნეობანი არასეასყარელ მდგომარეობაში არ აღმოჩნდნენ. საჭიროა შეიქმნას ისეთი პირობები, რომლებშიც კოლმეურნეობებს შესაძლებლობა ექნებათ წარმატებით შეასრულონ მეცხოველეობის პროდუქტების დამზადებისა და შესყიდვის გეგმები და საკოლმეურნეო ბაზრებზე გაყიდონ პროდუქციის ნაწილი.

უნდა ითქვას, რომ დამამზადებლებმა 1954 წელს სახელმწიფო შესყიდვის განხორციელებისას დაარღვიეს ჰექტარობრივი პრინციპი და ბევრ შემთხვევაში კოლმეურნეობებს აძლევდნენ შესყიდვის თვითნებურ ნორმებს. შედეგად გამოვიდა ძველი ხაზი, რომლითაც ზარალდებოდნენ მოწინავე კოლმეურნეობანი.

წესრიგისაკენ უნდა მოვუწოდოთ იმ მუშაკებს, რომლებიც არღვევენ პარტიის მითითებებს. საჭიროა, რომ მეცხოველეობის უმნიშვნელოვანესი პროდუქტების შესყიდვის გეგმა, გარდა მატყლისა და ნედლი ტყავისა, რაიონის კოლმეურნეობებს ეძლეოდეთ სავალდებულო ჩაბარების გეგმის დაახლოებით თანაბარი პროპორციით.

პარტიული, საბჭოთა და დამამზადებელი ორგანოების ამოცანა ის არის, რომ, ზუსტად დაიცავენ რა ჰექტარობრივ პრინციპს, უზრუნველყონ როგორც სავალდებულო ჩაბარების, ნატურანაზღაურების გეგმების, ისე აგრეთვე მეცხოველეობის პროდუქტების შესყიდვის გეგმების უთუო შესრულება. სახელმწიფო შესყიდვა იმ მასშტაბით, რომლითაც იგი წელს უნდა განხორციელდეს, — ახალი და არა ჩვეულებრივი საქმეა დამამზადებელი ორგანიზაციებისა და კოლმეურნეობებისათვის. მათი წარმატებით განხორციელებისათვის საჭიროა გადაჭრით გაუმჯობესდეს ხელმძღვანელობა ამ დიდმნიშვნელოვანი საქმისადმი.

ამხანაგებო! უნდა ითქვას, რომ დამამზადებელი აპარატის არსებულ სტრუქტურას სერიოზული ნაკლოვანებები აქვს. დამამზადებელი აპარატი კვლავ ძლიერ გაბერილია. დამზადებათა სამინისტროს გარდა, ჩვენში სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების დამზადებას ეწევიან ხორცისა და რძის პროდუქტების მრეწველობის სამინისტრო, სასურსათო საქონლის მრეწველობის სამინისტრო, ფართო მოხმარების სამრეწველო საქონლის სამინისტრო და „ცენტროსოიუზი“.

დამამზადებელი აპარატის ძირითად ნაწილს შეადგენენ სხვადასხვა ინსპექტორები, აგენტები, რწმუნებულები და მათი მოადგილეები, რომლებსაც არავითარი დამოკიდებულება არა აქვთ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების აღება წარმოებასთან, არც შენახვასთან და არც მომხმარებლისათვის მიწოდებასთან.

ამას უნდა დავსძინოთ, რომ სამომხმარებლო კოოპერაცია კოლმეურნეობებში პირუტყვისა და ფრინველის შესყიდვას ეწევა ხორცისა და რძის პროდუქტების მრეწველობის სამინისტროს. კონტრაჰენტის უფლებებით, რისთვისაც მას უხდიან დანარიცხს შესყიდული და სახელმწიფო ფონდებში ჩაბარებული პირუტყვისა და ფრინველის ღირებულების 14,8 პროცენტის რაოდენობით. ამ რაოდენობით სამომხმარებლო კოოპერაცია დაახლოებით 5 პროცენტს უხდის თავის შტატგარეშე დამამზადებლებს, რომელთა როლი ხელშეკრულების გაფორმებით ამოიწურება.

ბევრი დამამზადებელი, რომელიც პირუტყვს კოლმეურნეობებში ყიდულობს, ამ პირუტყვს ვერ ხედავს, მის ტრანსპორტირებას არ ეწევა, ფულს კი ბევრს იღებს. პოლტავის ოლქის ლუბნის რაიონის ჟდანოვის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ ამბ. კოჩუბეიმ ასეთი ფაქტი გვაცნობა: გასული წლის აგვისტოს დამდეგს ამ კოლმეურნეობის გამგეობაში მივიდა შემსყიდველი სტეცენკო. მან იკითხა, რამდენ ცხენს და როდის გაგზავნის კოლმეურნეობა დამამზადებელ პუნქტში კოლმეურნეობის მიერ დადებული ხელშეკრულების თანახმადო. მას უპასუხეს, ამ დღეებში ცხენები გაიგზავნებაო, მაშინ დამამზადებელი შინ წავიდა, და კოლმეურნეობაში იგი აღარ უნახავთ. მალე კოლმეურნეობის გამგეობამ შეიტყო, რომ ამ მოხერხებულმა დამამზადებელმა ცხენებში, რომლებიც კოლმეურნეობამ ჩააბარა, — „გასამრჯელოდ“ მიიღო 5.039 მანეთი მხოლოდ იმისათვის, რომ ნახევარი საათით შევიდა კოლმეურნეობის გამგეობაში, ხოლო რამდენი ასეთი უმსგავსობა ხდება კიდევ დამამზადებელ ორგანიზაციებში!

დამამზადებელი ორგანოების სტრუქტურა არ შეეფერება სოფლის მეურნეობაში არსებულ ახლანდელ მდგომარეობას და დამზადების ორგანიზაციის ამოცანებს. რას წარმოადგენს ახლანდელ პირობებში დამამზადებელი? ეს ხომ ძველი დამამზადებელი არ არის, რომელიც უშუალოდ, დასახლებული პუნქტების ჩამოვლით, ერთპიროვნული გლეხებისაგან ყიდულობდა პირუტყვს, ტყავს, ბუმბულსა და ფრთას. ახლა დამამზადებელი ამას არ აკეთებს. იგი უმთავრესად აფორმებს დოკუმენტაციას, აბარებს ვალდებულებებს, დებს ხელშეკრულებებს. არსებული სისტემისას დამამზადებელი აპარატი პირდაპირ არ აგებს პასუხს დამზადების ორგანიზაციისათვის. მიღებულია, რომ დამზადებისათვის პასუხს აგებს დამზადებათა სამინისტროს რწმუნებული, მაგრამ ახლანდელ პირობებში ხომ მას მხოლოდ წლის ბოლოს შეუძლია თქვას, როგორ ჩაიარა დამზადებამ — კარგად თუ ცუდად.

წლის განმავლობაში მას თითქმის არავითარი გავლენის მოხდენა არ შეუძლია დამზადების მსვლელობაზე კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში, რადგან მთელი ტექნიკა, მთელი მატერიალური სახსრები მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებშია.

მთავარი ამოცანა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოებაა. თუ ამ პროდუქტებს არ შექმნი, ვერავითარი დამამზადებელი საქმეს ვერ უშველის. საჭიროა უფრო გონივრულად მოვაწყოთ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების დამზადება, ხოლო დამამზადებელი აპარატიდან განთავისუფლებული ადამიანები წარმოებაში გავგზავნოთ.

მაშ ახლანდელ პირობებში ვის ეკისრება ადგილებზე პასუხისმგებლობა დამზადების ჩატარებისათვის? მე მგონია, რომ საკოლმეურნეო სექტორში სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების დამზადებისათვის პასუხისმგებლობა ეკისრებათ უწინარეს ყოვლისა იმათ, ვინც გადამწყვეტ გავლენას ახდენს ამ პროდუქტების შექმნაზე, ესე იგი მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებს.

შეუძლიათ თქვან, რომ ეს მათი ფუნქცია არ არის, რომ მათი ამოცანაა აწარმოონ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქცია. მაგრამ ჩვენ ხომ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციას ვქმნით არა მისი შექმნისათვის, არამედ იმისათვის, რომ დავაკმაყოფილოთ მშრომელთა საჭიროებანი. ხოლო თუ ეს ასეა, მაშასადამე, მტს-ის დირექტორი და მტს-ის ყველა მუშაკი პასუხისმგებელი უნდა იყოს არა მარტო სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოებისათვის, არამედ მათი დამზადების სახელმწიფო გეგმის შესრულებისთვისაც. მტს-ის დაუხმარებლად კოლმეურნეობას არ შეუძლია დროზე მოხნას, დათესოს, დაამუშაოს ნათესები და აიღოს მოსავალი. მტს-ს ჰყავს კადრები, აქვს ტექნიკა—კომბაინები, ტრაქტორები, ავტომობილები, და ხომ სწორედ ეს წყვეტს სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოების ბედს და, მაშასადამე, მათი დამზადების ბედს. თუ არ იმუშავებს კომბაინი, თუ არ იმუშავებს ავტოტრანსპორტი, თუ არ იქნება უზრუნველყოფილი მარცვლის გაწმენდა და გახმობა, მაშინ დამამზადებელს იმის მეტი არა დარჩება რა, რომ მწარმოებელსა და მომხმარებელს შორის იტრიალოს და ხელცარიელი გაბრუნდეს.

სოფლის მეურნეობაში მანქანა-ტრაქტორთა სადგური ჩვენი ციხე-სიმაგრე უნდა იყოს. სოფლის მეურნეობაში მატერიალურ ფასეულობათა ძირითადი შემქმნელნი მტს-ები, კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები არიან.

აქედან დასკვნა: ახლა, როცა მანქანა-ტრაქტორთა სადგურები წყვეტენ ძირითადი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოების ბედს, მათ შეუძლიათ კოლმეურნეობებში დამზადებათა ჩატარებისთვისაც იკისრონ პასუხისმგებლობა. მტს-ის დირექტორი და ყველა მუშაკი მოვალენი არიან ისე მოაწყონ თავიანთი მუშაობა, რომ თვით წარმოების პროცესში შექმნან დამზადებათა გეგმის შესრულების პირობები. მტს-ების მუშაკებმა და უწინარეს ყოვლისა აგრონომებმა უნდა უზრუნველყონ მინდვრების დროზე მოხვნა, დროზე დათესვა, დროზე დამუშავება, მოსავლის აღება და სახელმწიფოს წინაშე ვალდებულებათა მთლიანად შესრულება. იგივე შეიძლება ითქვას მეცხოველეობის შესახებ. მტს-ებმა მუშაობის უწინარეს ყოვლისა ზოოტექნიკურ ბაზაზე [illegible] არიან დროზე მიიღონ ყველა [illegible] მეურნეობას ჰყავდეს პირუტყვი [illegible] პირუტყვი უზრუნველყოფილი იყოს საკვებით, რომ კარგად იყოს მოწყობილი მისი მოვლა, რომ უთუოდ შესრულდეს პროდუქტიულობის და სახელმწიფოსათვის მეცხოველეობის პროდუქტების ჩაბარების გეგმა.

შეუძლიათ იკითხონ: რა ვუყოთ იმ ორგანიზაციებს, რომლებიც ეწევიან მარცვლეულის, აგრეთვე მეცხოველეობის პროდუქციის მიღებას, შენახვასა და გადამუშავებას? ეს ორგანიზაციები უნდა შევინარჩუნოთ, მაგრამ მთლიანად დამზადების სისტემა მნიშვნელოვნად უნდა გავამარტივოთ.

სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების დამზადების სისტემის ასეთი გარდაქმნა ხელს შეუწყობს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს პასუხისმგებლობის ამაღლებას მოსახლეობის მომარაგებისათვის. ამჟამად სოფლის მეურნეობის სამინისტროს არ ეკისრება პასუხისმგებლობა სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების სახელმწიფო დამზადებათა ჩატარებისათვის. მას მიაჩნია, რომ მისი როლი იმით ამოიწურება, რომ შეასრულოს კულტურების თესვის გეგმები, უკეთეს შემთხვევაში — მიაღწიოს მოსავლის დროზე აღებას, ხოლო თუ როგორ იქნება ორგანიზებული დამზადება — ეს მას ნაკლებად აინტერესებს.

სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ, აგრეთვე საბჭოთა მეურნეობების სამინისტრომ კარგად უნდა იცოდნენ ჩვენი ქვეყნის თვითეული ეკონომიური რაიონის მოთხოვნილება სასოფლო-სამეურნეო წარმოების ყველა პროდუქტზე და მიიღონ ღონისძიებანი, რათა მთლიანად დაკმაყოფილონ ეს მოთხოვნილება, გარდა მცირე რაოდენობის მსხვილი სამრეწველო რაიონებისა ან რომელიმე სახეობის პროდუქციისა, რომელთა წარმოება ჰავის პირობების გამო ძნელია ან ეკონომიურად მიზანშეუწონელია ამ რაიონში.

დამზადებისა და შესყიდვის დიდი ზრდა იწვევს იმის საჭიროებას, რომ გაფართოვდეს რძის, ხორცისა და კვერცხის მიღების, შენახვის, გადამუშავებისა და გადაზიდვის ტექნიკური ბაზა, მნიშვნელოვნად გადიდდეს ახალი და ძველი ქარხნების, მიმღები და გადამამუშავებელი პუნქტების ტექნიკური აღჭურვილობა, გაფართოვდეს ვაგონებისა და სამდინარო გემების სპეციალიზებული პარკი ხორცისა და რძის პროდუქტების გადასაზიდავად, გადიდდეს ტარის წარმოება. ახალი საწარმოების მშენებლობის დროს საჭიროა გავითვალისწინოთ ის ნაკლოვანებანი, რომლებიც ამ საქმეში იყო და ვაშენოთ ხორცის კომბინატები დიდად განვითარებული მეცხოველეობის რაიონებში.

ასეთია მეცხოველეობის პროდუქტების დამზადების ორგანიზაციისა და ამ პროდუქტებით მომარაგების სისტემის გაუმჯობესების ზოგიერთი მომწიფებული საკითხი.

სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელობისა და სოფლად პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის შესახებ

ამხანაგებო! ახლანდელ პირობებში, როცა შექმნილია მატერიალური და ორგანიზაციული წინაპირობები სასოფლო-სამეურნეო წარმოების განუხრელი ზრდისათვის, ყველაფერი ან თითქმის ყველაფერი დამოკიდებულია სოფლის მეურნეობისადმი პარტიული, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანოების ხელმძღვანელობის დონეზე, ჩვენი კადრების ინიციატივასა და საქმიან თვისებებზე და მათს უნარზე — საქმით განახორციელონ პარტიისა და მთავრობის გადაწყვეტილებანი.

ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინს არაერთხელ აღუნიშნავს, რომ შეუწყნარებელია შაბლონი, ფორმალიზმი და გაუპიროვნება სამეურნეო მშენებლობის ხელმძღვანელობაში, საჭიროა მივუახლოოთ ხელმძღვანელობა უშუალოდ წარმოებას, სადაც იქმნება საზოგადოების მატერიალური დოვლათი.

ლენინის მითითებებზე დაყრდნობით პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა ამ ბოლო დროს განახორციელა მთელი რიგი ღონისძიებანი სოფლის მეურნეობის ხელმძღვანელობის გასაუმჯობესებლად. გარდაქმნილია პარტიის სასოფლო რაიკომების მუშაობა, რათა გაძლიერდეს მათი გავლენა წარმოებაზე, შექმნილია რაიკომების ინსტრუქტორთა ჯგუფები მტს-ების ზონების მიხედვით. პარტიის რაიონული კომიტეტები და რაიონული საბჭოების აღმასკომები განმტკიცებულია რესპუბლიკური და საოლქო ორგანოებისა და დაწესებულებების კვალიფიციური კადრებით. გადიდდა მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების, როგორც სოციალისტური სახელმწიფოს მხრივ კოლმეურნეობებისადმი ხელმძღვანელობის უმნიშვნელოვანესი დასაყრდენი პუნქტების როლი. გასული წლის გამოცდილებამ მთელი სიცხადით დაადასტურა ამ ღონისძიებათა სისწორე.

უკანასკნელ პერიოდში კოლმეურნეობების, მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებისა და საბჭოთა მეურნეობებისადმი ხელმძღვანელობა რამდენადმე გაუმჯობესდა. პარტიული და საბჭოთა მუშაკები უფრო საფუძვლიანად ზრუნავენ სოფლის მეურნეობისათვის, უფრო ღრმად სწვდებიან კოლმეურნეობების, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშაობის დეტალებს.

რამდენიმე შენიშვნა სასოფლო-სამეურნეო სამინისტროთა სტრუქტურის შესახებ

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წინანდელი პლენუმების მითითებათა შესაბამისად გაწეულია ერთგვარი მუშაობა სასოფლო-სამეურნეო სამინისტროთა აპარატის გარდაქმნისათვის, შემცირებულია ანგარიშგება, სასოფლო-სამეურნეო ორგანოების სპეციალისტთა მნიშვნელოვანი რაოდენობა გადაყვანილია სამუშაოდ მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებში, კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში.

მაგრამ სასოფლო-სამეურნეო სამინისტროთა სტრუქტურა კვლავ მოუქნელია, მასში ჯერ კიდევ ბევრი რამ არის ბიუროკრატიული. საკანცელარიო მუშაობა სასოფლო-სამეურნეო ორგანოების აპარატებში ნთქავს მრავალი სპეციალისტის ძალას, რომლებიც ცოცხალი საქმის ნაცვლად დროს ხარჯავენ ბრძანებათა, სხვადასხვა მითითებათა შედგენაზე, მასალების შეგროვებაზე. ქმნის რა ქაღალდის დიდ ნაკადს, სასოფლო-სამეურნეო ორგანოების აპარატი ბევრ ძირეულ მუშაკს აშორებს პრაქტიკულ საქმეს და აიძულებს მათ იკითხონ ყოველგვარი ცირკულარები და უპასუხონ ამ ცირკულარებზე.

კვლავ სუსტია აპარატის კავშირი ადგილებთან, იგი საკმაოდ არ ითვალისწინებს ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა ზონის თავისებურებებსა და შესაძლებლობებს, იჩენს სიზანტეს მოწინავე გამოცდილების პროპაგანდისა და დანერგვის საქმეში.

სასოფლო-სამეურნეო სამინისტროთა აპარატის ახლანდელი სტრუქტურის დროს სოფლის მეურნეობის ცალკეული დარგების განვითარებისა და ძირითადი კულტურების მოყვანისადმი ხელმძღვანელობა გაუპიროვნებულია, დაქსაქსულია სხვადასხვა სამმართველოებსა და განყოფილებებში. ამის შედეგად ძირითად კულტურებსა და სოფლის მეურნეობის ცალკეულ დარგებსაც კი სუსტად სწავლობენ, ხოლო ამ დარგების განვითარების ძირეული საკითხები ხშირად ავიწყდებათ სამინისტროებსა და მათს ადგილობრივ ორგანოებს.

თუ რამდენად ჩამორჩება ცხოვრებას სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სტრუქტურა, ეს შეიძლება ცხადყოთ ასეთი მაგალითით. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სექტემბრის პლენუმმა დასახა ამოცანა გავადიდოთ კარტოფილისა და ბოსტნეულის წარმოება. ეს განსაკუთრებით დიდმნიშვნელოვანი ამოცანაა. მიუხედავად ამისა, სასოფლო-სამეურნეო ორგანოების მუშაობაში ამ საკითხებს მეორეხარისხოვანი ადგილი უკავიათ. ჩვენში ახლა უფრო მეტს ლაპარაკობენ კარტოფილზე, მაგრამ ეს ლაპარაკი პოპულარული შედეგების პირდაპირ პროპორციული როდია, და ზოგჯერ ფუჭ ლაყბობად იქცევა. მაგალითად, იძლევიან მითითებას კარტოფილის კვადრატულ-ბუდობრივი წესით თესვაზე. ამას ყველა მხურვალედ მიესალმება, იწონებს, იმეორებს. ისეთი ადამიანები, რომლებიც კვადრატულ-ბუდობრივი წესით თესვის სარგებლობაზე ლაპარაკობენ, თვითეულ კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში ალბათ რამდენიმეა. მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერ კიდევ ცოტანი არიან ისეთი მუშაკები, რომლებიც რაზმავდნენ ადამიანებს უშუალოდ წარმოებაში, ასწავლიდნენ მათ არა მარტო სემინარებზე ან კურსებზე, არამედ მინდვრად, თესვისათვის მზადების, დამუშავებისა და მოსავლის აღების თვალსაჩინოდ ჩვენების გზით. ეს რომ ასე იყოს, ამ საქმეს რომ ჯეროვნად მოჰკიდონ ხელი ჩვენმა ადგილობრივმა ორგანიზაციებმა, მაშინ კარტოფილის წარმოების გადიდების ამოცანა ერთ წელიწადში გადაიჭრებოდა.

კარტოფილ-ბოსტნეულის საქმე სწორად რომ მოვაწყოთ, ბოლო უნდა მოვუწოოთ ამ საქმისადმი სასოფლო-სამეურნეო ორგანოების ხელმძღვანელობის გაუპიროვნებას. სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის სამინისტროში უნდა იყოს ავტორიტეტიანი და ამ კულტურის მცოდნე მუშაკი და აგრონომ ინსპექტორთა ჯგუფი. ესენი უნდა იყვნენ მაღალკვალიფიციური სპეციალისტები, რომლებმაც ზედმიწევნით უნდა იცოდნენ ეს დარგი. ამ პრინციპის მიხედვით უნდა შემუშავდეს სოფლის მეურნეობის სამინისტროს სტრუქტურა.

ყველაზე დიდმნიშვნელოვანი ის არის, რომ სოფლის მეურნეობის უმნიშვნელოვანესი დარგების განვითარების საკითხებზე სამინისტროში მუშაობდნენ თვალსაჩინო მუშაკები, რომლებიც აღჭურვილი იქნებიან დიდი უფლებებით და რომლებსაც სრული პასუხისმგებლობა დაკისრებათ მინდობილი საქმისათვის. მათ უნდა მოაწყონ მუშაობა, რათა განხორციელდეს პარტიისა და მთავრობის დირექტივები სოფლის მეურნეობის გარკვეული დარგის განვითარების შესახებ ჩვენი ქვეყნის ცალკეული ზონების გათვალისწინებით, ისინი უნდა ზრუნავდნენ ამა თუ იმ კულტურის წარმოების გადიდებისათვის, სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების სასაქონლო გამოსავლიანობის გადიდებისათვის.

უნდა გაძლიერდეს სპეციალისტ ინსპექტორთა როლი სასოფლო-სამეურნეო ორგანოებში. ინსპექტორებად მიწვეულ უნდა იქნან უნარიანი, ენერგიული და ბეჯითი სპეციალისტები, რომლებსაც უყვართ თავიანთი საქმე, რათა ისინი ადგილებზე ეწეოდნენ ცოცხალ ორგანიზატორულ საქმიანობას და არა კანცელარიულ მიმოწერას. მათს მუშაობაში მთავარია ინსპექტირება, კონტროლი და საქმის ორგანიზაცია კოლმეურნეობებში, მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებში, მოწინავე გამოცდილების, მეცნიერების მიღწევების განზოგადება და გულმოდგინედ დანერგვა.

სოფლის მეურნეობის საოლქო სამმართველოებში უნდა იყვნენ ჯგუფები სპეციალისტებისა, რომლებიც პასუხს აგებენ მათთვის მიჩენილი მტს-ების მუშაობისათვის. მტს-ების სპეციალისტები კარგად უნდა იცნობდნენ გარკვეულ სასოფლო-სამეურნეო კულტურებს, რომლებიც სჭარბობს მოცემულ რაიონში. კოლმეურნეობაშიც არ უნდა იყოს გაუპიროვნება: საჭიროა, რომ აქა

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენების დასასრული

გამგეობის წევრთაგან, რომელნიც პასუხს აგებენ მემინდვრეობისა და მეცხოველეობის განვითარებისათვის.

სასოფლო-სამეურნეო სამინისტროებისა და მათი ადგილობრივი ორგანოების აპარატის მუშაობის ასეთი ორგანიზაციის დროს შესაძლებლობა მოგვეცემა უფრო ოპერატიულად და საქმის ცოდნით ვუხელმძღვანელოთ მემინდვრეობისა და მეცხოველეობის ძირითადი დარგების განვითარებას, ამასთან გავითვალისწინოთ ცალკეული ეკონომიური რაიონების თავისებურებანი.

მუშაობა სასოფლო-სამეურნეო სამინისტროების და მათი ადგილობრივი ორგანოების აპარატის საქმიანობის გასაუმჯობესებლად ხანმოკლე კამპანია როდია, ეს მუშაობა მუდმივ და გულმოდგინედ უნდა წარმოებდეს.

ადგილობრივი ორგანოების ინიციატივის და სოფლის მეურნეობის განვითარებისათვის მათი პასუხისმგებლობის გაძლიერების შესახებ

სოფლის მეურნეობისადმი ხელმძღვანელობის გაუმჯობესების საქმეში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება ადგილობრივი ორგანოების პასუხისმგებლობის გაძლიერებისა და მათი ინიციატივის განვითარების საკითხს.

ამასთან დაკავშირებით არ შეიძლება არ შევეხოთ ზღვისპირეთის მხარესა და სახალინის ოლქს, სადაც მრავალი წლის მანძილზე საკმაო რაოდენობით არ აწარმოებენ კარტოფილსა და ბოსტნეულს, დამაკმაყოფილებელ მდგომარეობაში არ არის მეცხოველეობა. და ეს ხდება მიუხედავად იმისა, რომ აქ ხელსაყრელი პირობებია კარტოფილისა და ბოსტნეულის მოსაყვანად, მერძეული პირუტყვის მოსაშენებლად.

რატომ ხდება ეს და ვინ არის ამაში დამნაშავე?

ასეთი მდგომარეობა უმთავრესად იმიტომ შეიქმნა, რომ პარტიის ზღვისპირეთის სამხარეო კომიტეტის მდივანი ამხ. მელნიკი და სახალინის საოლქო კომიტეტის მდივანი ამხ. ჩეპლაკოვი სათანადო ღონისძიებებს ვერ ახორციელებენ, რათა ადგილობრივ გადიდდეს სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოება. ისინი ელიან, რომ ყველაფერი მზამზარეულად მიერთმევათ, ყველაფერს მიუტანენ ჩვენი ქვეყნის სხვა რაიონებიდან. ამხანაგებო, გადაჭრით უნდა მოეღოს ბოლო სხვისი მოიმედეობის ასეთ განწყობილებას.

ყურადღების ღირსია მეცხოველეობის განვითარების საკითხი ყაზახეთის სს რესპუბლიკაში, რომელიც შეიძლება გახდეს და კიდეეც უნდა გახდეს მეცხოველეობის უდიდესი ბაზა ჩვენი ქვეყნის აღმოსავლეთ ნაწილში. შარშან ყაზახეთის პარტიულმა, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანოებმა დიდი მუშაობა გასწიეს და მნიშვნელოვან შედეგებს მიაღწიეს ყამირი მიწების ათვისებასა და მარცვლეულის წარმოების გადიდებაში. მაგრამ მეცხოველეობის დარგში რესპუბლიკას სერიოზული წარმატებანი არა აქვს.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის განსახილველად წარმოდგენილ მასალებში გათვალისწინებულია, რომ ყაზახეთში 1960 წლისათვის მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის სულადობა გადიდდეს თითქმის 1,5-მილიონი სულით და ცხვრისა 16,5 მილიონზე მეტი სულით და მნიშვნელოვნად გადიდდეს ნაზი მატყლის წარმოება. პირუტყვის სულადობის ასეთ გადიდებას მეცხოველეობის პროდუქტიულობის გადიდებასთან ერთად შეიძლება მხოლოდ იმ პირობით მივაღწიოთ, თუ ყაზახეთის პარტიული, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანოები, კოლმეურნეობები, მტს-ები და საბჭოთა მეურნეობები ისევე აქტიურად მოჰკიდებენ ხელს რესპუბლიკაში მეცხოველეობის განვითარებას, როგორც ეს ყამირი მიწების ათვისებისას გააკეთეს. მათ წინაშე დგას ამოცანა მტკიცედ წასწიონ წინ მარცვლეულის მეურნეობა და უფრო სწრაფად გაავითარონ საზოგადოებრივი მეცხოველეობა.

უნდა აღინიშნოს ნაზმატყლიანი მეცხვარეობის განვითარება სამხრეთ უკრაინაში. მხედველობაში გვაქვს უწინარეს ყოვლისა ისეთი ოლქები, როგორიც არის ხერსონის, ყირიმის, ნიკოლაევის, ზაპოროჟიეს, სტალინოსა და ოდესის ოლქები, სადაც ამისათვის ხელსაყრელი პირობებია. უკრაინაში ხშირად ლაპარაკობენ სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტის „ასკანია-ნოვას“ ნაყოფიერი მუშაობის შესახებ. ამ ინსტიტუტმა გამოიყვანა ნაზმატყლიანი ცხვრის მაღალპროდუქტიული ასკანიური ჯიში. ამ ჯიშის № 882 ყოჩისაგან, რომელიც ინსტიტუტის საექსპერიმენტო მეურნეობაშია გაზრდილი, 1952 წელს მიღებულია 29,4 კილოგრამი ნაზი მატყლი. უკრაინელი ამხანაგები სიამაყით ლაპარაკობენ ამ ყოჩზე, რომელმაც სარეკორდო ნაპარსი მოგვცა, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერ კიდევ ცოტა რამ კეთდება იმისათვის, რომ ფართოდ გავრცელდეს საუკეთესო მეურნეობათა გამოცდილება, მეცნიერების მიღწევები და შეიქმნას ნაზმატყლიანი მეცხვარეობის დიდი ბაზა სამხრეთ უკრაინაში. ამისათვის კი იქ ყველა შესაძლებლობაა. მაგალითად, ხერსონის ოლქის გენიჩესკის რაიონის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობას ჰყავს 10 ათასამდე ნაზმატყლიანი ცხვარი და ყოველწლიურად საშუალოდ 4-5 კილოგრამ მატყლს იღებს თვითეულ ცხვარზე, მაგრამ, სამწუხაროდ, რესპუბლიკის ხელმძღვანელები სჯერდებიან ამ დადებითი მაგალითების გამეორებას და არ იჩენენ ინიციატივას ისეთ ღონისძიებათა შემუშავებაში, რომელთა მიზანია ნაზმატყლიანი მეცხვარეობის განვითარება უკრაინის სამხრეთ რაიონებში.

მეცხოველეობისა და განსაკუთრებით ნაზმატყლიანი მეცხვარეობის განვითარების დიდი შესაძლებლობებია ჩვენს შუა აზიის რესპუბლიკებში.

ამას წინათ ყირგიზეთში მოეწყო მეცხოველეობის მდგომარეობის შემოწმება, რამაც ბევრი ნაკლი გამოავლინა. ცხვრის სულადობა რესპუბლიკაში შემცირდა, შემცირდა წველადობა და მატყლის ნაპარსი. რესპუბლიკის ხელმძღვანელი მუშაკები სუსტად სწავლობენ მეცხოველეობის საკითხებს, იშვიათად არიან რაიონებში, კოლმეურნეობებში, მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებში, საომმთაბარო საძოვრებზე. შარშან ყირგიზეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ მიიღო 30-ზე მეტი დადგენილება მეცხოველეობის საკითხებზე, მაგრამ ეს დადგენილებანი ორგანიზატორული მუშაობით არ განმტკიცებულა. რესპუბლიკის სამომთაბარო მეცხოველეობაში დასაქმებულია ათეულ ათასობით კოლმეურნე, მაგრამ მათთან მუშაობა ცუდად წარმოებს.

მეურნეობის სწორი ხელმძღვანელობა უწინარეს ყოვლისა ნიშნავს იმას, რომ ვხედავდეთ მისი განვითარების პერსპექტივებს, დროზე ვამჩნევდეთ და აქტიურად ვუპერდეთ მზარს ახალს, მოწინავეს, მტკიცედ ვებრძოდეთ ძველს, დრომოჭმულს, იმას, რაც აფერხებს წინსვლას. ზოგჯერ საქმისადმი ასეთი სწორად მიდგომა არა აქვს ზოგიერთ ხელმძღვანელს. განვიხილოთ ეს მებამბეობის მაგალითზე.

ბამბის წარმოების გადიდებას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა აქვს სახალხო მეურნეობისათვის. ახლა საბჭოთა კავშირში ხუთნახევარჯერ მეტი ნედლი ბამბა მოგვყავს, ვიდრე მეფის რუსეთში მოჰყავდათ. ეს უზბეკეთის, ტაჯიკეთის, თურქმენეთის, აზერბაიჯანის, ყაზახეთის, ყირგიზეთის, სომხეთისა და ჩვენი ქვეყნის მებამბეობის სხვა რაიონების მშრომელთა დამსახურებაა.

მაგრამ ბამბა ჩვენ კიდევ უფრო მეტი გვესაჭიროება. საბჭოთა სამშობლოს ძლიერების განმტკიცებისა და ხალხის კეთილდღეობის გაუმჯობესების ინტერესები მოითხოვს, რომ, მეურნეობის სხვა დარგებთან ერთად, უზრუნველვყოთ მებამბეობის შემდგომი მძლავრი აღმავლობა.

დღემდე ბევრ ამხანაგს ბამბის წარმოების გადიდების მთავარ გზად მიაჩნდა ნათესი ფართობების გადიდება. მაგრამ ჩვენში ჯერ კიდევ ცუდად იყენებენ ბამბის წარმოების გადიდების ისეთ რეზერვს, როგორიც არის მოსავლიანობის ამაღლება. თუ ტაჯიკეთის სს რესპუბლიკაში ჰექტარზე კრეფენ 26 ცენტნერზე მეტ ბამბას, უზბეკეთისა და თურქმენეთის სს რესპუბლიკებში — მხოლოდ ოც-ოც ცენტნერს, ყაზახეთში კი უფრო ნაკლებს. კიდევ უფრო შესამჩნევია განსხვავება თვით რესპუბლიკებში. მაგალითად, უზბეკეთში მოწინავე კოლმეურნეობები კრეფენ 30-40 ცენტნერ ნედლ ბამბას ჰექტარზე, ბევრი კოლმეურნეობა კი არა უმეტეს 15 ცენტნერისა. ყოველივე აქედან გამოდის რომ, თუ ბამბის მოსავლიანობას ავიყვანთ თუნდაც იმ დონემდე, რომელსაც უკვე მიაღწია ტაჯიკეთმა, ჩვენს ქვეყანას დამატებით ექნებოდა ასეულ ათასობით ტონა ბამბა.

მთელი რიგი წლების განმავლობაში იყო დავა უზბეკეთის სსრ მინისტრთა საბჭოს ყოფილ თავმჯდომარე ამხ. იუსუპოვსა და ტაჯიკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივან ამხ. გაფუროვს შორის. ამხ. გაფუროვი ამტკიცებდა, რომ ბამბის თესვის დროს შეიძლება მწკრივთაშორისების დავიწროება, ამხ. იუსუპოვი კი ამის წინააღმდეგი იყო. თუმცა ეს დავა მრავალ წელს მიმდინარეობდა, მაგრამ არც სსრ კავშირის სოფლის მეურნეობის სამინისტრო, არც საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის სასოფლო-სამეურნეო განყოფილება არ ცდილან გარკვეულიყვნენ საქმის არსში, მათ დაიკავეს ნეიტრალიტეტის პოზიცია ამ საკითხში. ეს კი, ამხანაგებო, ივან ივანოვიჩსა და ივან ნიკიფოროვიჩს შორის უბრალო დავა როდი იყო. ეს იყო დავა პრინციპულ საკითხზე, რომელზეც, მე ვიტყოდი, დამოკიდებულია მებამბეობის შემდგომი განვითარება.

გასულ წელს, სხვადასხვა რესპუბლიკების მებამბეობის განვითარების უფრო ღრმად შესწავლისას, გამოირკვა, რომ მართალი აღმოჩნდნენ ტაჯიკეთის მებამბეები, მართალი აღმოჩნდა ამხ. გაფუროვი, რომელმაც დროზე შეამჩნია ახალი და მხარი დაუჭირა მას. ამხ. იუსუპოვი მართალი არ აღმოჩნდა, ცხოვრებამ დაადასტურა მისი თვალსაზრისის სრული უსაფუძვლობა. ბამბის თესვამ უფრო ვიწრო მწკრივთაშორისებით დადებითი შედეგები მოგვცა, და განსაკუთრებით კარგი შედეგები მოგვცა კვადრატულ-ბუდობრივი წესით თესვამ. კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს შესაძლებლობა მიეცათ ძალების ნაკლები ხარჯვით და უთოხოდ დროზე და კარგად დაამუშაონ ბამბა და გაადიდონ მისი მოსავლიანობა.

ეჭვს გარეშეა, რომ ბამბის უფრო ვიწრო მწკრივთაშორისებით თესვაზე, აგრეთვე კვადრატულ-ბუდობრივ წესზე გადასვლა დიდ შესაძლებლობებს იძლევა ბამბის წარმოების გადიდებისათვის.

ტაჯიკეთსა და უზბეკეთში მებამბეობის განვითარების მაგალითი ცხადყოფს ერთი მხრივ იმას, თუ რა დიდი შედეგები შეუძლია მისცეს ჩვენს ქვეყანას ადგილობრივი ორგანოების დროულმა ინიციატივამ მოწინავე მეთოდების საფუძველზე სოფლის მეურნეობის გაძღოლის გაუმჯობესებაში, ხოლო მეორე მხრივ იმას, თუ რა ზიანი შეიძლება მიაყენონ საქმეს ხელმძღვანელებმა, რომლებიც ძველ შეხედულებათა ტყვეობაში არიან, ვერ ხედავენ ახალს, აფერხებენ ამ ახლის განვითარებას. საჭიროა ყოველნაირად დავუჭიროთ მხარი იმ მუშაკებს, რომლებიც ცოდნითა და სიყვარულით ეკიდებიან მინდობილ საქმეს, ეხმარებიან ჩვენი ქვეყნის ძლიერების განმტკიცებას.

საჭიროა გავზარდოთ მომთხოვნელობა ხელმძღვანელი მუშაკებისადმი, ჩავუნერგოთ მათ პარტიისა და ხალხის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობა, ისეთ ხელმძღვანელებს კი, რომლებიც კარგავენ ახლის გრძნობას, გავუსწოროთ, გავაკრიტიკოთ, ხოლო თუ ეს არ შველის, გადავიყვანოთ უფრო დაბალ სამუშაოზე. სწორედ ასე მოიქცნენ უზბეკი ამხანაგები, რომლებმაც უზბეკეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე მკაცრად გააკრიტიკეს ამხ. იუსუპოვი, ხოლო უზბეკეთის სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმმა გაათავისუფლა იგი რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოვალეობისაგან.

ცალკე მინდა ვილაპარაკო რუსეთის სფსრ მხარეებსა და ოლქებში სამეურნეო და კულტურული მშენებლობისადმი ხელმძღვანელობის გაძლიერების ზოგიერთ საკითხზე. ეს საკითხები წარმოიშობა არა იმიტომ, რომ საქმის მდგომარეობა ამ ოლქებში უფრო ცუდად არის, ვიდრე სხვა რესპუბლიკების ოლქებში. რუსეთის ფედერაციის ბევრმა ოლქმა მნიშვნელოვან წარმატებებს მიაღწია, რასაც მოწმობენ სასოფლო-სამეურნეო წლის შედეგები.

სოფლის მეურნეობის დარგში პარტიის მიერ დასახული ამოცანების გადაწყვეტაში რუსეთის ფედერაციას დიდი როლი ეკუთვნის. რესპუბლიკის მხარეებმა და ოლქებმა ბევრი რამ უნდა გააკეთონ სოფლის მეურნეობის შემდგომ განვითარებაში, ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისებაში, განსაკუთრებით ციმბირის, ურალისა და ვოლგისპირეთის რაიონებში. რუსეთის სფსრ იმ ოლქებსაც კი, რომლებსაც მცირე ხვედრითი წონა აქვთ მარცვლეულის წარმოებაში, შეუძლიათ მეცხოველეობის ბევრად უფრო მეტი პროდუქტები მოგვცენ. ამიტომ საჭიროა პარტიის სამხარეო, საოლქო და რაიონული კომიტეტების ორგანიზაციულ-პარტიული მუშაობა ავამაღლოთ გაზრდილი ამოცანების დონემდე.

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წარსულ პლენუმებზე უკვე ითქვა, რომ რუსეთის ფედერაციის ბევრ ოლქსა და მხარეში სერიოზული ნაკლოვანებებია სოფლის მეურნეობისადმი ხელმძღვანელობაში, რომ რუსეთის სფს რესპუბლიკას არ ჰქონდა თავისი სისხლსავსე სოფლის მეურნეობის სამინისტრო. აღინიშნა აგრეთვე სხვა ნაკლოვანებანი რუსეთის სფსრ ოლქებისა და მხარეებისადმი ხელმძღვანელობაში. ზოგიერთი ადგილობრივი მუშაკი სამართლიანად აღნიშნავს, რომ სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის საკითხები, რომლებიც მათ დასვეს სამინისტროებისა და უწყებების წინაშე, წყდება ძალიან ნელა, შეკითხვებზე პასუხს აძლევენ დიდი დაგვიანებით. უნდა ვაღიაროთ, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის განყოფილებები ამ საქმეს ჯერ კიდევ ვერ უწევენ საკმაო კონტროლს.

უკანასკნელ ხანს პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა მიიღო ზოგიერთი ღონისძიება რუსეთის სფსრ მხარეებისა და ოლქებისადმი ხელმძღვანელობის გაუმჯობესებისათვის. გაძლიერდა რუსეთის სფსრ მინისტრთა საბჭოს როლი და პასუხისმგებლობა, განხორციელდა მუშაობა რუსეთის სფსრ სოფლის მეურნეობის სამინისტროს და საბჭოთა მეურნეობების სამინისტროს განსამტკიცებლად. პარტიის ცენტრალურ კომიტეტში შეიქმნა პარტიული ორგანოების განყოფილება რუსეთის სფს რესპუბლიკისათვის და სასოფლო-სამეურნეო განყოფილება რუსეთის სფს რესპუბლიკისათვის. ეს საშუალებას მისცემს ცენტრალურ კომიტეტს გაუმჯობესოს კავშირი რესპუბლიკის მხარეებთან და ოლქებთან, უკეთ შეისწავლოს კადრები და მოაგვაროს შესრულების შემოწმება. უნდა გაგრძელდეს მუშაობა ამ მიმართულებით.

აგრეთვე საჭიროა გავაძლიეროთ ყველა რესპუბლიკურ სამინისტროთა და უწყებათა პასუხისმგებლობა, მივაღწიოთ იმას, რომ ისინი უფრო ღრმად სწავლობდნენ რესპუბლიკის შემდგომი განვითარების საკითხებს, სწრაფად ეხმაურებოდნენ ადგილების მოთხოვნილებებს და გაუჭიანურებლად, ოპერატიულად წყვეტდნენ წამოჭრილ საკითხებს.

დავრაზმოთ მასები მეცხოველეობის აღმავლობისათვის საბრძოლველად

ამხანაგებო! წარმატებით რომ განვახორციელოთ მეცხოველეობის აღმავლობის ვრცელი პროგრამა, საჭირო იქნება მთელი პარტიის, მთელი საბჭოთა ხალხის დიდი ღონისძიებანი. ჩვენ უნდა დავძლიოთ დიდი სიძნელეები, მაგრამ ამ სიძნელეებმა როდი უნდა შეგვაშინოს.

ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი ამბობდა, რომ სახელმწიფო ძლიერია მასების შეგნებით. სახელმწიფო ძლიერია მაშინ, როცა მასებმა ყველაფერი იციან, ყველაფერზე შეუძლიათ იმსჯელონ და ყველაფერს შეგნებულად ჰკიდებენ ხელს. ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური მშენებლობა აურაცხელ საბუთს იძლევა ლენინის ამ მითითების სიბრძნის დასამტკიცებლად. მასების დიდი აქტივობის ერთ-ერთი მკაფიო მაგალითია მძლავრი სახალხო მოძრაობა ყამირი და ნასვენი მიწების ასათვისებლად.

იბრძვიან რა სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობისათვის, პარტიულმა ორგანიზაციებმა რამდენადმე გაუმჯობესეს მუშაობა მასებში. მაგრამ პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის ორგანიზაციაში, შინაარსსა და ფორმებში ჯერ კიდევ დიდი ნაკლოვანებებია. ხშირია შემთხვევები, როცა მშრომელთა პოლიტიკური აღზრდის ცოცხალ შემოქმედებითს საქმეს შაბლონით, ზოგადი ლაპარაკით ცვლიან. ბევრი პარტიული და საბჭოთა მუშაკი იშვიათად დადის საკოლმეურნეო ბრიგადებში, მეცხოველეობის ფერმებში, სამომთაბარო საძოვრებზე, ნაკლებად ესაუბრება კოლმეურნეებსა და საბჭოთა მეურნეობების მუშებს. ყოველდღიურ მასობრივ-პოლიტიკურ მუშაობას, როგორც წესი, მთლიანად აკისრებენ რიგითს აგიტატორებს, რომელთა მეტი ნაწილიც აგიტაციას შერთხვევიდან შემთხვევამდე ატარებს.

პოლიტიკური აგიტაციის შინაარსი პარტიული ორგანიზაციების უაღრესად გულმოდგინე ყურადღებას მოითხოვს. მინდა ვილაპარაკო ორი ტიპიური ნაკლოვანების შესახებ ამ მხრივ.

ჯერ-ერთი, პარტიულ მუშაკთა და აგიტატორთა ერთმა ნაწილმა ჩვეულებად გაიხადა ილაპარაკოს მხოლოდ მიღწევებსა და წარმატებებზე და თავს არიდებს საუბარს, როცა საქმე ნაკლოვანებებსა და სიძნელეებს ეხება. ეს, რასაკვირველია, ანელებს აგიტაციის ქმედითობას და არ უწყობს ხელს მუშაობაში ნაკლოვანებათა აღმოფხვრას.

მეორე, ბევრი პარტიული მუშაკი და აგიტატორი ხალისით ატარებს საუბარს კოლმეურნეებთან, განუმარტავს მათ სხვადასხვა შეღავათებს, რომლებიც მშრომელებს ენიჭებათ, მაგრამ გულმოდგინედ გაურბის საუბარს იმ თემებზე, რომლებიც დაკავშირებულია შრომის დისციპლინის განმტკიცებასთან, თვითეული მუშაკისადმი ნომთხოვნელობის გადიდებასთან, ყოველგვარ უმსგავსოებათა აღმოფხვრასთან, რომლებსაც ზოგჯერ ვხვდებით კოლმეურნეობებში, მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებში.

პარტიული მუშაკი, აგიტატორი კოლმეურნეს სამართლიანად მიაჩნია ჩვენი პარტიის წარმომადგენლად, პარტიის აზრის გამომხატველად, პარტიის გადაწყვეტილებათა შესრულებისათვის, მშრომელთა ინტერესებისათვის მებრძოლად. კოლმეურნეს, მტს-ის ან საბჭოთა მეურნეობის მუშაკს სურს არა მარტო შეიტყოს მათგან პარტიისა და მთავრობის გადაწყვეტილებანი და მომხდარი ამბები, არამედ კიდეც გაუზიაროს მათ თავისი ფიქრი და საზრუნავი, უამბოს, თუ რა აწუხებს, და მიიღოს საჭირო დახმარება. ადამიანისათვის ყველაზე საწყენია მისდამი უყურადღებობა. და იქ, სადაც პარტიულ მუშაკებს ავიწყდებათ ეს, ძალიან ბევრი ნაკლია.

ამ მხრივ საგულისხმო წერილი მიიღო საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა კომკავშირელ მიხეილ პოკავჩუკისაგან, რომელიც მუშაობს ჩრდილოეთ ყაზახეთის ოლქის ოქტომბრის რაიონის დოკუჩაევის სახელობის მარცვლეულის საბჭოთა მეურნეობაში. აი რას იწერება ეს ამხანაგი, რომელიც ახალ საბჭოთა მეურნეობაში ჩავიდა უკრაინის სტანისლავის ოლქიდან:

„ჩვენს საბჭოთა მეურნეობაში დიდი უწესრიგობაა. საბჭოთა მეურნეობაში ყოფნის დროს ორჯერ გვქონდა კომკავშირის კრება. პოლიტმასობრივი და მორალურ-აღმზრდელობითი მუშაობა არ წარმოებდა, ლექცია სულ სამჯერ წაიკითხეს, საუბრები არ გვქონია. ამან თავისი ნაყოფი გამოიღო. არის ავტომანქანებისა და ტრაქტორების ავარიის, მოცდენის და სამუშაოზე გამოუსვლელობის შემთხვევები.

საწარმოო კრებები ისე ცოტა გვქონდა, რომ შეიძლება ითქვას, სულ არა ყოფილა. საწარმოო გამოცდილების, აზრების ურთიერთგასაზიარებლად, სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულების შესრულების შესამოწმებლად, აგრეთვე პრეტენზიების გამოსათქმელად არც დრო გვაქვს და არც ადგილი. საბჭოთა მეურნეობის არსებობის მანძილზე ბრძანებათა დაფაზე არ ყოფილა არც ერთი მადლობის ბრძანება, მიუხედავად იმისა, რომ ვრცელ ველზე ჩნდება მარცვლეულის ახალი საბჭოთა მეურნეობა. ეს ღირსია აღნიშვნა. ეს ღირსი არიან იმისა, რომ მათ მადლობა ეთქვათ. და ეს საჭიროა, რადგან ეს იმის დამამტკიცებელია, რომ ადამიანის შრომას ყურადღება ექცევა. მთელი დაფა სავსეა მხოლოდ ასეთი ბრძანებებით — „მოიხსნას სამუშაოდან“, „გამოეცხადოს საყვედური“, „სასტიკი საყვედური“ და სხვ. რაც გნებავთ თქვით, მაგრამ ყოველივე ეს ძალიან უტეხს გულს და ხალისს უკარგავს ადამიანს.

დაბეჯითებით გთხოვთ მიაქციოთ ყურადღება არა პერსონალურ წერილს, არამედ საქმის არსს, რადგან ჩვენ კომკავშირელები ვართ და მოვალენი ვართ ვიზრდებოდეთ. მოვითხოვთ კომუნისტურ აღზრდას ახლაც, სიძნელეების მიუხედავად, გვსურს ისე ვიმუშაოთ, რომ შეგვეძლოს სიამაყით გავიხსენოთ ჩვენი ახალგაზრდობა.

კომკავშირული სალამით — მიხეილ დიმიტრის--ძე პოკავჩუკი“.

ფაქტები, რომლებსაც ამხ. პოკავჩუკი იტყობინება, აღშფოთების გრძნობას იწვევს. განა ასეთი უსულგულო მოპყრობა ადამიანებისადმი შესაწყნარებელია? თუ საბჭოთა მეურნეობის მუშებში კრებები არ იმართება, მათ არავინ ესაუბრება, შეიძლება წარმოვიდგინოთ, რა დაბალია იქ პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის დონე, როგორია პარტიის რაიკომის ხელმძღვანელობა.

ამხანაგებო! ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების რაიონებში პარტიის მოწოდებით ასეულ ათასობით შესანიშნავი საბჭოთა პატრიოტი ჩავიდა. მათი უმრავლესობა კომკავშირელები და ახალგაზრდობაა. ისინი შესანიშნავ საქმეებს აკეთებენ. ახლა კომკავშირის საგზურებით ყამირ მიწებზე მიემგზავრება კიდევ ათეულ ათასობით ადამიანი, რომლებსაც მხურვალედ სურთ აქტიური მონაწილეობა მიიღონ ყამირის გატეხის საერთო-სახალხო საქმეში, მეტი მარცვლეული და სოფლის მეურნეობის სხვა პროდუქტები მისცენ ჩვენს სამშობლოს. ეს ადამიანები გარემოსილი უნდა იყვნენ მუდმივი ზრუნვითა და ყურადღებით, მათ დახმარება უნდა გავუწიოთ, ვაწარმოოთ მათთან პოლიტიკური და კულტურულ-აღმზრდელობითი მუშაობა.

ხაზგასმით უნდა აღვნიშნოთ პარტიის რაიკომებისა და მტს-ების ზონების მიხედვით მათი ინსტრუქტორთა ჯგუფების განსაკუთრებული პასუხისმგებლობა სოფლად პოლიტიკური მუშაობის დაყენებისათვის. მტს-ების ინსტრუქტორთა ჯგუფებში 30 ათასზე მეტი მუშაკია. ეს დიდი ძალაა, მაგრამ მას ჯერ კიდევ საკმაოდ არ იყენებენ. მართალია, შეიძლება დავასახელოთ ბევრი ინსტრუქტორთა ჯგუფი, რომლებმაც უკვე გამოიჩინეს თავი როგორც მტს-ებსა და კოლმეურნეობებში პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის ნამდვილმა ორგანიზატორებმა. მაგრამ ამავე დროს ბევრ ინსტრუქტორთა ჯგუფს ჯერ კიდევ არ დაუმთავრებია ორგანიზაციული პერიოდი.

პარტიული ორგანიზაციების გადაუდებელი ამოცანაა იმისათვის მუშაობა, რომ გამოცდილი კადრებით განამტკიცონ მეცხოველეობის ყველა უბანი. საჭიროა უწინარეს ყოვლისა განვამტკიცოთ კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მეცხოველეობის ფერმების გამგეთა შემადგენლობა, შევარჩიოთ ამ სამუშაოსათვის კარგი ორგანიზატორები კომუნისტთა და კომკავშირელთაგან, მეცხოველეობის ნოვატორთა და სპეციალისტთაგან. კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების პირველადმა პარტიულმა ორგანიზაციებმა უფრო სწორად უნდა გაანაწილონ კომუნისტებისა და კომკავშირელების ძალები წარმოებაში, რათა საქმით უზრუნველყონ მათი წამყვანი როლი მეცხოველეობის განვითარებაში. საჭიროა აგრეთვე უზრუნველვყოთ აგრონომთა, ზოოტექნიკოსთა და ვეტერინარ მუშაკთა სწორი განაწილება რაიონებში, მტს-ებში, საბჭოთა მეურნეობებსა და კოლმეურნეობებში, მათი მაორგანიზებელი როლის გადიდება კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მეცხოველეობაში.

კადრებთან მუშაობის სული და გული უნდა გახდნენ ჩვენი პარტიული ორგანიზაციები. ყურადღებითა და ზრუნვით მოეპყარით მეცხოველეობის დარგში მომუშავე ყოველ ადამიანს, დროზე დაუჭირეთ მხარი მის თაოსნობას, განუმტკიცეთ ამ საქმის წარმატების რწმენა.

საჭიროა, რომ ჩვენი ხელმძღვანელი კადრები ღრმად სწავლობდნენ სასოფლო-სამეურნეო წარმოებას, კარგად იცნობდნენ მის ეკონომიკასა და ტექნიკას, ერკვეოდნენ მემინდვრეობისა და მეცხოველეობის საკითხებში. უამისოდ პარტიული და საბჭოთა მუშაკები ვერ ისარგებლებენ ავტორიტეტით მასებში, უამისოდ ისინი კვალიფიციურად ვერ უხელმძღვანელებენ კოლმეურნეობებს, მტს-ებსა და საბჭოთა მეურნეობებს.

სოფლად პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის გაუმჯობესებაში დიდი როლი უნდა შეასრულოს ჩვენმა პრესამ. მაგრამ ზოგიერთი რესპუბლიკური, საოლქო და რაიონული გაზეთი უსისტემოდ, ზერელედ და უფერულად აშუქებს საკოლმეურნეო მშენებლობის პრაქტიკას, ცუდად სწავლობს საზოგადოებრივი მეცხოველეობის საკითხებს. პარტიულმა ორგანიზაციებმა მეტი ყურადღება უნდა მიაქციონ თავიანთ ბეჭდვითს ორგანოებს.

კომუნისტებისა და კომკავშირელების ორგანიზატორული მუშაობა მასებში ადამიანებს უნდა უღვიძებდეს მისწრაფებას — იმუშაონ რაც შეიძლება უკეთ, უვითარებდეს მათ შემოქმედებითს ინიციატივასა და აქტივობას, ხელს უწყობდეს დასახული გეგმების შესრულებისათვის სოციალისტური შეჯიბრების ფართოდ გაჩაღებას. ადამიანთა დარაზმულობა, მათი პატრიოტიზმი, მათი შრომითი საქმეები ჩვენი საბჭოთა სახელმწიფოს ძალაა. ჩვენი ძალაა ხალხთა მეგობრობა, რომელსაც კვლავაც განვავითარებთ და განვამტკიცებთ.

★ ★ ★

ამხანაგებო! საბჭოთა კავშირში განუხრელად ვითარდება მრეწველობა, სოფლის მეურნეობა, უმჯობესდება მშრომელთა კეთილდღეობა და კულტურა. ეს შედეგია ლენინური პოლიტიკისა, რომელსაც კომუნისტური პარტია ახორციელებს, შედეგია საბჭოთა ადამიანების გმირული შრომისა, პარტიის გარშემო ხალხის დარაზმულობისა, მისი ერთგულებისა კომუნიზმის დიადი საქმისადმი, მარქს — ენგელს — ლენინ — სტალინის საქმისადმი.

ჩვენი წარმატებები მნიშვნელოვანია, მაგრამ მიღწეულით დაკმაყოფილება არ შეიძლება, გამედიდურება ჩვენ არ შეგვფერის. ჩვენს მიღწევებზე დაყრდნობით, მძიმე ინდუსტრიის შემდგომი განვითარებით, მტკიცედ უნდა ვაღწევდეთ იმას, რომ ამ საფუძველზე გავაფართოოთ სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოება, მძლავრად განვავითაროთ სოფლის მეურნეობა, რათა უზრუნველვყოთ საბჭოთა ხალხის კეთილდღეობის განუხრელი გაუმჯობესება. ამისათვის საჭიროა ფართოდ გავაჩაღოთ სოციალისტური შეჯიბრება შრომის ნაყოფიერების გადიდებისათვის, პროდუქციის გამოშვების გადიდებისა და მისი მაღალი ხარისხისათვის, სახალხო მეურნეობის ყველა დარგის ტექნიკური პროგრესისათვის. ჩვენ ყველამ მეუსვენებლივ უნდა ვიმუშაოთ ჩვენი დიადი მშვიდობიანი მშენებლობის ფრონტზე, შეგნებული უნდა გვქონდეს, რომ სასარგებლო საქმეს ვაკეთებთ ჩვენი ხალხისათვის, ჩვენი ქვეყნისათვის. ეს სასიამოვნო და სასიხარულო შრომაა, რადგან მისი მიზანია მშობლიური საბჭოთა სახელმწიფოს ძლიერების შემდგომი განმტკიცება, მშრომელი მასების ცხოვრების დონის ამაღლება.

ნება მიბოძეთ, ამხანაგებო, მტკიცე რწმენა გამოვთქვა, რომ კომუნისტური პარტიისა და მისი ცენტრალური კომიტეტის ხელმძღვანელობით მუშათა კლასი, კოლმეურნე გლეხობა და ჩვენი ინტელიგენცია, ყველა საბჭოთა ადამიანი ისეთივე წარმატებით გადაწყვეტენ სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარების დარგში ჩვენი ქვეყნის წინაშე მდგომ ამოცანებს, როგორითაც დაგვირგვინებულა კომუნისტური მშენებლობის სხვა გრანდიოზული ამოცანების გადაწყვეტა.

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის პასუხი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური მდივნის დეკეშაზე

პეკინი, 3 თებერვალი. (საკადესი). სინხუას სააგენტო იუწყება:

დღეს ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს პრემიერმა და საგარეო საქმეთა მინისტრმა ჯოუ ენ-ლაიმ პასუხი გაუგზავნა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალურ მდივანს დაგ ჰამარშელდს მის 31 იანვრის დეპეშაზე. ჯოუ ენ-ლაის პასუხის სრული ტექსტი ასეთია:

„ბ-ნ დაგ ჰამარშელდს, გენერალურ მდივანს, გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, ნიუ-იორკი, ნიუ-იორკის შტატი, ამერიკის შეერთებული შტატები.

აგრეთვე უშიშროების საბჭოს თავმჯდომარის, ბ-ნ ვიქტორ ა. ბელაუნდესათვის გადასაცემად.

1955 წლის 31 იანვრით დათარიღებული თქვენი დეპეშა, რომელშიც იუწყებოდით გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს 690-ე სხდომის შესახებ, მიღებულია. შეერთებული შტატების აგრესია, რომელიც მიმართულია ჩინეთის ტერიტორიის — ტაივანის წინააღმდეგ, მუდამ დაძაბულობის წყაროა შორეულ აღმოსავლეთში. ამ ბოლო დროს, მას შემდეგ, რაც ჩან კაი-შის მოლალატურ ხროვასთან დაიდო ეგრეთწოდებული „ხელშეკრულება ურთიერთ უშიშროების შესახებ“, შეერთებულმა შტატებმა დამატებით გაგზავნეს ტაივანის რაიონსა და ტაივანის სრუტეში სამხედრო-საზღვაო და სამხედრო-საჰაერო ძალების დიდი ნაწილები, აშკარად გამოვიდნენ ომის მუქარით და ჩინელი ხალხის წინააღმდეგ მოახდინეს საომარი პროვოკაციები. ჩინეთის წინააღმდეგ აგრესიის გაფართოებისათვის მზადების წესით, რითაც კიდევ უფრო გაართულეს დაძაბულობა შორეულ აღმოსავლეთში. ამისათვის, რომ შენელდეს დაძაბულობა შორეულ აღმოსავლეთში, აღმოიფხვრას საფრთხე ჩინეთის უშიშროებისათვის და ბოლო მოეღოს შეერთებული შტატების აგრესიას, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობა მთლიანად უჭერს მხარს იმ რეზოლუციას, რომელიც საბჭოთა კავშირის წარმომადგენელმა შეიტანა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოში „ტაივანისა და ჩინეთის სხვა კუნძულების რაიონში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის წინააღმდეგ ამერიკის შეერთებული შტატების აგრესიული მოქმედების შესახებ“, და მტკიცედ არის დარწმუნებული, რომ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭომ უნდა დაგმოს შეერთებული შტატები ჩინეთის წინააღმდეგ მათი აგრესიული მოქმედებისათვის და მოუწოდოს შეერთებულ შტატებს დაუყოვნებლივ შეწყვიტონ თავიანთი აგრესია ჩინეთის წინააღმდეგ და ჩინეთის საშინაო საქმეებში ჩარევა და გაიყვანონ მთელი თავიანთი შეიარაღებული ძალები ტაივანიდან და ტაივანის სრუტედან.

ტაივანი, პენხულედაოს კუნძულები და სხვა სანაპირო კუნძულები ჩინეთის ტერიტორიის განუყოფელი ნაწილია. ჩინელი ხალხის მიერ თავისი სუვერენული უფლებების განხორციელება თავისი საკუთარი ტერიტორიის განთავისუფლების საქმეში ჩინეთის წმინდა საშინაო საქმეა და არასდროს არ გამოუწვევია საერთაშორისო დაძაბულობა, აგრეთვე ვერ შეუქმნის საფრთხეს საყოველთაო მშვიდობასა და უშიშროებას. მაგრამ ახალი ზელანდიის წარმომადგენელმა წინადადება წამოაყენა, რომ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭომ განიხილოს საკითხი ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკასა და ჩან კაი-შის მოლალატურ ხროვას შორის „ჩინეთის კონტინენტური ნაწილის მახლობლად მდებარე ზოგიერთი კუნძულის რაიონში საომარი მოქმედების“ შესახებ. ეს, უეჭველია, ნიშნავს ჩინეთის საშინაო საქმეებში ჩარევას და ჩინეთის წინააღმდეგ შეერთებული შტატების აგრესიული მოქმედების დაფარვას და ამიტომ წარმოადგენს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის წესდების ძირითადი პრინციპების პირდაპირ დარღვევას. ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობა გადაჭრით წინააღმდეგია ამ წინადადებისა ჩინეთის საშინაო საქმეებში ჩარევის შესახებ, რითაც იძლევიან გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის წესდება.

იმ მომენტიდან, რაც შეერთებულმა შტატებმა ტაივანის ოკუპაცია მოახდინეს 1950 წელს, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას არაერთხელ შეუტანია ბრალდებანი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში და მოუთხოვია, რომ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას ბოლო მოეღო შეერთებული შტატების იმ აგრესიული მოქმედებისათვის, რომელიც მიმართულია ჩინეთის წინააღმდეგ. მაგრამ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციას არასოდეს არ გადაუდგამს არავითარი ნაბიჯი ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მიერ წამოყენებულ ამ სამართლიან ბრალდებებთან დაკავშირებით; პირიქით, მას არაერთხელ დაუშვია ცილისწამება ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მიმართ. განსაკუთრებით შეუწყნარებელია ის ფაქტი, რომ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა, რომელიც 600-მილიონიან ჩინელ ხალხს წარმოადგენს, დღემდე კიდევ მოკლებულია თავის კანონიერ მდგომარეობასა და თავის კანონიერ უფლებებს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში, მაშინ როცა ჩან კაი-შის იმ მოლალატური ხროვის უბადრუკი ნამეტების წარმომადგენლებს, რომელიც უკვე დიდი ხანია უარყო ჩინელმა ხალხმა, კვლავ უკანონოდ უჭირავთ ჩინეთის წარმომადგენლის ადგილი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში. ასეთი უაღრესად უსამართლო მდგომარეობა შეუძლებელს ხდის ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის წარმომადგენლისათვის მონაწილეობა მიიღოს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში იმ საკითხთა განხილვაში, რომლებიც ჩინეთს ეხება.

ამიტომ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობას არ შეუძლია მიიღოს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს მიწვევა — გაგზავნოს წარმომადგენელი ახალი ზელანდიის წინადადების განხილვაში მონაწილეობისათვის.

ამავე დროს უნდა აღინიშნოს, რომ, თუ არ იქნა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის წარმომადგენელი, რომელიც ჩინეთის სახელით მონაწილეობას მიიღებს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს დისკუსიაში, ყველა გადაწყვეტილება, რომელსაც მიიღებს უშიშროების საბჭო ჩინეთის საკითხებზე, უკანონო და ძალადამოკლებული იქნება.

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობას მიაჩნია, რომ მხოლოდ საბჭოთა კავშირის რეზოლუციის განხილვის მიზნით და მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ჩან კაი-შის ხროვის წარმომადგენელი გაძევებულ იქნება უშიშროების საბჭოდან, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის წარმომადგენელი კი დაესწრება მის სხდომებს ჩინეთის სახელით, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას შეუძლია დათანხმდეს იმაზე, რომ გაგზავნოს თავისი წარმომადგენელი უშიშროების საბჭოს დისკუსიაში მონაწილეობის მისაღებად.

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობა განუხრელად ისწრაფვის ხელი შეუწყოს დაძაბულობის შენელებას შორეულ აღმოსავლეთში და მზადაა ნებისმიერ საყოველთაო მშვიდობას. ტაივანის რაიონში დაძაბულობა წარმოშვა შეერთებული შტატების მიერ ტაივანის ოკუპაციისა და ჩინეთის საშინაო საქმეებში მათი ჩარევის შედეგად. ყოველ ნამდვილ საერთაშორისო ღონისძიებებს, რომლებიც მიმართული იქნება იმ დაძაბულობის შენელებისა და აღმოფხვრისაკენ, რაც შექმნეს შეერთებულმა შტატებმა ამ რაიონსა და შორეულ აღმოსავლეთის სხვა რაიონებში, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა მხარს დაუჭერს.

ჯოუ ენ-ლაი, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს პრემიერი და საგარეო საქმეთა მინისტრი.

1955 წლის 3 თებერვალი, პეკინი.

ბულგარეთის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმი

სოფია, 3 თებერვალი. (საკადესი). დღეს გამოქვეყნდა ცნობა ბულგარეთის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის შესახებ, რომელიც 31 იანვარს გაიმართა. ცნობაში ნათქვამია, რომ პლენუმმა მოისმინა და განიხილა ამხ. ვიოლო ჩერვენკოვის მოხსენება სოფლის მეურნეობის განვითარების თაობაზე პარტიის VI ყრილობის გადაწყვეტილებათა შესრულების შესახებ. მოხსენების გამო მიღებულია დადგენილება, რომელშიც აღნიშნულია, რომ VI ყრილობის გადაწყვეტილებათა შესასრულებლად სოფლად გაიგზავნა 2.719 ტრაქტორი (15-ძალიანზე გადაყვანით), 569 კომბაინი და 8 ათასზე მეტი სხვა მანქანა. მანქანა-ტრაქტორთა სადგურებში გაიგზავნა 2.350 აგრონომი და ზოოტექნიკოსი. მნიშვნელოვნად გაუმჯობესდა შრომის ორგანიზაცია და ანაზღაურება კოოპერაციულ მეურნეობებში. გადიდებულია სოფლის მეურნეობის მრავალი პროდუქტის შესასყიდი სახელმწიფო ფასები.

სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობის მიზნით პლენუმმა დასახა მთელი რიგი ღონისძიებანი, მათ შორის სოფლის მეურნეობაში კაპიტალდაბანდების გაზრდა და შესასყიდი ფასების გადიდება. დადგენილებაში მნიშვნელოვანი ყურადღება მიექცა სოფლად პარტიული ორგანიზაციების განმტკიცების, მასობრივ-პოლიტიკური მუშაობის გაუმჯობესებისა და სოფლის მეურნეობის მუშაკთა კადრების განმტკიცების საკითხებს.

„ვინ ემუქრება მშვიდობას?“

ბრიუსელი, 3 თებერვალი. (საკადესი). ბელგიის გაზეთმა „დრაპო რუჟმა“ დღეს გამოაქვეყნა მოწინავე სტატია სათაურით „ვინ ემუქრება მშვიდობას?“.

ტაივანის რაიონში არსებული მდგომარეობა, ხაზგასმით აღნიშნავს გაზეთი, განსაკუთრებული სიცხადით აჩვენებს, თუ ვინ არის პასუხისმგებელი საერთაშორისო ურთიერთობის აწალდღელი დაძაბულობისათვის. არავის არ შეუძლია სერიოზულად ამის მტკიცება, თითქოს ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა თავისი გარნიზონები თავდაცვის ინტერესით განალაგეს ამერიკის ნაპირებიდან 12 ათას კილომეტრზე და კონტინენტური ჩინეთიდან ზარბაზნის გასროლის მანძილზე. ისეთმა ადამიანებმაც კი, როგორიც არიან ლეიბორისტი ეტლი და პანდიტ ნერუ, რომლებსაც პროკომუნისტურ გრძნობებს ვერ დავწამებთ, უყოყმანოდ განაცხადეს, რომ ამერიკის მთავრობას ეკისრება მთელი პასუხისმგებლობა ტაივანის რაიონში შექმნილი მდგომარეობისათვისო.

„დრაპო რუჟი“ მოითხოვს მტკიცედ დაგმონ იმპერიალისტების ავანტიურისტული პოლიტიკა.

ხატოიამას განცხადება სსრ კავშირთან ურთიერთობის ნორმალიზაციის საკითხზე

შანხაი, 3 თებერვალი. (საკადესი). იაპონიის რადიოს ცნობით, პრემიერ-მინისტრმა ხატოიამამ, სიტყვა წარმოთქვა რა დღეს მიტინგზე ტოკიოში, განაცხადა, რომ იგი კვლავ ადგას თავის წინანდელ აზრს საბჭოთა კავშირთან მოლაპარაკების წესის შესახებ, სახელდობრ, იმის შესახებ, რომ პირველი ნაბიჯის სახით საჭიროა შეწყდეს ომის მდგომარეობა და განახლდეს დიპლომატიური ურთიერთობა.

ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკის პრეზიდენტის განცხადება გერმანიასთან ომის მდგომარეობის შეწყვეტის შესახებ

პრაღა, 3 თებერვალი. (საკადესი). დღეს აქ გამოქვეყნდა ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკის პრეზიდენტის განცხადება, რომელშიც ნათქვამია:

იმ მომენტიდან, როცა ჰიტლერულმა გერმანიამ დაიწყო აგრესიული მოქმედება ჩეხოსლოვაკიის უშიშროების დამოუკიდებლობისა და ტერიტორიული მთლიანობის წინააღმდეგ, ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკასა და გერმანიას შორის ომის მდგომარეობა დადგა.

ჩეხოსლოვაკიის ხალხი ექვს წელიწადზე მეტ ხანს იყო ჰიტლერულ ოკუპაციაში და გერმანიის უღლისაგან განთავისუფლდა საბჭოთა კავშირის ძლევამოსილი ომის მეოხებით, საბჭოთა კავშირის, რომელიც გადამწყვეტი ძალა იყო ანტიჰიტლერულ კოალიციაში.

ჩეხოსლოვაკიის ხალხები, რომლებმაც საკუთარი გამოცდილებით შეიტყეს თუ რა არის გერმანიის მილიტარიზმი, სრული უფლებით მოითხოვენ გერმანიის საკითხის ისეთ გადაჭრას, რომელიც გამორიცხავს ახალ საფრთხეს მშვიდობისმოყვარე ხალხებისათვის და ამავე დროს უზრუნველყოფს გერმანელი ხალხისათვის მშვიდობიან და დემოკრატიულ განვითარებას.

ამის გზა ნაჩვენებია შეთანხმებაში, რომელიც 1945 წელს დაიდო ოთხ სახელმწიფოს შორის პოტსდამში და რომლის მიზანი იყო ერთიანი გერმანიის შექმნა დემოკრატიულ და მშვიდობისმოყვარულ საფუძველზე და გერმანიასთან საზავო ხელშეკრულების დადება.

საბჭოთა კავშირის მთავრობას, მუდმივი მისწრაფების საწინააღმდეგოდ დასავლეთის სახელმწიფოებმა შეუძლებელი გახადეს შეთანხმების მიღწევა გერმანიის მშვიდობიანი გაერთიანებისა და მასთან საზავო ხელშეკრულების დადების საკითხზე. გერმანიის მშვიდობიანი გაერთიანების გზაზე ყველაზე სერიოზული დაბრკოლებაა პარიზის შეთანხმებანი, რომელთა მიზანია დასავლეთ გერმანიის რემილიტარიზაცია და მისი შეყვანა როგორც უკვე არსებულ, ისე იმ აგრესიულ დაჯგუფებებში, რომლებიც ახლად შეიქმნება.

ვიდრე რა მხედველობაში, რომ ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკასა და გერმანიის ეფემერატულ რესპუბლიკას შორის ვითარდება ყოველმხრივი თანამშრომლობა და სულ უფრო მტკიცდება ურთიერთგაგება და მეგობრობა და რომ ორივე ქვეყანას შორის არ არსებობს სადავო და გადაუჭრელი საკითხები, ვემყარები რა ჩეხოსლოვაკიის ხალხთა დინებურებებს მთელ გერმანიასთან მშვიდობიანი თანამშრომლობით, და კეთილმეზობლური ურთიერთობის შექმნის მიზნით, რაც მთელ გერმანელ ხალხთან ჩეხოსლოვაკიის ხალხების მშვიდობიანი თანაარსებობის მტკიცე საფუძველი გახდება,

მთავრობის დადგენილების საფუძველზე ვაცხადებ:

ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკასა და გერმანიას შორის ომის მდგომარეობა წყდება.

ორივე ქვეყანას შორის ძალაში შედის მშვიდობიანი ურთიერთობა.

გერმანიასთან ომის მდგომარეობის შეწყვეტა არ ცვლის მის საერთაშორისო ვალდებულებებს და არ ეხება უფლებებსა და მოვალეობებს, რომლებიც ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკისათვის გამომდინარეობენ ოთხი სახელმწიფოს არსებული საერთაშორისო შეთანხმებებიდან, რომლებიც გერმანიას ეხება, ისევე როგორც სხვა საერთაშორისო აქტებს გერმანიის შესახებ, რომლებშიც ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკა მონაწილეობას იღებს.

საფრანგეთის რესპუბლიკის საბჭოში

პარიზი, 4 თებერვალი. (საკადესი). პარიზის შეთანხმებათა რატიფიკაციის საკითხს გუშინ განიხილავდნენ რესპუბლიკის საბჭოს საგარეო საქმეთა კომისიასა და სამრეწველო წარმოების კომისიაში.

როგორც ფრანს პრესის სააგენტო იუწყება, საგარეო საქმეთა კომისიის მომხსენებელმა მიშელ დებრემ, რომელიც პრინციპულად დასავლეთ გერმანიის შეიარაღებას მომხრეა, წამოაყენა პარიზის შეთანხმებათა რატიფიკაციის მთელი რიგი „პირობები“. ამ პირობებში, თუ შენიშვნებში ძირითადად ლაპარაკია საარზე, ეფრეთწოდებული „შეიარაღების წარმოების საბაგენტოს“ პრეროგატივებსა და ოთხი სახელმწიფოს თანმხრის მოწვევის შესაძლებლობაზე. დებრემ სურვილი გამოთქვა, რომ დასავლეთის დიპლომატიამ „მეტი აქტივობა“ გამოიჩინოს საერთაშორისო დაძაბულობის შენელების საშუალებათა გამონახვის დროს, ილაპარაკა იმ განმარტებათა „ბუნდოვანებაზე“, რომელსაც აძლევენ საფრანგეთ-გერმანიის შეთანხმებებს საარის შესახებ, და შიში გამოთქვა, რომ დასავლეთის ქვეყნებს შორისი „გაუგებრობათა“ შედეგად ატლანტიკის პაქტი შეიძლება „უვარგისი გახდესო“.

დებრემ, ისევე როგორც საარის შესახებ შეთანხმებათა საკითხზე ამ კომისიის წინათ გამოსულმა მომხსენებელმა პენტონმა, წინადადება წამოაყენა, რომ კომისიამ მოისმინოს მენდეს-ფრანსის დამატებითი ცნობა პარიზის შეთანხმებათა შესახებ.

ლაფარგის („მემარცხენე რესპუბლიკელთა გაერთიანება“) და პიერ კომერის (სოციალისტი) განცხადებათა შემდეგ, რომელებმაც გალლაშქრეს პარიზის შეთანხმებათა რატიფიკაციის. ყოველგვარი დაყოვნების წინააღმდეგ, სიტყვა მიეცა მარიუს მუთეს (სოციალისტი), რომელმაც აზრი გამოთქვა იმის სასარგებლოდ, რომ უფრო ფართოდ განვითარდეს მიშელ დებრეს მოხსენების ის ნაწილი, რომელიც აღმოსავლეთის ქვეყნებთან ურთიერთობის საკითხს ეხება.

კომისიის წევრმა ლეო ამონმა („მემარცხენე დამოუკიდებელი“) აუცილებლად მიიჩაჩო იმ ფაქტს, რომ დასავლეთ გერმანიის პარლამენტი პარიზის შეთანხმებათა შესახებ აზრს გამოთქვამს არაუადრეს 25 თებერვლისა. მან ხაზგასმით აღნიშნა, რომ საფრანგეთის პარლამენტისათვის სასურველი არ არის განსაზღვროს თავისი პოზიცია ამ საკითხში მანამდე. სანამ ცნობილი არ გახდება, თუ როგორ მოეკიდება პარიზის შეთანხმებებს ბონის ბუნდესტაგი.

საგარეო საქმეთა კომისიას არ მიუღია საბოლოო გადაწყვეტილება მიშელ დებრეს და პენტონის მოხსენებათა გამო, აგრეთვე რესპუბლიკის საბჭოში კამათის გაძარცვის საკითხზე, და სურვილი გამოთქვა, ერთხელ კიდევ მოუსმინოს მთავრობის მეთაურს მენდეს-ფრანსს.

რესპუბლიკის საბჭოს სამრეწველო წარმოების კომისიამ თავის მხრივ დღეს მოისმინა კუდე დიუ ფორესტოს (ემბრრიბა სახალხო-რესპუბლიკური მოძრაობის პარტიის) მოხსენება საარის თაობაზე საფრანგეთ-გერმანიის შეთანხმებათა შესახებ. მომხსენებელმა კომისიის წევრთა ყურადღება მიაპყრო იმას, რომ აღნიშნული შეთანხმებანი „არაზუსტი და ბუნდოვანია“, და ხაზგასმით აღნიშნა, რომ ეს ბუნდოვანება დარჩება მანამდე, სანამ მიღწეული არ იქნება შეთანხმება „საფრანგეთ-საარის ეკონომიური თანამშრომლობის“ შესახებ.

კომისიამ მოისმინა აგრეთვე არმანგოს („დამოუკიდებელი რესპუბლიკელი“) მოხსენება პარიზის შეთანხმებათა შესახებ. როგორც ფრანს პრესის სააგენტო აღნიშნავს, არმანგომ წარადგინა „სერიოზული შენიშვნები“, განსაკუთრებით ყბადაღებული „შეიარაღების სააგენტოს“ შესახებ.

ვილიამ-კლეიტონ ტერნერი, რომელმაც მიიღო პოლიტიკური თავშესაფარი სსრ კავშირში, შეხვდა ამერიკის შეერთებული შტატების საელჩოს წარმომადგენლებს

როგორც პრესა უკვე იუწყებოდა, ამერიკის არმიის ყოფილმა სერჟანტმა ვილიამ-კლეიტონ ტერნერმა გასული წლის ნოემბერში სამხედრო ხელისუფლებს ავსტრიაში მიმართა თხოვნით მიეცათ მისთვის შესაძლებლობა ეცხოვრა და ემუშავნა სამხედრო კავშირში.

ტერნერმა თავისი თხოვნა დასაბუთა იმით, რომ აღარ სურს დარჩეს ამერიკის შეერთებული შტატების ახლანდელი მთავრობის სამსახურში, მთავრობისა, „რომელიც, — როგორც მან განაცხადა, — ახორციელებს პოლიტიკას იარაღის მეფობრიკეთა ინტერესებისათვის და ყველაზე მაღარს უქერს ფაშისტებს. ჩემთვის აშკარაა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობა დასავლეთ გერმანიის ფაშისტურ ხროვასთან ერთად ამზადებს ახალ აგრესიას. მე ვიმიმდი ფაშისტების წინააღმდეგ, მაგრამ არა მსურს ფაშისტებთან ერთად მონაწილეობა მივიღო აგრესიაში“.

ვილიამ-კლეიტონ ტერნერს მიეცა პოლიტიკური თავშესაფარი სამხედრო კავშირში, და ამჟამად იგი, მისი სურვილის შესაბამისად, სწავლობს ხარკოვის ავტომაგზაო ინსტიტუტში.

ამას წინათ ამერიკის შეერთებული შტატების საელჩომ მოსკოვში სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა სამინისტროს მიმართა თხოვნით ნება დაერთო ამერიკის შეერთებული შტატების საელჩოს თანამშრომლებისათვის ესაუბრნათ ტერნერთან. ეს თხოვნა დაკმაყოფილებულ იქნა.

როგორც ცნობილი გახდა, ამერიკის საელჩოს პირველი მდივანი ფრანკ სისკო და სამხედრო ატაშეს თანაშემწე კაპიტანი უილიამ სტროუდი 31 იანვარს შეხვდნენ ტერნერს ხარკოვის ავტომაგზაო ინსტიტუტში და ესაუბრნენ მას.

საუბრის დროს ტერნერმა ამერიკის საელჩოს წარმომადგენლებს განუცხადა:

„მე სამხედრო კავშირში ჩამოვედი საკუთარი სურვილით და სავსებით კმაყოფილი ვარ ცხოვრების პირობებით.

ამჟამად ვსწავლობ ინსტიტუტში და შესაძლებლობა მაქვს ინჟინერი გავხდე.

ახლა მე მაქვს ყველაფერი, რაც ჩემთვის საჭიროა.

მე ვთხოვე სამხედრო კავშირის მთავრობას პოლიტიკური თავშესაფარი და ჩემთვის ყველაფერი გააკეთეს.

კმაყოფილი ვარ ცხოვრების პირობებით და შემიძლია მხოლოდ მადლობა ვუძღვნა სამხედრო კავშირს“. (საკადესი).

პრეზიდენტ ეიზენჰაუერის პრეს-კონფერენცია

ვაშინგტონი, 2 თებერვალი. (საკადესი). როგორც იუნაიტედ პრესის სააგენტოს ცნობიდან ჩანს, პრეზიდენტ ეიზენჰაუერის პრეს-კონფერენცია, რომელიც დღეს გაიმართა, ძირითადად მიეძღვნა ამერიკის შეერთებული შტატების პოლიტიკას შორეულ აღმოსავლეთში. ეიზენჰაუერი ცდილობდა ამერიკის შეერთებული შტატების უხეში ჩარევა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საშინაო საქმეებში და აგრესიული მოქმედება ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის წინააღმდეგ დაეხატა როგორც პოლიტიკა, რომელიც თითქოს „ხელს უწყობს მშვიდობის დამყარებას“. უპასუხა რა კორესპონდენტების კითხვებზე იმის შესახებ, ამერიკიკულად საომარი მოქმედების წარმოშობას ხომ არ გამოიწვევს ის, რომ კონგრესმა მიიღო რეზოლუცია, რომელიც ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტს უფლებას აძლევს გამოიყენოს შეიარაღებული ძალები ტაივანისა და პენხულედაოს კუნძულების ეგრეთწოდებული „უშიშროების უზრუნველყოფისათვის“, ეიზენჰაუერმა განაცხადა, რომ შეერთებულ შტატებს განზრახული აქვთ განაგრძონ ტაივანისა და ჩინეთის სხვა კუნძულების ოკუპაცია.

ბრიტანეთის იმპერიის ქვეყნების პრემიერ-მინისტრების კონფერენცია

ლონდონი, 2 თებერვალი. (საკადესი). როგორც ჩანს კომუნიკედან, რომელიც გამოქვეყნდა ბრიტანეთის იმპერიის ქვეყნების პრემიერ-მინისტრების კონფერენციის დღის სხდომის შემდეგ, გუშინ დილით პლენარულ სხდომაზე კონფერენცია კვლავ განიხილავდა საერთაშორისო მდგომარეობის საკითხებს და განსაკუთრებული ყურადღება მიაქცია ევროპისა და შუა აღმოსავლეთის ამბებს.

დღის სხდომამ განიხილა სამხედრო საკითხები, „რომლებიც დაკავშირებულია პასუხისმგებლობასთან ჩრდილოეთ ატლანტიკის ხელშეკრულების საფუძველზე თავდაცვის დარგში. აგრეთვე ევროპაში, აფრიკასა და წყნარი ოკეანის სამხრეთ ნაწილში“. სხდომას თავმჯდომარეობდა ჩერჩილი. ამ საკითხების განხილვაში მონაწილეობა მიიღეს კანადის, ავსტრალიის, ახალი ზელანდიის პრემიერ-მინისტრებმა, სამხრეთ აფრიკის კავშირის პრემიერ-მინისტრის მოადგილემ და ცენტრალური აფრიკის ფედერაციის პრემიერ-მინისტრმა. სხდომას დაესწრნენ აგრეთვე ინგლისის შტატების უფროსები და ზოგიერთი სხვა ქვეყნის სამხედრო მრჩეველები. ინდოეთის, პაკისტანისა და ცეილონის პრემიერ-მინისტრებს ამ სხდომაში მონაწილეობა არ მიუღიათ.

რეიტერის სააგენტოს ცნობით, ინგლისის პრემიერ-მინისტრი ჩერჩილი დაეინტერესდა მოითხოვდა, რომ ბრიტანეთის იმპერიის ქვეყნებმა მეტი მონაწილეობა მიიღონ საომარ მზადებაში, რომელსაც ინგლისი აწარმოებს. მან თათბირის მონაწილეებს მიმართა მოწოდებით „მეტი როლი შეასრულონ ერთა თანამეგობრობის თავდაცვაში“. განსაკუთრებით აღნიშნა ინგლისის „კოლოსალური“ სამხედრო ვალდებულებანი ზღვებს გალმა და არწმუნებდა პრემიერ-მინისტრებს „იკისრონ ერთობლივი თავდაცვის ტვირთის დიდი ნაწილი“.

როგორც „დეილი ექსპრესის“ მიმომხილველის დერეკ მარჩსის ცნობიდან ჩანს, კონფერენციაზე მოლაპარაკების მიზანია ინგლისს მისწრაფვა, რომ ინგლისის სამხედრო ხარჯების „დიდი ნაწილი“ დააკისროს ბრიტანეთის იმპერიაში შემავალ ქვეყნებს.

ყამირზე მოლაშქრეთა ახალი რაზმები

ახმეტის რაიონის ბევრმა მექანიზატორმა გამოთქვა სურვილი წავიდეს ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების რაიონებში სამუშაოდ. სურათზე: ახმეტის მტს-ის დირექტორი მ. ცქიფურიშვილი (მარცხნიდან მეორე) მექანიზატორებს აცნობს მოსკოვის კომკავშირელთა და ახალგაზრდობის მოწოდებას.

ფოტო შ. გოქაძისა.

სტალინირი

აქ მხურვალე გამოხმაურება ჰპოვა მოსკოვის კომკავშირელთა და ახალგაზრდობის მიმართვამ. ამ დღეებში არაერთი განცხადება შევიდა კომკავშირის სტალინირის საქალაქო კომიტეტში. ახალგაზრდები მოითხოვენ გაგზავნონ ყაზახეთში, ციმბირსა და ალტაის მხარეში სამუშაოდ.

— გადავწყვიტე წავიდე ალტაის მხარეში ახალი მიწების ასათვისებლად, — წერს თავის განცხადებაში სტალინირის მექანიკური ქარხნის მლარავი, კომკავშირელი ვალენტინა დურავკინა, — პიროსმა ვიძლევი, რომ პირნათლად შევასრულებ კომკავშირელის მოვალეობას.

კომკავშირის საქალაქო კომიტეტში განცხადება შეიტანა ამავე ქარხნის ზეინკალმა ალექსანდრე გაბარაევმა, რომელსაც მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი თავისი წვლილი შეიტანოს საყოველთაო-სახალხო საქმეში.

კომკავშირის საქალაქო კომიტეტში განუწყვეტლივ მიდიან ახალგაზრდები პატიოტული განცხადებებით. მათ შორის არიან აგურის ქარხნის მოწინავე მუშა ა. ბირიკინი, დურგალი ბ. ჯიოევი, მეყალიბე ვ. ჩეხოვი, ზეინკალი ლ. პარონინი და სხვები. სულ სამი დღის განმავლობაში კომკავშირის სტალინირის საქალაქო კომიტეტში შესულია 100-მდე განცხადება. (საკ. კორ.).

ახალციხე

პარტიის მოწოდებამ ყამირი და ნასვენი მიწების ათვისების რაიონებში სამუშაოდ წასვლის შესახებ ფართო გამოხმაურება ჰპოვა ახალციხის რაიონის ახალგაზრდობაში. მოხალისეთა შორის არიან ავტომძღოლები, მექანიკოსები, კალატოზები, დურგლები, მშრეწველები, ბუხჰალტრები. ტრესტ „ახალციხეკვანძრის“ მეორე შატის მუშა კ. ბროკოპენკო თავის განცხადებაში წერს: „სურვილი მაქვს წავიდე ყამირი და ნასვენი მიწების ასათვისებლად. პირობას ვიძლევი მთელი ჩემი ძალა და ენერგია მოვახმარო საყოველთაო-სახალხო საქმეს“.

მარიამ ნეეფორნა მექანიკოსად მუშაობს მეორე შატში. იგი მოწონავე კომკავშირელია. სურვილი გამოთქვა თავისი მეუღლითურთ გაემგზავროს ყამირი მიწების ათვისების რაიონში. (საკ. კორ.).

თელავი

მოსკოვის იმ კომკავშირელთა და ახალგაზრდობის მიმართვამ, რომლებმაც სურვილი გამოთქვეს გაემგზავრონ ყამირი და ნასვენი მიწების ასათვისებლად, მხურვალე გამოხმაურება გამოიწვია თელავის რაიონში. კომკავშირის რაიკომში ყოველდღიურად მიდიან ჭაბუკები და ქალები, ითხოვენ და მოითხოვენ გაგზავნონ ისინი ყამირი მიწების ათვისების რაიონებში.

თელავის მტს-ის ტრაქტორისტი ნიკოლოზ ჩუბინაშვილი თავის განცხადებაში წერს:

— მოსკოველები ახალი სასახელო საქმეებისაკენ მოგვიწოდებენ. გთხოვთ გამგზავნოთ ყამირ და ნასვენ მიწებზე სამუშაოდ. გწამდეთ, რომ არ შეგარცხვენთ.

კომკავშირელები პავლე ივანენკო და მისი ცოლი ნინო ერთად გამოცხადდნენ კომკავშირის რაიკომში. პავლე გამოცდილი ტრაქტორისტია. ამ პროფესიას ნინოც დაეუფლება. მათ ყაზახეთში წასვლა ითხოვეს.

ყამირ და ნასვენ მიწებზე სამუშაოდ წასვლის სურვილი განაცხადეს აგრეთვე ახალგაზრდებმა შ. მეუჯურეშვილმა, ბ. ბაკანაძემ, გ. კალანდაროვმა, მ. იუალოვმა, ლ. გრიგორიევმა და სხვებმა. (საკ. კორ.).

სამტრედია

ამ დღეებში კომკავშირის რაიკომს მისდის ახალგაზრდების მრავალი განცხადება, რომლებშიც ყამირ მიწებზე წასვლას ითხოვენ. ინჟინერი თ. სტურუა თავის განცხადებაში წერს: „ორი წლის წინათ დავამთავრე ვ. ჭელენის სახელობის თბილისის რკინიგზის ტრანსპორტის ინჟინერთა ინსტიტუტი. ამჟამად ვმუშაობ რკინიგზის შენობათა და ნაგებობათა სამტრედიის დისტანციაში მშენებელ ინჟინრად. ახლა, როცა ათასობით ჩემი თანატოლი, სამშობლოს ხალხის ერთგული ოჯახის ინტერესებით გამსჭვალული, ყამირი მიწების ასათვისებლად მიემგზავრება, მეც გადავწყვიტე ყამირ მიწებზე სამუშაოდ წასვლა“.

ყამირ მიწებზე სამუშაოდ გამგზავრების სურვილი განაცხადეს აგრეთვე მექანიკური ქარხნის ახალგაზრდა ზეინკალმა ა. რედკინმა და მისმა მეუღლემ ტატიანა რედკინამ, ბ. ლეშამ, ა. სტოიბეზემა, ა. ალექსანდროვმა და სხვებმა. (საკ. კორ.).

რედაქტორი ნ. ჯაში.

დღეს

თბილისის თეატრებში

ოპერისა და ბალეტის — ბიკის ქალი, რუსთაველის სახელობის — ყაჩაღები, მარჯანიშვილის სახელობის — ლეგენდა სიყვარულზე, გრიბოედოვის სახელობის — მოგზაურობის წლები, სომხური დრამის — შუმ